

እማኞች ይህንን የታይታ ትህትና እና ድብቅ እኔነታችንን ለመፈተሽ ቀደም ብለን ሳንረበሽ ለናዚማቸው የነበሩትን ቃላት እንተ/እንቺ እኩ ብለው ያልነውን ቢደገመልን ያልጠበቁትን ፊት እናላያቸዋለን። ፊታችን ይተየራል፤ ድምጻችን ያለልላል።

ይህንን ነገርን ነጥሎ የማየት ጸጋ ከታደሉት እማኞች መካከል እንዳንዶች በታይታ ትህትና የተሸፈነው ማንነት፤ በጋይማኖት ቃላት የተደበቀው እኔነትን የበለጠ እንድንገነዘብ ዕድል ሊሰጡን ያልነውን በመድገም «አንተ/ቺ እኩ ደካማ የመጨረሻ ደካማ ፤ አንተ/ቺ ምናምንቲ የመጨረሻ ምናምንቲ፤ አንተ/ቺ የማትረባ፤ አንተ/ቺ ምስኪን፤ አንተ/ቺ የተናጥህ ሆነሽ ባሉ» ጌታ ይህንን እደረገ። እይገርምም!! ሊሉን ቀደም ብለን ልናሰንገዝብ እንደሞከርነው ከንፈራችን ከረዘመ፤ የፊት ቀለማችን ከተቀየረ፤ ድብቁ እኔነት በውስጣችን እሰ ማለት ነውና ሊተኮርበት ይገባል። ሊተኮርበት ብቻ ሳይሆን ሊወገድ ይገባል። ምክንያቱም ትዕቢት መንፈሳዊነትን ከሚቀመጥ ጠላቶቻችን መሐከል ቀንዷቸውና ዋናው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ «እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሁታን ግን ጸጋን ይሰጣል ይለናል» (ያዕ 4፡6)። ከጋጢኮቶች ሁሉ ለለው ልጅ ጊዜን ሳይለጥ ወደ ጥፋት የሚወስድ እደገኛ ወጥመድ ትዕቢት ነው። ዲያብሎስን ከነበረበት የከበረ ሥፍራ እሸንቀጥሮ የጣለ የልብ ኩራት የብዙዎችን መንፈሳዊነት እንዳበላሽ ታሪክን ዞር ብለን ብናይ የትዕቢትን እደገኛነት እንገነዘባለን።

ክፍል ሁለት
ለስኬታማ መንፈሳዊነት ወሳኝ ጉዳዮች

መንፈሳዊነትን የሚያጎለብቱ አውራ ጉዳዮች ለዚህ ክፍል ቅደም ተከተላቸውን ጠብቀው ይቀርባሉ። መለቀሱ በእማኙ ሕይወት ውስጥ የተሰጠው ሥፍራ፤ እማኙ ከክርስቶስ ጋር ያለው የሕይወት ለሕይወት ግንኙነት እንዲሁም የፈቃዱ እውቀት ለመንፈሳዊነት ያላቸው ወሳኝነት በሚገባ ይተነተናሉ። በተጨማሪም እውነተኛው መንፈሳዊነት በእማኙ ሕይወት እውን እንዲሆን ቃሉ ተገቢውን ሥፍራ በእማኙ ሕይወት ሲይዝ እንደሚያስፈልግ ክፍሉ በእጽንኦት ይገልጣል። ለሰሆነም ለእውነተኛ መንፈሳዊነት ከቃሉ ጋር መጣበቅ ምትክየለሽ ቅድመ ሁኔታ ነው። በተያያዥ ያለመንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊነት ሊለምር የማይችል እንደሆነ ክፍሉ የመለከታል። ይከናወንልን ዘንድ የጌታ መንፈስ ሁልጊዜ ከእኛ ጋር መኖሩን ያሰረዳል (1ኛ ቆሮ 6፡19)። በውስጣችንም እየኖረ ባህሪውን ከሚያሳዩለን ቅዱስ መንፈስ የተነሳ መንፈሳዊ ፍሬ በእማኙ ሕይወት እንዴት እንሚገለጥ ከፍሎ በሚገባ ያብራራል።

6. መንፈሳዊነትን የሚወስኑ አውራ ነገሮች

ክርስትናን ከሌሎች እምነቶችና አመለካከቶች ልዩ የሚያደርገው በመለቀል ስለተገኘ ሁነኛ የሕይወት መፍትሔ ለለው ልጆች ማወጃ ነው። የክርስቶስ መለቀል መካከለኛ ያልሆነበት መንፈሳዊነት ወደ ታቀደለት ግብ ፈጽሞ እይደርሰም። በዘመናችን “የመለቀሉ ታሪክ የእግዚአብሔር ፍቅር ለለዎች የተገለጠበት ሰውን ለማዳን እግዚአብሔር የሳከው መፍትሔ ነው” የሚለውን እንደ ኋላ ቀር አመለካከት ለማየት ሊሞክሩ አያለሁ።

ይሁን እንጂ ጥንትም ቢሆን በመስቀሉ የተገነባውን የእግዚአብሔር መፍትሄ አልተበል ያሉ ሰዎች እንደነበሩ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ግሪኮች ምንም ያልፈጸመ ንጹሕ ሰው እንዴት ይስቀላል? ሞቶ የተቀበረ ሰው እንዴት ይነሳል? እያሉ በመጠየቅ የመስቀሉ ታሪክ ሞኝነት ነው እሉ። እያሁዶችም እንዲሁ መሲሁ ድል አድራጊ፣ ኃይለኛ እና ነጻ እውጪ እንጂ በደካማ የሰው ልጆች አጅ የሚሞት አይደለም ሲሉ ተሰናከሱ። ጥንት በመስቀሉ ዙሪያ የተሰያዩ እጃሞች እንደ ታዩ ዛሬም ይህ እየታየ መሆኑ አያስገርምም። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን በጥፋት ጎዳና ላይ ደሉና በዚያ እይታቸው መስቀሉን የሚመስኩ የመስቀሉ ነገር ሞኝነት ሆኖባቸዋል በማለት ስቅሮንተስ ሰዎች ጽፏል። እይታዎችም መስቀሉን በራሳቸው አጀንዳ ዙሪያ በማየታቸው ተስናክሰውበታል። ይሁን እንጂ «የመስቀሉ ቃል ለሚጠፋ ሞኝነት ለአኛ ስምንድነው ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው»። እግዚአብሔር በመስቀሉ እማካኝነት በላከው መለኮታዊ መፍትሔ የሰው ልጆች ሕይወት እንደሚቀየር ይህም የደስታ ዜና መሆኑን በከፍተኛ ድምጽ እስተጋባ። የጳጳስነት እውነት ያየዘው የመስቀሉ ታሪክ መንፈሳዊነትን የሚያሳልብት እውነት ነው። ከዚህም በላይ ከየዕለቱ እንቅስቃሴያችንን ጋር በጥበቅ የተሳበረ ነው። የመስቀሉን ታሪክ በጥልቀት ማስተዋል ለመንፈሳዊ ርምጃችን ወሳኝ ነው።

የመስቀሉ ጥሪ

የመንፈሳዊነትን ፍቺ ለንለጥ ቀደም ብለን እንዳስነዘብነው መንፈሳዊነት ማለት «በክርስቶስ ጋር የተቆራኘ እዳጊ የሕይወት ግለጋሌ ነው» ብለን ነበር። ለዚህም መሠረቱ የክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ ነው። ግለጋሌ ነው ለንል መንገዱ በማያጃግም ሁኔታ ተሰምሯል ማለታችን ነው። ማንም ከዚያ መስመር ውጭ ሆኖ ያንን በክርስቶስ መንገድ ተግባሩን የምናገኘውን

ክርስቲያናዊ መንፈሳዊነት እያጣጥም ማለት ነው። በዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲናገር «አኔን መከተል የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ መስቀሉን ተሸክሞ ይከተለኝ» ያሰው (ማቴ 16:24)። ይህ እርሱን ስሚከተሉ ሁሉ ጌታ ኢየሱስ ያደረገው ጥሪ በውዴታ ላይ የተመሠረተ ግብዣ ነው።

ከዚህም የተነሣ ጌታ የመረጣቸው ከእርሱ ጋር ጥልቅና ጥበቅ የሕይወት ግንኙነት ማድረግ የሚሹ ሁሉ በዚህ ጥሪ እምንታዊ ምላሽ መስጠት አስባቸው። ቀደም ብለን ጌታን መከተል በግለሰቡ ጠንካራ መሻትና ቅን ምርጫ ላይ ያነጣጥራል። «የሚወድ» የሚለው በራስ ተነሳሽነትና ከውስጣችን ፈነቅሎ በሚወጣ የፍቅር ስሜት የሚከናወን መሆኑን ይነግረናል። ለሰሆንም በፈቃዳችን የምናደርገው እንጂ በግዳጅ የሚሆን አይደለም። በመቀጠልም በጎ ፈቃዳችንን ያስቀደመው ወደን የምናደርገው ጌታን መከተል «ራስን መካድ» ዓይነተኛ መለያው ሊሆን ይገባል። ጌታ በዚህ ሥፍራ ያደረገው ጥሪ በራስ መደገፍን ማቆም ወይም የራስን ፍላጎት ያነገለውን የእኔነት ግብ ትተን ክርስቶስን ማዕከል ወዳደረን እይታ መምጣትን ይመለከታል። «ራስን መካድ» ራስን ተደግፎ ወደ ራስ ግብ መርጥን ትተ ጌታን ለመከተል ራስን መስጠት ነው። የሚወድ የሚለው እንላለጽ ከምንከፍሰው ዋጋ ጋር ይያያዛል። መውደድ ዋጋ ካላስከፈሰ ሳይደስሳ ነው። ራስን መካድም መተኪያ ከሌለው ወደ ስተ መንፈስዊ መረዳት ይገፈትረናል። ራስን መካድ መተኪያ ከሌለው ሲባል መስቀሉን ከመሸከም ጋር ወዲያውኑ ካልተቆራኘ ማለት ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «መስቀሉን ተሸክሞ ይከተለኝ» ሲል በማስከተል ያነሰውን ሃሳብ መረዳት ሙሉ ስዕል እንድናገኝ ይገባል። መስቀል መሸከም ጌታን ከመውደድና ከማፍቀራችን የተነሳ ከሚገጥመን ምላሽ ጋር የተያያዘ ሁኔታን ይመለከታል። የመስቀሉ ተግባራዊ ልምምድ በጌታ ፈቃድና ከእግዚአብሔር የራቀ ነጭ ለመኖር በሚፈልጉ ሰዎች ጥምር ተሳትፎ ወደ ጌታ ኢየሱስ ሕይወት መጣ። ልክ እንዲሁ መስቀሉ በእማኞች

ሕይወት ራሱን ሲገልጽ እማኞች ለጌታ ፈቃድ የተረታ ሕይወት እላቸው።
ከጌታ ፈቃድ ጋር እንዲተሳሰሩና ለእግዚአብሔር ፈቃድ እንዲጨኩ
የሚያደርግ እካባቢያዊ ሁኔታን በተቃውሞ መልክ ወደ ሕይወታቸው
ይመጣል። ክርስቶስ መስቀሉን ሲሸከም ለዎች በጥላቻ ይለቀሳልን ቢሉም
ጉዳዩ በእግዚአብሔር ያልተፈቀደ አልነበረም። በመስቀሉ ለዎች ጌታን
ለማዋረድ ያደረጉት ሁሉ የመነጨው ከእምላክ ነው ማለት ባይቻልም ጌታ
የአባቱን ፈቃድ ለመፈጸም አለቃቂ በሆነው የመስቀል የውርደት ሞትን
ሞተ። በመስቀል ሞቱም እባቱን ሙሉ ለሙሉ ታዘዘ፤ የእርሱ መስቀል
በባህሪው ልዩ ነው። ማንም እርሱ የተሸከመውን መስቀል ሲሸከም
እይቸልም።

ጌታ ኢየሱስ እንደ እርሱ የእምላክን ፈቃድ በመፈጸም ፈለጉን ለሚከተሉ
መስቀል የመሸከም ጥሪ አቅርቧል። የክርስትና ዋጋው ተተምኗል ቅናሽ
ደግሞ የለውም። ቀደም ብለን እንዳልን አሁንም እንላለን፤ ማንም ኢየሱስ
ክርስቶስ የተሸከመውን መስቀል ሲሸከም እይቸልም። ያ መስቀል የእርሱና
የእርሱ ብቻ ነው። ክርስትና ያለመስቀሉ ማዕከላዊነት ለመኖር ማለብ
ክርስትና ያለ ኢየሱስ ፈቃድ ለመኖር መፈለግ ነው። በዚህም ምክንያት
አንዳንዶች ለዚህ እባባል አጽንኦት ሲሰጡ «ክርስትና ያለ መስቀል ክርስትና
ያለ ኢየሱስ ባይ ነው» ይላሉ። በርግጥም ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ክርስትናን
ከመስቀል ጋር በጥበቅ እቆራኝቶ ያቀርበዋል። ለእዚህ መስቀል ከክርስቲያን
ዕለታዊ ጉዞ ጋር በጥበቅ የተቆራኘ ነው።

በጥንቷ ቤተ ክርስቲያን የነበሩ እማኞች መስቀል ለሰ መሸከም
የተሰጠውን ትዕዛዝ ቃል በቃል ተርጉመውት ነበር። ለሌላም ጧት ለሥራ
ሲለማሩ እነርሱን የሚመጥን መስቀል ተሸከመው ወደ ሥራ ጣቢያቸው
ይሄዱና ሲመለሱ ደግሞ እንዲሁ ያደርጉ ነበር። በዚህ ሁኔታ መቀጠሉ
እንዳልተሳካ ባዩ ጊዜ ክፍሉ ከዚህ ለየት ያለ ነገር እንደሚኖር አሰቡ።

ለሌላም መስቀል የመሸከም ተግባራዊ ፍቺውን ለመፈለግ ጌታ ራሱ
መስቀል የተሸከመበትን ሁኔታ በቅርበትና በአንክሮ መመልከትን ይጠይቃል።
መጽሐፍ ቅዱስን ጠጋ ብለን ለንመለከት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል
የተሸከመው ለምን እንደሆነ ይነገረናል። ጌታ መስቀል የተሸከመበት ዋናኛው
ምክንያቱ የአባቱን ፈቃድ በተግባር ለመፈጸም ነበር። ይህንንም «የእኔ ፈቃድ
እይሁን» በሚለው ክስቅላቱ በፊት ባቀረበው ጸሎትና ከመሞቱ በፊት ለደቀ
መካሙቱ በራሱ ሕይወት ዙሪያ በተናገረው ትንቢት ውስጥ ገሃድ ሆኖ
እናየዋለን። በዚያ እስጨናቂ ጊዜ እውን የሆነው የጌታ የታዛዥነት ሕይወት
በቅርበት ሲመለከቱት ፈለጉን ተከትሎ ለመንዝ ለሚፈልግ ሁሉ መስቀልን
ለሰ መሸከም የሚለግለው ብርሃን እሰ።

መስቀል በመሸከም ቀዳሚ ምሳሌያችን የሆነው ክርስቶስ እማኝ
«መስቀሉን» በመሸከሙ ጉዳይ ላይ ግልጽና የማያሻማ ትዕዛዝ ሰጥቷል።
ይህ «መስቀሉን» የሚለው እገላለጽ እያንዳንዳችን ልንሸከመው የሚገባን
የራሳችን መስቀል እንዳለ ያሳያል። ይህ መስቀል መሸከም ጌታ ኢየሱስ
መታዘዙን ለሰማይ እባቱ እውን ያደረገበትና ጠላት ዲያብሉስን ድል የነሳበት
ቦታ ነው። እማኞችም ጠላትን ድል ሊነሱ ቢወዱና የለማዩ እባታቸውን
ፈቃድ ሙሉ ለሙሉ ሲፈጽሙ ቢጠሙ የራሳቸውን መስቀል በመሸከም
የጌታን ፈቃድ መፈጸም ምትክ የሌለው መንፈሳዊ ርምጃ እንደሆነ ሊገነዘቡ
ያገባል።

የመስቀሉ ቦታ በእማኝ ሕይወት

የጌታ ሕይወት ከጅማሬው እስከ ፍጻሜው ሙሉ ለሙሉ መስቀልን
ማዕከል ያደረገ ነበረ። ገና ከጅማሬው በሞቱ ለሚያስገኘው የሕይወት ድል
ተሰናዳ። መከራ ባልተለየው ነገር መታዘዝን ተማረ። ጌታ ኢየሱስ
መታዘዝን ለመማር ከጅማሬው እስከ ፍጻሜው በመከራ ውስጥ ማለፍ፤
ከነበረበት የእርሱን ፈለግ እንከተላለን የምንል እማኞች ለእግዚአብሔር
ሙሉ ለሙሉ የተረታ ሕይወት ለመኖር ምን ያህል መከራ ያስፈልገን

ይሆን? የጌታ መከራ የአባቱን ፈቃድ ለመፈጸም የተቀበለው አንጂ ለመታዘዝ ያበፈለገችል አይላ በግድ ተጎትቶ የገባበት አልነበረም። አንዳንድ ለዎች የሰው ሥራት በሆነ ስቃይ መንፈሳዊ የሚሆኑ ይመስላቸዋል። ጌታ ኢየሱስን በመክተልና የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም የምንቀበለው መከራ ሰው ሠራሽ ከሆነው ይለያል። ቀደም ብለን እንዳስገነዝብነው በእግዚአብሔር ለሁላችንም የተሰናዳው ግብ የልጁን መልክ እንድንመስል ነው። ስለሆነም እኒነትን ካነገሰ ሕይወት ርቀን የመታዘዝ ባሪያዎች ሆነን ለመኖር ስንወሰን ስልዩ ልዩ ምንጮች በሚወረወርብን የመከራ አሳት ውስጥ እናልፋለን። ይሁን እንጂ እንደ ቃሉ በሆነው መከራ ውስጥ ለናልፍ የአዳኞችንን ፈልግ እንደሚከተሉ ለዎች ራሳችንን እናያለን። ከዚህ የተነሳ የሚገጥመንን ብዙ መከራ እንደ ቅጣት ላይሆን እንደውም ወደ መንግሥቱ ለመግባት በየመንገዱ የሚገጥም ዕድል ፈንታ አድርገን የቅዱሳንን መረዳት በመጋራት ፈለጋቸውን ለመክተል አንተጋለን (የሐዋ 14:22)። በዚህም የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም በሕይወታችን በሚያልፍብን መከራ የክብር መንፈስ እኛ ላይ ያርፋል። ሕይወታችንን መለቀቁን ማዕከል ባደረገ እይታ መምራት መንፈሳዊነትን ያሳለብታል። መከራም የሚያሳዩን እኛን ስላፈቀሩ እንደማይሆን አንገነዘባለን። እግዚአብሔርን በሚጠላ ምርጫቸው ውስጥ ተካፋይ አለመሆናችን የሚፈጥርባቸው ጥላቻ እኛን ወደ ማንገላታት እንዲያዘንብሉ ያደርጋቸዋል። ስለሆነም ጌታ የአባቱን ፈቃድ በመፈጸም መስቀልን እንደ ተሸከመ አኛም ጌታን በመውደድ ለዚህ ዓለም አመለካከት እንዳንመች በማድረግ መስቀሉ ይፋዊ ሥራውን በሕይወታችን ይሠራል። መስቀል የጌታን ፈቃድና ፍላጎት ለመፈጸም ባለን ቁርጠኝነት የሚያጋጥመን ግፊያ ነው።

እግዚአብሔር በመከራ ውስጥ የሚያሳልፈን ጨካኝ ስለሆነ አይደለም። ይልቅም ጌታን በመውደድ ለንታዘዘው በሕይወታችን በሚያልፈው መከራ አማካኝነት ትዕግስትን እንድንጎናጸፍ ያደርገናል። በተጨማሪም መከራችን

ራሳችንን መታመን ትተን በእግዚአብሔር ላይ እንድንታመን ያግዘናል። መስቀል ሕይወታችንን ሙሉ ለሙሉ በመስጠት በመለኮት አይታ እንድንቀረጽ የሚያግዘን የአምላክ ስጦታ ነው። እንደ ጸባያችንና እንደ ማንነታችን የምንሸከመው የመስቀል ዓይነት ልዩ ልዩ ቅርጽ ቢኖረውም ይዘቱ ግን ሁላችንንም ከእኒነታችን ለመለየት እቅምን በሥቃይ መሞትን (መለየትን) ይሰጠናል። ይህም ኢየሱስን በምሳሌነቱ መስተልፍ የእርሱን የሕይወት ዘይቤ መተግበርን ይጨምራል።

መስቀሉ ትህትናን ተጫምተን፤ ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር ተግባራዊ ምክርን የምንቀበልበት በእግዚአብሔር ለእኛ የተመረጠ መሣሪያ ነው። አንከንባለሽ ጌታ ኢየሱስ እንኳን ስተቀበለው መከራ መታዘዝን እንደተማረ መጽሐፍ ቅዱስ ይስተምረናል። የጌታ መስቀል ከእኒነታችን አያጸዳ ለእግዚአብሔር ዓላማ አየተገዛን እንድንኖር ያደርገናል። አንዳንድ ጊዜ አማኞች ሁኔታዎች ሲላኩላቸው የእግዚአብሔርን በጎነት በመርሳት ስኬታቸውን የእነርሱ የልፋት ውጤት አድርገው ይቆጥራሉ። ጻዊት መዝሙረኛው በእንድ ወቅት እንዲህ ባለ መንገድ ተፈትኖ ነበር። በዚህ የሳተ አጽሙ ብዙ ላይገፋ እግዚአብሔር ደረሰለትና ልኩን አወቀ። በሳተበትም ወቅት ምንም እንኳን ስኬቱ ከእግዚአብሔር የተገኘ ቢሆንም እርሱ ግን እግዚአብሔርን እንደማይውቁ ረድኤቱን በሕይወታቸው ልብ እንዳላሉት ለዎች በራሱ ተመክቶ አልናወጥም ሲል ተለማ። መጽሐፍ ቅዱስ “ምንም እንደማይሆንም ባወቀ ጊዜ እንደ ተራራ ያጸናው ማን እንደሆነ ረሳ። ጌታ ግን ለዚህ ያበቃው ማን እንደሆነ አስታወሰው” (መዝ 30:6-7 ከመት) ይለናል። በሌሎች ላይ መፍረድ ለአብዛኞቻችን ቀላል ስለሆነ በዚህ አነጋገሩ ጻዊት ላይ ልንፈርድ እንችል ይሆናል። “የመልካም ሁሉ ምንጭ የሆነው ጌታ እንዴት ይረላል?” ልንል እንችላለን። ይሁን እንጂ እንደ እርሱ ዓይነት ስኬት በሕይወታችን ብናይ፤ ልክ እንደ እርሱ ሞጋች ሁኔታ ውስጥ ገብተን በራሳችን ብቃት ጢም ብለን የምንሞላበት ጊዜ ጥቂት አለመሆኑን ብንገነዘብ

ጥሩ ነው። ከዚህ ተፈጥሮአዊ ወጥመድ ያስማዳረጥ እንድንድን ነው መስቀሉን ዕለት ዕለት በመሸከም እንድንጓዝ ጥሪው የቀረበልን። ይሄ ለእግዚአብሔር ታዛዥ የሆነ መንፈሳዊነት እየተገነባ እንኳታችን እየከለመ ይሄዳል። መስቀሉ በሕይወታችን ለእግዚአብሔር ሃሳብ እሺ በማለት እንድንገራ፤ ትዕቢትን እንድናስወግድ በልዩ ልዩ መንገድ ይቀርፀናል። ከትዕቢት ሊጋርደን እግዚአብሔር ሁኔታዎችን በመጠቀም ወደ ልቡናችን ይመልስናል። ሕመም፣ ማጣት፣ ተቃውሞ፣ ቃላትን ለመጠበቅ አስመቻል፣ ወዘተ... ልካችንን የሚያለውቁን የተግባር መሣሪያዎች ሆነው ሊያገለግሉን ይችላሉ። መስቀል እግዚአብሔር ዓሳማውን በውል እንድንገነዘብና ከቅዱስ መንፈሱ ጋር ተስማምተን እንድንኖር አሉታዊ በሆነ ሁኔታ በልዩ ልዩ መንገድ እኛን የሚገርዝበት መሣሪያው ነው።

እግዚአብሔር መስቀሉን ወደ ሕይወታችን በማምጣት አላስፈላጊ ነገሮችን በአጠገባችን በመሆን ያስወግዳል። ሲገርዘን በልዩ ልዩ ልምምዶች ውስጥ እናልፋለን። የጌታ መስቀል እግዚአብሔር አብሮን እንዳለ ልብ የምንለበት ሁነኛ መንገድም ነው። የጌታ መስቀል በአማኝ መንፈሳዊነት ላይ ያለውን ሚና በተመስከተ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በጥልቀት መተንተን ይስቸግራል። ስለሆነም ሐዋርያው ጳውሎስ በመንፈስ መመሳለስን በዝርዝር ከመተንተኑ በፊት በመስቀሉ የተሠራው ሥራ አማኝን እንዴት ከጋጢአትና ከሞት ሕግ አውጥቶ በሕይወት መንፈስ ሕግ ለሚመራ ኑሮ እንዳበቃው በሮሜ 6-8 በዝርዝር ከሚተነትነው አንድን ክፍል ወስደን የመስቀሉን ሚና በመጠኑ እንቃኛለን። የዚህ ክፍል ቀዳሚ ዓሳማ መስቀሉ በአማኝ መንፈሳዊ ግስጋሴ ላይ ሊሰጠው የሚገባውን ሥፍራ በጥልቀት መተንተን አይደለም። በዚህ መጠነኛ መ-ከራ የጌታ መስቀል በአማኝ መንፈሳዊ ጉዞ ላይ ያለውን ሚና ከወንጌላትና ከሮሜ መልእክት በማላየት መንፈሳዊነት እውን እንዲሆን መስቀሉ በሕይወታችን ላይ የሚያመጣውን በጎ ተጽእኖ ለማስገባብ ጥረት እናደርጋለን። ከዚህ አኳያ በሮሜ 6:11-14 ለጌታ የተመቸን ሆነን መመላለስ

የምንችለው እንዴት ነው? የድል ሕይወትን የምንስማመደው እንዴት ነው? ጋጢአት ካለከተለው መዘዝ መላቀቅ የምንችለው እንዴት ነው? ለሚለው ጥያቄ እያሌ ወገኖች የየቡላቸውን ምላሽ ይሰጣሉ። አንዳንዶቹ አማኝ ከጸመ፤ ከጸለየ ተገቢውን ተግባራዊ የጽድቅ እንቅስቃሴ ካደረገ አማኝ የጓጓው የተመኘው መልካም ፍሬ በሕይወቱ ይታያል ይላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን በጥረት ስለሚገኝ ስኬት ሳይሆን እውነት ላይ በቆመ እምነት ስለሚገኝ ዘላቂታዊ እረፍት ይናገራል። ከዚህም የተነሣ በጋጢአት ምክንያት ለተፈጠረው ጣጣ መፍትሔው በቁርጠኝነት፤ በጎ ለመሆን በመልፋት፤ ከብረት የጠነከረ ዲሊፒሲንን በመተግበር፤ 'ይህን አውልቅ ይህን አጥልቅ' የሚልን ድንጋጌ በመፈጸም እንደማይመነጭ በማስገንዘብ እርጌውን የሰውን ተስፋቢስ ኑሮ ከፍጡር በመነጨው አዲስ ነገር ለመተካት በሚደረግ ጥረትና ስብላዊ ልፋት መንፈሳዊ መሆን አይቻልም ይሰናል።

በእኛ ሕይወት ድሱ እውን የሚሆነው ከክርስቶስ መስቀልና ከትንሳኤው ጋር በእምነት በንቀራኝ ነው። ከሁሉ በፊት በክርስቶስ አማኝነት ስለኛ የተከናወነውን ከማወቅ ወይም መስከታዊ ብርሃንን ከመቀበል ይጀምራል። መንፈሳዊ እውነትን እንዳንገነዘብ ግርዶሽ ማኖር፤ ጥላ ማጥላትና እውነቱን ማጨስም የከፋት ጋይሳት ሌራ ነው። አማኞች ብርሃንን ተቀብለን እውነቱን ብናውቅ ስይጣን የሚደርስበትን ሽንፈት ስለሚያውቅ በሚችለው ሁሉ እውነቱ እንዳያበራልን ይፋሰመናል። ከዚህ ተጽእኖና ግፊት የተነሳ እያሌ ቅዱሳን እግዚአብሔር ያስናዳለቸውን ድል የሞላበት መንፈሳዊ ሕይወት ለመረዳት በመዘግየታቸው ጌታ ከሰጣቸው የድል ሕይወት ዝቅ ብለው ይኖራሉ። አንዳንዶችን ደግሞ እውነቱን በትክክለኛ ተፈጥሮው እንዳያዩት በማድረግ ከመንፈሳዊ በረከት ተቋዳሽ እንዳይሆኑ ልቦናቸውን ከፋው ሰይጣን አላውሮታል። በእንዲህ ዓይነት መታወር ከነበሩት መሐል ከፊሎቶ ጳውሎስ ባገለገለበት በመን ነበሩ። ስለሆነም ሐዋርያው የሚያስተምረውን የጸጋ ትምህርት አጣመው በመተርጎም ስተው ያላስቱ ነበር። በተጨማሪም

ያልተገባ ጥያቄ እያነሱ በመንፈሳዊ ነገር ላይ መሳለቅን ዓይነተኛ መለያቸው አድርገውት ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ መንፈሳዊውን ምስጢር ሊገልጥ 'ኃጢአት የበዛውን ይህል ጸጋ ከዚያ አብልጦ በዛ' ሊል ይናገራል። ይህን ያለበት ምክንያት የእግዚአብሔርን ጸጋ ታላቅነት ለማድነቅ ነበር። ይሁን እንጂ ይህን አባባሉን አንጻንድ መንፈሳዊ ያልሆኑ ግለሰቦች ገልብጠው በማንበብ ጸጋን የኃጢአት ሊቼንሳ አደረጉት። በመተጠልም የኃጢአት ብዛት የጸጋን ብዛት ለማምጣት የሚያስችል ጉልበት ካለው ትልቁን የእግዚአብሔርን ኃይል እጅግ ግዙፍ የሆነውን ኃጢአት በመፈጸም ለለምን አስገራሚውን ጸጋ አናይም? በማለት የሽንፈት ጥያቄ በመጠየቅ በጳውሎስ ትምህርት ላይ አላገጠ። እንዲህ ዓይነቱን ከጨለማ አዕምሮ የመነጨ ጥያቄ በማንሳታቸው ክርስትናን ማንኳሳስ የቻሉ መስሎአቸው ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን የድፍረት ጥያቄቸውን በጥልቀት ከመተንተን ይልቅ «ከቶ እይሆንም...ለኃጢአት የሞትን እኛ ወደ ፊት እንዴት አድርገን ለእርሱ እንኖራለን?» ብሎ ገሰፀው ከኃጢአት ጋር በሞት የመለያየት ይህል ሰተለጽዩ አማኞች ኃጢአትን ልማድ ያደረገ ኑሮ ውስጥ መገኘት አይችሉም።

የመለቀሉን ምስጢር ከመረዳት የሚመነጭ የድል ሕይወት

አማኝ እውነተኛውን መንፈሳዊ ሕይወት እንዲገነዘብ እንቅፋቶቹ በእግዚአብሔር ብርሃን መወገድ እሰባቸው። በሮሜ 5ተኛው ምዕራፍ ክርስቶስ ለኃጢአቶቻች መሞቱን ያበሰራል። ሮሜ 6 ደግሞ በክርስቶስ የተገኘውን ከኃጢአት ተጽእኖ ነጻ የሆነውን የምሥራች ያስተጋባል። አሮጌው ሰው ከክርስቶስ የተሰጠውን እውነት ባወቀ አማኝ ሕይወት ላይ ገዥ ሊሆን አይችልም። ምክንያቱም ከክርስቶስ ጋር እንደ ተሰቀለ እውነቱን ባወቀ (6:3፣6፣9፣16)፤ በቶጠረፍ ራሱን በእግዚአብሔር ባቀረበ ከማኝ ሕይወት ኃጢአትና አሮጌው ሰው እድል ፈንታ የላቸውም። ለመንፈሳዊነት ይህንን እውነት መረዳት አማራጭ የሰውም (ሮሜ 6:1-10)።

ለጌታ የተመቸን ሆነን መመላለስ የምንችለው እንዴት ነው? የድል ሕይወትን የምንለማመደው እንዴት ነው? ኃጢአት ካለከተለው መዘዝ መላቀቅ የምንችለው እንዴት ነው? ለሚሉት ጥያቄዎቻችን ሮሜ 6:11-14 አራት መልሶች ይሰጠናል።

ሀ. የክርስቶስ ሥራ በእምነት የእኛ እንደ ሆነ በመቁጠር 6:11

እግዚአብሔር በልጁ የመስዋዕትነት ሞት የእርሱ ያደረጋቸው ሁሉ እንዲገነዘቡት የሚፈልገውን እውነታ ጳውሎስ ከሮሜ 6:11-14 እንዲህ በማለት ይገልጻል። ከማወቅ ቀጥሎ በአማኝ ሕይወት ውስጥ እውን ሊሆን የሚገባው ዋናው ነገር «መቁጠር» ነው። መቁጠር እግዚአብሔር እኛን አለመልከቶ በመጽሐፍ ቅዱስ የገሰጠው በተግባራዊ ሕይወት እውነት ነው ብሎ በእምነት መቀበል ነው። መቁጠር ማለት እምነትን በተግባር ላይ ማዋል ነው። እግዚአብሔር ያለንን ነፃ ብሎ መንቀሳቀስ ነው። ለዚህ ነው በክርስቶስ የተሰናዳልንን አዲሱን ሥፍራ ማወቅ ብቻውን ሙሉ አይደለም የምንሰው። ሕያው እግዚአብሔር በቸርነቱ የሰጠን መገሰጥ በእኛ ሕይወት እውነት እንደሆነ መቁጠር አለብን። መቁጠር ማለትም የስሜት ህዋሳቶቻችን ከሚያስተጋቡት ጩኸት ይልቅ የእግዚአብሔር ቃል እኛን በተመለከተ የሚያውቋቸውን እውነት እንደሚልቅ ተገንዝቦ ለዚያ ሁሰመናን መስጠት ነው። እግዚአብሔር ራሳችሁን ሰቀሉ አላሰንም፤ በክርስቶስ የተጠናቀቀውን ሥራ እምናችሁ ተቀበሉ ነው ያለን። የመለቀልን ሞት ማንም በራሱ ላይ ተፈጻሚ ማድረግ አይችልም። ይህ ድርጊት በመስቀል ተስቅሎ በሞተው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት እንኳን የተፈጸመው እንዲሞት በፈረዱበት በሮማውያን እጅ እንደነበር አንዝነጋም። የጌታ መስቀል አማኞችን ያጠቃለላል እንደነበር ሐዋርያው ጳውሎስ ይናገራል (ገላ 2:20)

ከዚህም የተነሳ አማኞች ሁሉ በመስቀል ላይ ከክርስቶስ ጋር እንደ ሞቱ ማመናቸው የእውነቱ ሌላው ገጽታ ሊሆን እንደ ተነሱ መቁጠራቸውም ሌላኛ

ው እውነት ነው። ክርስቲያኖች ከክርስቶስ ጋር የሞቱና የተነሱ ናቸው። ሞታቸውና መነሳታቸው ከክርስቶስ ጋር የተከናወነ ጉዳይ ነው። ይህም ድርጊት በፍቅር ኃላፊ ጊዜ መጠቀሱ ጉዳዩ ካስቀሰት መቆየቱን ስማስረገጥ ነው። ያንን የተጠናቀቀ ከስተት እነርሱ መድገም እይታሉም እንዴ ተደርጓልና። ማድረግ የሚችሉት ግን ያ ነገር አሁን በእምነት የእነርሱ መሆኑን መቀበል ብቻ ነው። ስዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ከማወቅ ቀጥሎ የሚያነሳው መቁጠር በዕስት ተዕስት ሕይወት ሊተገበር የሚገባው የእሁን ጊዜ እውነታ ነው የምንለው። «መቁጠር» እማኙ በማያቋርጥ መንገድ ስድል የሚበቃበት የመጀመሪያ ርምጃ ነው። «መቁጠር» እውነቱን እይሠራውም። የእውነቱ ምንጭ እግዚአብሔር ነው። መቁጠር ግን የእግዚአብሔር እውነታ በእማኞች ሕይወት ውስጥ እንዲተገበር ጉልበት ይስጣል። መቁጠር እግዚአብሔር የሰጠንን የራሳችን ስማድረግ በተግባር መንቀሳቀስ ነው። ይህ «መቁጠር» እውን የሚሆነው በክርስቶስ እማኝነት በተቋቋመው በእማኝና በጌታ መሐል ባለው ትብብር ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ «እንደ ሞታችሁ ቁጠሩ» ሊለን ልክ የሞተ ሰው ኃጢአት እንዲሠራ ቢጠየቅ የሚሰጠውን ዓይነት ምላሽ በጠ ማለቱ ነው። እኛን በማባበሱ ጉዳይ ላይ ተስፋ የማይቆርጠው ኃጢአት፣ ወደ ቀድሞ ቦታው ስመመስለ መገኘቱን እያቆምም። በጉትጎታውም ወቅት በሞት የመስደዩት ያህል ከእርገው ሰው ለሰ ተስደነው ምንም ዓይነት ምላሽ መበጠት ስይገባንም። በሕይወት ያስ ሰው መታንን ቢጠራ ምላሽ ጨርሶ እንደማያገኝ ሁሉ፣ ኃጢአትም እንደ ሞቱ የቆጠሩ ስማኞችን ለማባበል ቢጠራቸው መልስ እይሰጡም በማሰት ሐዋርያው ጳውሎስ ይመከራል። ይህንንም «እንደሞታችሁ ቁጠሩ» በሚለው ስባባሉ ገሃድ ያደርጋል። እርገው ሰው የተለቀሰው ስኃጢአት እንዳንገዛ ነውና ልብ እንበል። "እኛ በሕይወት እያስን፣ እንዳንድ የሚታገሱንም ነገሮቻችን ስብረውን እያሱ፣ እንዴት ሞተናል እንሳስን?" የሚሉ ቅዱሳን እይሉ ናቸው። ለዚህ ጥያቄ የሚሰጠው እጭርና

ግልጽ መልስ የሞትነው እሁን እይደለም የሚል ነው። እሁን የተጠየቅነው ቁጠራ ተብለን እንደሆነ ግልጽ ሊሆንልን ይገባል። የሞታችን ጉዳይ ያስቀው በእኛ በኩል እይደለም። ይልቅስ ጌታ በሞተው ሞት ውስጥ እኛን ያጠቃስለን ሥራ ለርቷል። ስዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ የዚህ መሞት ጉዳይ የተከናወነው በክርስቶስ እማኝነት ነው በማለት እየደጋገመ የሚነግረን (ሮሜ 6:1-10 ገላ 2:18-21)። ክርስቶስ በነበረበት በመስቀሉ ላይ በእምነት ከነበርን ክርስቶስ ሁን ባስበትም ሥፍራ በእምነት እንኖራለን። በሞቱ መሞታችንን ከተቀበልን እዚያው እንዳናበቃ ስስተከታዩ ቦታችን የተባሰውን ልብ ልንል ይገባል።

በመቁጠል ክርስቶስ ሞቱ እንደተነሳ ልክ እንዲሁ እናንተም ከእርሱ ጋር ባላችሁ ኅብረት ተነስታችኋል ይስናል። የመሞታችሁ ጉዳይ በእርሱ እንደተጠናቀቀ የመነሳታችሁም ጉዳይ በክርስቶስ ስማኝነት ተጠናቅቋል ተብስናል። ታዲያ የቀረው ነገር ቢኖር እኛ እግዚአብሔር ያደረገልንን በእምነት የመቀበሉ ርምጃ ብቻ ነው። ይህንንም መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ክፍል መቁጠር ብሎ ጠርቶታል። ይህ መቁጠር እግዚአብሔር ናችሁ ያስን ነን ከማለት ሌላ ምን ሲሆን ይችላል? ክፍሱን ልብ እንበሰው «ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደሆናችሁ ራሳችሁን ቁጠሩ» የሚለው ትዕዛዝ የተቀመጠው በእሁን ጊዜ ነው። ይህ ጉዳይ ወደ ፊት በቀጠሮ የሚፈጸም ሳይሆን እግዚአብሔር እኛን በተመስከተ ያለው እውነት ነው። የዚህ ድርጊት ፈጻሚ እግዚአብሔር የእኛ ድርሻ የተባለውን ነን ማሰት ብቻ ነው። እንግዲያስ ያመንን ሁሉ የሚጠበቅብን «ናችሁ» የተባለውን «እኚ ነን» ብለን መቀበል ነው። እግዚአብሔር ናችሁ ያስንን ነገር ያመንን ሁሉ፣ ደግሞን ደጋግመን ሞተን የመነሳታችንን፣ በእሁን ጊዜ ለእግዚአብሔር ሕያዋን የመሆናችንን እውነት ልናውጀው፣ ልንጸልየው፣ ልንስብከው፣ ልናስተምረው፣ ልንዘምረው ይገባል። ከመሆን በፊት ማመን ይቀድማል። የምናምነው ደግሞ ከማይዋሸው

እግዚአብሔር! እውነት ከሆነው ጌታ! የተላከልንን መገለጥ ነው። ያይ
የመሰቀሉ እውነት በሕይወታችን በተግባር ይገለጻል።

ከእግዚአብሔር ጋር ስለ መራመድ የሚናገሩ ለዎች እምነት የሚለውን
ቃል ደጋግመው ያነሳሉ። እንደውም እንዳንደች በዚህ ቋንቋችን እንደተሳሳቱ
ይናገራሉ። በእምነት ውለድ! በእምነት ተቀበል! በእምነት ተመላለስ
የሚለውን እነጋገራችንን በጥርጣሬ ለሚያዩ ለዎች አማኞች ደካማቸውንና
ጉድለታቸውን ለመሸፈን የሚጠቀሙበት መሣሪያ አድርገው ይገምታሉ።
እርግጥ ነው፤ እምነትን ተገቢ ባልሆነ ሁኔታ የሚጠቀሙ ባይታጡም ሁሉም
እምነትን ያለ አግባብ ጥቅም ላይ ያውሉታል ብሎ መደምደም ስህተት ነው።
ማመንን እንዳንደች በድፍረት እንደሚናገሩት ኃይማኖትን የሕይወት
ዘይቤአቸው ያደረጉ ስልጣኔ ያልገባቸው የጌላ ቀርቾ መለያ አንደሆነ ነው።
ይሁን እንጂ ዛሬ ዛሬ ማመን የሁሉም እንደሆነ እየተገለጠ ከመጣ ውሎ
አድሯል። ማመን የሰው ሁሉ እንቅስቃሴ ዓይነተኛ መግለጫ ነው። ሁሉም
ያምናል። ሁሉም እምኖ ይንቀሳቀሳል። የምንለያየው በእምነታችን ማረፊያ
ላይ ብቻ ነው። የሰው ልጅ እንቅስቃሴ የሚከናወነው አብዛኛው በእምነት
ነው። እንደውም በዛሬው ዓለም ከእንዳንድ የእምነት ተከታዮች ይልቅ
የሰነፍጥረት ጠባቢዎች የበለጠ በእምነት ይኖራሉ ተብሎ ይነገራል።
ወላጆቻችንን የተቀበልነው በእምነት ነው። ምግብ ቤት ገብተን የምንበላው
እምነት ነው። ከወላጆቻችን ጋር እደራን የምንለዋወጠው እምነት ነው። ለባንክ
ገንዘባችንን የምንለጠው በእምነት ነው። መኪና ለንሳፈር አጣርተንና
አስመርምረን ሳይሆን ያደርሰናል በሚል አመኔታ ብቻ ነው። ስለዚህም
እምነት በየፈርጁ አለ።

አዲስ ኪዳን በተጻፈበት በግሪክኛ ቋንቋ «እመነ» ለሚለው ቃል አቻው
«ፒስቲዎ» የሚለው ቃል ነው። ይህ ቃል አራት የተሳለፉ ፍቺዎች አሉት።

1. እመነ ማለት ተገን ፊልጋችሁ ተጣባቁ ማለት ነው። ማመን በዚህ
መልኩ ሲታይ መከላል እንጂ መንጠልጠል አይደለም። ስለዚህም ጌታን
የተተገኑ በሙሉ አስተማማኝ ከለላ እግኝተዋል ማለት ነው።

2. እመነ ማለት ስጡ ማለት ነው። የራስ ባለቤት ከመሆን ይልቅ አደራን
በሚያስተማምን መልኩ ለሚጠብቅ መስጠት ነው። ነፍሳቸውን ለታመነ
ፈጣሪ የሰጡ የዘለቂታ ዋስትና አላቸው። በማመናቸው አርፈዋል ማለት
ነው። እንኳን በመንፈሳዊ ጉዞ በዕለት ተዕለት ሕይወታችን ያረፈና የሰከነ
ሕይወት ልንኖር የቻልነው ራሳችንን ከእኛ የተሻለ ለሚንከባከቡን መስጠት
በለለመድን ነው። ማታ ተኝቶ ማደር ቀላል የሆነልን ራሳችንን በጥሩ ሁኔታ
ይጠበቃል ብለን ላልነው ቤት አደራ ስለሰጠን ነው። ዱር ብናድር በሰንት
ስቀቀን ውስጥ እንደምናልፍ አይጠፋንም። እንዳንደች ራሳቸውን ለጦር
መሣሪያ አደራ ይሰጣሉ። እንዲያም ሆኖ ከመሣሪያው የሚበረታ መምጣቱን
ሲያስቡ በፍርሃት ይንቀጠቀጣሉ። ነፍስን ለታመነ ፈጣሪ መስጠት ግን
ከእነዚህ ሁሉ ይለያል።

3. እመነ ማለት ተደገፋ ማለት ነው። ይችለኛል! ይሸከመኛል ይንከባከበኛል
ባልነው ነገር ላይ ራስን መልቀቅ ነው። መደገፍ በዕለት ተዕለት ሕይወታችን
በልዩ ልዩ መንገድ ራሱን ለእኛ ገዛድ ያደርጋል። ሌሊት የተኛንበት አልጋ
እንደሚሸከመን እርግጠኛ ሆነን ዘፍ እልንበት እስኪነጋም ታማኝ ሆነ።
የተቀመጥንበት ወንበር እንዲሁ ባይሸከመን ራሳችንን እምነን መልቀቅ
ይችላለን። በምንሄድበት መኪና እምነን የገባነው ቢያንስ የተፈለገው ቦታ
ያደርሰናል ብለን ነው። እንቅስቃሴው ከእመነታ ጋር የተያያዘ ነው። ልክ
እንዲሁ ዛሬም ለዎች እውቀታቸውን፣ ጥበባቸውንና ኃይላቸውን ይደገፋሉ።
ይሁን እንጂ እነዚህ ሁሉ እንዳንዴ የሚጥሉ መደገፊያዎች ናቸው።
ከእውቀት፣ ከጥበብና ከስልጣን ይልቅ የሚበልቅ መደገፊያ እግዚአብሔር ብቻ
ነው። ያመነ ሁሉ እግዚአብሔርን የዘለቂታ መደገፊያቸው አድርገው
መርጠዋል ማለት ነው።

4. አመኑ ማለት ተቀብሎ ማለት ነው። የማመን ሌላው ፍቺ የተሰጠው ተስፋ፣ የተገባው ዋስትና፣ አዎን ልክ ነው ብሎ በመቀናጀት መንቀሳቀስ ነው። ነገ ምሳ መጥታችሁ ብሎ ብንባል ያለንን ሰው ካመንነው ወደ ምሳው በቀጠሮው ስዓት እንሄዳለን። ልክ እንዲሁ እምነት ማለት የተሰጠን ተስፋ ልክ ነው ብሎ መቀበል ነው። ስለዚህ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ አነጋገር ሐዋርያው «ቁጠሩ» ሲሰን ቆጠራው በእኛ ስሜት ላይ ሳይሆን በተሰጠው ተስፋ ላይ እምነት ማሳረፍን በጽኑ ታሳቢ ያደረገ መሆኑን መዘንጋት የሰብንም። ይህ መቁጠር አውነቱንም ተቀብሎ መንቀሳቀስ ነው። ጌታ ኢየሱስ ልንሞተው የሚገባንን ሞት ብቻ ሳይሆን የሞተልን ልንኖረው የሚገባውን ኑሮ ሲኖርልን ራሱን ሰጠን። እኛ አማኞች ከእርሱ ጋር ከመሠርትነው ኅብረት የተነሳ አሁን ለሌሎች የሚታየው ኑሮአችን ከእርሱ ጋር ባለን ትስስር የምንኖረው ነው (ገላ 2፡ 19-21)። እንዲህ ዓይነቱን አውነት በሕይወታችን በእምነት ለመተግበር ከኃጢአት ተፈትቶ የመኖር የማቋርጥ መሻት ሲኖረን ይገባል። ያ መሻት ካለ እግዚአብሔር ከሰጠው የመፍትሔ መንገድ ውልፊት አንልም። ይልቁንም ጸጋው ለሚፈስበት ሁኔታ ራሳችንን አመቻችተን መስጠትን ዓይነተኛ መስዶችን እናደርጋለን።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ኃጢአት ንጉስ ሆኖ ከኖረበት በሞቱ ከስልጣን ካወረደው በኋላ አማኞች ከዚህ ጨካኝ ንጉሥ ተጽእኖ ነጻ ወጥተዋል። ከዚህም የተነሣ ይህን መንገድ ጌታ ከከፈተ በኋላ የድሉ ቀጣይነት በአማኙ ሕይወት ውስጥ በተግባር እንዲታይ ከኃጢአት ኃይል የሚላቀቅበትን ሁለተኛውን መንገድ ሐዋርያው ጳውሎስ በቀጣዩ ቁጥር ላይ ያስረዳል። ስለሆነም ከመቁጠር ተከትሎ አማኙ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ሊያከናውነው የሚገባው መንፈሳዊ ነገር ኃጢአተኛ ዝንባሌን እምቢ ማለት ነው። ይህንንም ጳውሎስ በሚከተለው መልኩ ይተነትናል።

ሲ. ኃጢአተኛ ዝንባሌን እምቢ በማለት መቃወም ነው ሮሜ 6፡12

ኃጢአት የአካላችንን ልዩ ልዩ ክፍሎችን ለሚፈልገው ሁኔታ ከመጠቀሙ በፊት በሚማርከን መንገድ ማግባባት ይችልበታል። ስለሆነም ከፋትን ከማሠራቱ በፊት ስለ ማራኪነቱ እንድንደነቅ ይጎተጉተናል። ይህን የሚያደርገው የረከስ ተፈጥሮውን ሽሽን ነው። በሮሜ 8፡11 ለሚች ሥጋችሁ (ለውነታችሁ) በሚለው አገላለጽ ላይ የምንንዝበው ነገር ለውነታችንን በካይ ከሆነው፣ ለከፋት አድልቶ እኛን ከእግዚአብሔር ለመነጠል ከሚደረግ የሳተ ከሆነው፣ ለከፋት አድልቶ እኛን ከእግዚአብሔር ለመነጠል ከሚደረግ የሳተ ምርጫ መሆኑ ለመሆኑ አለመዋጀቱን ነው። እንከንደሽነት በዚህ ዓለም ስንኖር በእኛ ሕይወት የሚከናወን ጉዳይ አይደለም። ስለሆነም በውስጣችን መንፈስ ካሸነፈ ለመንፈስ፣ ሥጋ ካሸነፈ ለሥጋ እንድናድር የሚያደርግ ሁኔታ አለ። በመንፈሳዊያን እና በሥጋውያን መካከል ያለው ልዩነት ፈቃዳቸውን አብዝተው ከሚሰጡት ማንነት ጋር ይያያዛል። መንፈሳውያንም ብንሆንም በእያንዳንዳችን ማንነት ውስጥ አጋጣሚው ሲመች ከከፋት ጋር ለማበር በቀላሉ ራሱን መስጠት የሚቀናው ማንነት አለ። ጌታ በአሠራሩ ይህን ማንነት ይግ አመድ ከማድረግ ይልቅ መብቱን በመንፈሩ ገደብ እንድናስደዘው ብርሃን ይለግሰናል። በሮሜ 6፡12 ላይ ኃጢአት ስብዕና ባለው ማንነት ተገልጿ እናየዋለን። መጽሐፍ ቅዱስ «እይንገሥ» በሚል መግለጫው እንደ ንጉሥ ያለ ሥልጣኔ ማንነትን ይሰጠዋል። «እንዳንገባ» ሲል ደግሞ የገዢ ማንነት ስጥቶት እናደሰን። ከዚህ አገላለጽ እንደምንረዳው በአማኞች ሕይወት የተሻረ ግና ይልሞተ፣ መንገሥም ሆነ መግዛት የሚፈልግ እና አመቺ ጊዜ ሲገጥመው ጠብቆ ለመምጣት የሚጥር መሆኑን ያመለክታል። እንዲህም ስለሆነ መሻቱን ለመፈጸም ፍላጎት ስላለው ያለማቋረጥ ከእርሱ ጋር እንድናብር በሚያባብል መንገድ ይጎተጉተናል።

ጌታ ኃጢአትን ሳይሆን ኃጢአት ያደረገውን አሮጌውን ሰው በመስቀሉ አሰወግዶታል። ይሁን እንጂ ያለማቋረጥ መሆኑ ለመሆኑ ባልተዋጀው ማንነታችን በኩል በቁጥጥር ሥር ሊያውለን ሚች ሥጋችን ጥረት

ያደርጋል። የሥጋችን ዝንባሌ ሲሳካለት በእርሱ የተጽእኖ ክልል ሥር ያቆያል። በሥጋቸው ፍላጎት ሥር የወደቁ አማኞች ሥጋውያን ይባላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈስ ቅዱስ ረድኤት ሥጋቸውን እየሸመሙ ለመኖር ለወሰኑ አማኞች «ሰለዚህ ከፋ መሻቱን ተፈጽሙ ዘንድ በሟች ሥጋችሁ ላይ ኃጢአት እንዲነገሥበት አታድርጉ» ይላል። ይህ አባባል በአጭሩ እምቢ እንድንል ወይም እንድንቃወም በአጽንኦት ያስገንዝባል። ቀደም ብለን እንዳስገንዝብን ኃጢአት የመንገሥም ሆነ የመግዛት ጽኑ ምኞት አለው። ይህን ጽኑ መሻቱን እንድንፈጽምለት ሲፈልግም ከእኛ ጋር በተገደበ ነጻነት የሚኖረውን ሟች የኃጢአት ሥጋን ይቀስቅሳል። ኃጢአተኛ መሻታችንን ምክንያት አድርጎ ሰጥቂት ሰከንድ ፈቃዱን እንድንፈጽም በማድረግ በተጽእኖው ሥር ይጥሰናል። ከተጽእኖውም እንዳናመልጥ የከፋት ቀንበሩን ይጭንበናል። ከዚያም ድንበሩን እያሰፋ የጭሰማውን ገዥ ይጋብዛል። መሻት በራሱ ከፋ ወይም ደግ አይደለም፤ ምንገዜም የድርጊታችን ሸፈር የሥጋ ፍላጎት ከሆነ ወጤቱ ለኃጢአት መታዘዝ ነው። ይህም የወደቀው የሰው ልጅ ማንነት መግሰጫ ነው። ይህ ማንነት ከሰግብግብ መለያው የተነሳ ምንገዜም የሚያስቀድመው ራሱን ነው። ስለ ሞራላዊ ሕግ ደንታ የለውም። ስለሆነም ምንገዜም ዕድል ሲሰጠው የሚያነግሰው ኃጢአትን ነው። ኃጢአት የሚሰብሰው ጥበቆ ይለያይ እንጂ ፍጥረትን ሁሉ የማማለል አቅም አለው። ማግኔት ብረትን፣ ሴት ወንድን፣ ቋንጣ ድመትን እንደሚሰብ ሁሉ ኃጢአት የማንኛውንም ሥጋዊ ሰው ትኩረት የመሳብ ጉልበት አለው። ከሁሉ የሚደንቀው ደግሞ አታላይ ተፈጥሮውን የመሰወር ኃይል ያለው መሆኑ ነው። መምሰል ይችልበታል። እውነተኛ እርካታን ግን አይሰጥም። ፍቅርን አያውቅም ግን ያፈቀረና የሌላውን በጎነት ከልብ የሚመኝ መምሰል ይችላል። በዚህም ኃጢአት በማሰመሰል ወጥመዱ ብዙዎችን ይጠልፋል። ኃጢአት አታላይ ነው (ዕብ 3:13)። ካታለለን በኋላ ሰንወድቅለት በተንጋለልንበት ያስርህረኔ ይደፈጥጠናል። ታዲያ እንዲህ ከሆነው ደግ መሰል ከፋ፣ አፍቃሪ

መሰል ባላጋራ፣ ወዳጅ መሰል ጠላት፣ አዳኝ መሰል ነፍስ ገዳይ ማምሰጥ የሚቻለው እንዴት ነው? መንገዱ አንድ ነው እርሱም መቃወም ወይም እምቢ ማለትና ለኃጢአት ማደር የሚቀናውን አሮጌው ዝንባሌያችን (ሥጋችን) በመስቀሉ ያበቃለት መሆኑን ማወቅ ነው።

ምንገዜም በኃጢአት መታለል በሕይወታችን የሚፈጠረው ልባችንን የሚጠብቅ ቃል ሳይኖር ሲቀርና ኃጢአት ትኩረታችንን በደንብ የሚያገኝበት ጣቢያ ላይ ለንግሳሉ ነው። እምቢ ማለት ሰናውቅ ግን እንጠበቃለን። እምቢታ ያለ ትጥቅ ሩቅ ስለማይሄድ እምቢታችንን የሚያጠናክረውን ትጥቅ መታጠቅ ይገባናል። ለዚህም የሚከተሉትን ትጥቆች በቦታ በቦታቸው ማድረግ አለብን። እነርሱም፡ (1) ቢተሰፋው ቃል ልባችንን መመላት (2) ወደ እግዚአብሔር መቅረብ (3) በቃሉ ከሚያገዱን፣ በጸሎት ከሰላን ከሚሰጡን ወዳጆች ጋር ኅብረትን ማጠናከር ናቸው። እነዚህ ተቃውሞን በተግባር የምንገልጽባቸው ዋናኛ መሣሪያዎቻችን ናቸው። እነዚህን ያልታጠቀ አማኝ በቀላሉ በጨካኝ ንጉሥ ይያዛል፤ ጥቃት ተፈጽሞበትም በተጽእኖው ሥር ይወድቃል። እንዲህ ካለው ጥቃት ማንም ነጻ አይደለም። ማምሰጫው የኃጢአት ሥጋን መሸሸም ብቻ ነው። ሥጋን መጎሰም ለኃጢአት እሺ ማለት የሚቀናውን ሰውነታችንን እየተቆጣጠርን እንዲታዘዝልን ተገቢውን መንፈሳዊ ርምጃ መውሰድን ይመስለታል። ሐዋርያ ብንሆን እንኳን ኃጢአት ወደ እኛ መምጣቱንና ከመንፈሳዊ ጎዳና አኛን ሰማውጣት መፋለሙን አያቆምም። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ «እኔ ደግሞ ለሌሎች ክስበክሁ በኋላ የተጣልኩ እንዳልሆን ሥጋዬን እየጎበምሁ አስገዛዋለሁ» ያለው። እርሱ በመንፈሳዊ ልምምዱ ሦስተኛው ሰማይ ደርሶ የመጣ ቢሆንም ሥጋው ግን አልተቆሰትም። እርሱ ከሥጋው ተጽእኖ የመስጠበትን መንገድ ሲነግረን ጎሰሞ በማስገዛት ነው ይሰናል። መንፈሳዊያን ከሥጋውያን የሚለዩት ሥጋን ያሰማጽረጥ እምቢ በማለታቸው ነው። ሥጋ ኃጢአትን ይወዳል። ስለዚህ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ኃይሉ ቸርነት ብሩ)

«ምንም አይጠቅምም» የተባለውን ሥጋ ክርስቶስ ባለናዳለት ቋሚ አድራሻው ካልወለደነው ማንኛችንንም ጠልፎ ለመጣል አይለንፍም።

እንደ ዛሬው ሳይሆን ኮምኒዝም አስፈሪ ኃይል በነበረበት ዘመን ከቀንደኛ ጠላቶቹ መሐል የእምነትን ለወች በመደመሪያው ረድፍ ያለልፍ ነበር። ስለሆነም ኮምኒስቶች ክርስቲያኖችን ለማጥፋትና ለማዳከም ልዩ ልዩ ዘዴዎች ይጠቀሙ ነበር። ማለቃየትና እምነትን ማስካድ በጉልበት ተሞክሮ እንዳልሰራ ሲገባቸው ሌላ ስልት ነደፉ። ያም ኃጢአትን እንደ ወላጅ መሣሪያቸው በመጠቀም በእርሱ ማጥመድ ነበር። ከዚህም የተነሣ «ክርስቲያን ግለቱን የሚቀጥለውና ከኔታ የሚለየው ኃጢአት ስታሠራው ነው» ይሉ እንደነበር እስከ ዛሬ ይነገራል። ከዚህም የተነሣ ሌትን፣ ገንዘብን፣ ስልጣንን እንደየክርስቲያኑ ዝንባሌ ሊያጠምዱአቸው በራሳቸው አማኞች መንገድ ላይ አኖሩ። ቁጥራቸውም ጥቂት ያደደሉ ተጠልፈው ወደቁ። እንዲህ ዓይነቱ ክስተት ለአኛ የቅርብ ጊዜ ትዝታ ነው።

ኃጢአት መነዝዝዝን እኛም እምቢ ማለታችንን ሳናቆም ጌታ መጥቶ ያገለግላናል። በአንድ ወቅት በሞራላዊ አቋማቸው የተመለከትን አዛውንት በውስጡ የጾታ ዝንባሌው የሚያስቸግረው አንድ ወጣት አገልጋይ “ይህንን ብዙዎቻችንን የሚያስለቅስ ለሜት ተቋቁመው ለ84ኛው የልደት በዓልም እንዴት በቁ?” ሲል ጠየቃቸው። እኚህም አዛውንት ለዚያ ወጣት አገልጋይ ሲመልሱ «ልጄ ሆይ አንተ የምትለው እርጭ ያለ ለሜት ጋ ስደርሰ ወደፊት እነግርሃለሁ» አሉት። ማንነታቸውን በውል የተረዱ ለው ነበሩ። እኒህ ለው በመልሳቸው ሲያስረዱን እንደሞከሩት ማንኛችንም እንደነበረው የምንሆነው በዚህ ምድር አይደለም። በዚያ ወደ ሞት አፋፍ በደረሰ እድሜ እንኳን የውስጥ ትግል አለ። ስለሆነም ያለማቋረጥ እምቢ ብለን የመንፈሳዊነት ለዛችንን እንጠብቅ። በእድሜ ገፍተን ምንም ባያምረን ኃጢአት ጉትታቸውን በድርጊት ባይሆንለት በሃሳብ ይቀጥላል። ያኔም የማሸነፊያ መንገዱ እምቢ ማለት ነው።

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ኃይሉ ቸርነት ብሩ)

ወገኖች መጽደቅ በእምነት እንደሆነ ሁሉ የድል ሕይወትም በጥረት ሳይሆን በእምነት ነው። የምናምነው የተገለጠውን የእግዚአብሔር እውነት ነው እንጂ ጊዜያዊና ተለዋዋጭ የሆነውን የእኛን ለሜት አይደለም። ይህንን የተገለጠ እውነት ለሚያምኑ እግዚአብሔር የሚለጠው ማበረታቻ የድል ሕይወት ነው። ስለሆነም ድል በማመን የምንቀበለው እንጂ በልፋት የምናገኘው አይሆንም። ለጽድቅ እንደበቃነበት እምነት ለቅድስና የምንበቃበት እምነት በእግዚአብሔር ቃልና በአምላካችን ማንበት ላይ ከመደገፍ ይመነጫል። ቀደም ብለን ለጌታ የተመቸን ሆነን መመላለ የምንችለው እንዴት ነው? የድል ሕይወትን የምንለማመደው እንዴት ነው? ኃጢአት ካለከተለው መዘዝ መላቀቅ የምንችለው እንዴት ነው? ለሚሉት ጥያቄዎቻችን ሐዋርያው ጳውሎስ የሚከተለውን ተጨማሪ መልስ ይሰጣል።

ሐ. እኔነትን በመካድ ለውነታችንን ለእግዚአብሔር በማቅረብ (6:13)

መንፈሳዊነታችንን አምንታዊ በሆነ መልኩ እንዲጠናከር አካላዊ ኃይላችንን ተጠቃሚው እግዚአብሔር ብቻ የሚሆንበትን ምቹ ሁኔታ መፍጠር ወሳኝ ነው። የሰውነታችንን ክፍሎች በአስፈላጊው ቦታ ኃጢአት ለአመጽ ሊጠቀምበት ይስባል። በዚያን ጊዜ እምቢታ ብቻ ሳይሆን በሚፈልገው አካል ላይ የመሣሪያ ማዕቀብ ማድረግ ተገቢ ነው። ለጋ ኖሮ ቢላዋ ብንከለክል፣ የሚቆራር ኖሮ ዶማ እምቢ ብንል፣ የሚጓጓዝ ኖሮ ማመላለሻውን ብንከለክል እነዚህን በሚፈልግ አካል ላይ ትልቅ ጉዳት ያስከትላል። መከላከል በአስታዊ መልኩ ብቻ ሳይሆን በአምንታዊ መልኩም ሊተገበር ይገባል። ክፉውን የተከለከሉት የአካላችን ልዩ ልዩ ክፍሎች መልካሙን በትጋት እንዲፈጽሙት ስምሪት ሊለጣቸው ይገባል። ሐዋርያው ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ ሲል ሊያስገነዝቡን የፈለገው እውነት ከዚህ አምንታዊ ድርጊት ጋር ይያያዛል። ከጌታ ጋር በመስማማት የሚኖረውን ሕይወት በሚገባ

እንዳጣጣሙ ሕያዋን ራሳችንን ስለግዚአብሔር ማቅረብ አለብን። በጌታ ተአምራዊ ሥራ የተነሳው ማንነታችን ስለመጽ መሣሪያ በመሆን ሊያገለግል አይገባውም። ስለሆነም የትንሳኤ ልጆችን የሚገለገልባቸው የትንሳኤቸው ምንጭ የሆነው ጌታቸው ብቻ ሊሆን ይገባል።

ባንድ ወቅት የፈውስ ጸጋ የነበረው ሰው ለሕመምተኞች እየጸለየ ወደ አንድ አንካሳ ልጃገረድ እጣገብ ደረሰ ከመጸለየም በፊት ይህችን ልጅ «ጌታ ቢፈውስሽ በዚህ በእግርሽ ምን ታደርገበታለሽ?» ሲል ጠየቃት ። እርሷም ያለአንዳች ማመንታት “እደንበበታለሁ” ስትል በድፍረት መለሰች። ልክ እንደዚህች ልጃገረድ እግዚአብሔር በፈወሰው ሰውነት ዓለምን፣ ሥጋንና ሰይጣንን ለማገለገል የሚፈልጉ አይታጡም። እኛ ግን የአካላችንን ልዩ ልዩ ክፍሎች ለጌታ በማቅረብ እሱ ብቻ እንዲገለግልባቸው መትጋት ይገባል። ሕያውታችንን በሙሉ ክፍያ ነጻ ያወጣ ጌታና ስለ እኛነታችን ደሙን ክፍሉ ጽዳት በሰጠው ማንነታችን ብቸኛ ተጠቃሚው እርሱ መሆን አለበት። ያኔ መንፈሳዊነት ይገለብታል። ስለሆነም ሐውርያው እቅርቡ የሚለንን ትዕዛዝ በመፈጸም ልዩ ልዩ የአካላችንን ክፍሎች ለጌታ እናቀርባለን። ከዚያም፤

- ልቡናችን ከፋ ሃሳብን ከማመንጨት ያልቅ የተቀደሰ ሃሳብን ለማወጅ እንዲሰናዳ፤
- ምላሳችን ከአሽመርና ከመርዘኛ ሽንገላ እንዲሁም ውሸትን ከመናገር ጸድቶ የምሥራቹን እንዲያውጅ፤
- ጆርአችን ጌታችንን ለመስማት የተከፈተ እንዲሆን፤ ለምተንም ደግሞ እንድንታዘዝ፤
- እግራችን ሌሎችን እንዲጎዳ ከማፍጠን ያልቅ መልካሙን የምሥራች ለማብሰር እንዲተጋ ማነሳሳት፤
- እጆቻችን ከመንጠቅ ያልቅ ለመለገፍ እንዲከፈቱ፤ ከመገፍተር ያልቅ ለመደገፍ እንዲዘረጉ፤

- ዓይኖችን ከትዕቢትና ከንቀት ያልቅ ትህትና እና ለክብርትን እንዲያሳይ መትጋት አለብን። ለውነትን ለጌታ ማቅረብ በተግባራዊ ገጽታው እንዲህ መሆኑን ብዙዎቻችን እንረዳለን።

ለምሳሌው ያህል ከሳይ የጠቀሰናቸውን የእካል ክፍሎች እነሳን እንጂ ጌታን በሁለንተናችን ማክበር የሚገባ መሆኑን ለክርስቶስ የተገዛን ሕይወት መርሆው አድርጎ ለመኖር ስቆረጠ ሁሉ እውነታው ገዢ ነው። ስለሆነም ሐዋርያው በዚህ ሥፍራ እኛነታችንን በሙሉ የሚገለገልበት ጌታ እንዲሆን በበጎ ፈቃዳችን የሰውነታችን ክፍሎች ለእግዚአብሔር በእሽታ እንሰጠው ብሎ ይመክረናል። በዚህ ክፍል ከተጠቀሰው «የጦር እቃ» ከሚለው አገላለጽ የምንገነዘበው ቁምነገር ቢኖር ያለው በውጊያ ላይ መሆኑን ነው። ስለዚህ ለእያንዳንዳችን የሚቀርብልን ጥያቄ የተሰለፍነው ከየትኛው ወገን ጋር ነው? የሚለው እንደሆነ እያጠያይቅም። እርግጥ ነው፤ ውጊያው የተሰያዩ ፈርጆች አሉት። በእማኞች ውስጣዊ ማንነት እና በውጫዊ ግንኙነታቸው ላይ ያነጣጠረውን ይህንን ውጊያ በአሸናፊነት ለመወጣት እኛነታችን የሚደገፈው ማንን እንደሆነ፤ የሚደገፈው ደግሞ በማን እንደሆነ መምረጥ መቻል አለበት። ሐዋርያው ጳውሎስ መንፈሳዊነት በጎ ተጽእኖ እንዲያመጣ በውጊያው አሸናፊ ለመሆን አካላችንን ያለማቋረጥ ሁሉን ቻይ የሆነው ስምላካችን እንዲጠቀምበት ማቅረብ ምትክ የለሽ እርምጃ እንደሆነ ያስገንዝናል። ስለሆነም አካላችንን እርሱ እንዲጠቀምበት የማቅረቡ እርምጃ ከእርሱ ጋር መወገድችንን ሊያሳይ በተጨማሪ ከእርሱ በሚመጣ ድጋፍ ለመኖር ራሳችንን ለጌታ መስጠታችንን በተግባር ያሳያል።

።. ለጸጋው ገግሥና ራሳችንን ማስገዛት 6:14

ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ቁጥር ላይ ከጋጢኦት ሎሌነት ነጻ መውጣታችንን ያውጅልናል። እንደውም ጋጢኦት ጌታችሁ አይሆንም በማለት ማረጋገጫ ጭምር ይለጠናል። በሙሉ ስማካኝነት የተላለፈው ሕጉ ጥንት

ለእስራኤላውያን የተቀደሰውን የእግዚአብሔርን በጎ ፈቃድ እያደረጉ ከእምላክ ጋር ኅብረትን እንዲፈጥሩና አውነተኛ ማንነታቸውን እንዲገነዘቡ ተሰጥቶአቸው ነበር። ይሁን እንጂ ሕጉ የሚጠብቅባቸውን ሆነው ሰላልተገኙ፤ ከሕጉ የተረፉቸው ተላላፊዎችን በሚኮንነው ሕግ በደለኛ መሆናቸውን ማወቅ ብቻ ነበረ። ሰለሆነም ከሕጉ የተረፉት ኩነትን እና እርግማንን ብቻ ነበረ። በእስራኤልና በአሮጌው ኪዳን ግንኙነት የታየው ይኸው ነበር። የሚያሳዝነው ደግሞ እንዳንድ የእዲስ ኪዳን አማኞች ጥንት ተምክሮ ኩነቱ ብቻ ባሰገኘ ሕግ ለመጽደቅ መከራ ሲያደርጉ መታየታቸው ነበር። እንዲህ ዓይነቱ መከራቸው ለጸጋ እምቢታ ማሳየት እንደሆነ ሐዋርያው ሳውሎስ በገላትያ መልእክቱ አሰገነዘበ። እንደውም በዚህ መሰመር ለመጓዝ ራሳቸውን የሰጡ ከጸጋው ተለይተው የወደቁ ናቸው አለ (ገላ 5:4)። ወገኖች!! ፍትሁን ብቻ ባነገሠ የሕግ አስተዳደር ሳይሆን፤ የማይገባንን ልግሥና በቸረን በእግዚአብሔር አሠራር ከሞት ወደ ሕይወት ተሸጋግረናል። ወደ ሕይወት ስለተሻገርን በእግዚአብሔር ለመኖር የሚያስችለው በር ተከፍቶልናል።

ሕጉ፤

> ትዕዛዝ ሰጪ አንጂ እቅም ፈጣሪ አይደለም። ሕጉ አድርጎ ያለል እንጂ የሚደረግበትን ጉልበት አይሰጥም።

> ትዕዛዝ በጣሰንም ጊዜ ወዲያው ጥፋተኛ ብሎ ይበይንብናል፤ ተልእኮውም እኛን መቀየር ሳይሆን ተሰፋ ማስቆረጥ ነው (ሮሜ 3:19-20)። ሕግ ሁሉ በሰርዓት ይሁን የሚል ጠንክር ያለ አቋምና ተፈጥሮ አለው። ስለሆነም ከሥርዓት የወጣውን ማንም ሆነ ማን በተደነገገው መሠረት መተላለፉ የመጣውን ብድራት ደግሻ ብሎ ውሳኔ ይሰጣል። የሰው ልጅ ድልል ከሆነ ማንነቱ የተነሳ እንዳንዴ ማንኛውንም ሕግ ያለችግር መፈጸም የሚችል ይመስለዋል። ይሁን እንጂ ደንን ማድረግ የወደቀ ዝንባሌው ለሚጎትተው

የሰው ልጅ ቀላል አይደለም። ለምሳሌ አንድ ስክራብቶ በመያዝ እጄ ለሰበት ሕግ የበላይነቱን ማረጋገጥ ቢፈልግ ለጊዜው እጄ በቆራጥ ውሳኔው ስክራብቶውን በመያዝ ያሸነፈ ቢመለለውም ስክራብቶውን ሳይደክመኝ ይኸ ልቆይ የምችልበት ጊዜ የተመጠነ ነው። ለቀናት ቁርጥ ውሳኔ ብወሰንም ስበት መጎተቱን እያቆምም በፍጹሙ የእጄ ጣቶች ተዳክመው ለሰበት ሕግ መሸነፋቸውን ያረጋግጣሉ።

ሕግ ምንጊዜም ተሰፋ ሳይቆርጥ ሥራውን ይፈጽማል መታከት የሚባል ነገር አይውቀውምና። ልክ እንዲሁ በዕለት ተዕለት እንቅስቃሴ በድርጊቱ ፍጹም ልሆን እችላለሁ ብሎ የሚገምት ማለትም ሕጉን በመፈጸም በእምላክ ፊት ተቀባይነቱን ለማረጋገጥ የሚሻ ማንም ፈጥኖ የሚገነዘበው ሕጉን ባለመፈጸም ጎዶሎ ሆኖ መገኘቱን ነው። ሕግ በባሕሪው ግትርና የማይወላዳ ነው። ፈቃዱንም ካልሞላን አይለቀንም። ሕግ የወደቀውን የእኛን ማንነት እይከለክለውም። ይልቁንም ኃጢአትን በኃጢአት ላይ እንዲጨምር ያባብሰዋል። ሕጉ እድርግና አታድርግን በማሰቀደም ትዕዛዝ መሰጠት እንጂ በወደቀው ሰው ማንነት ውስጥ መልካም ነገር እንዲመነጭ የማድረግ ኃይል አይሰጥም። ይልቁንም የበደለው ሰው ያላሟላውን ነገር እየተከታተለ በማመልከት አጥፊውን በበደል እየከሰሰ የእመጽ ክምር ተሸካሚ እንዲሆን ያደርገዋል። ምክንያቱም እሳቱ እየነደደ ቤንዝል ብንጨምር፤ በቁስሉ ላይ እሾህ ብንሰድ፤ የተሰበረን ብንገፈትር ነገሮች ለመልካም መቀየራቸውን አንጠብቅም። ልክ እንዲሁ የወደቀው ሰው ሕጉን በመፈጸም እንከንየለሽ እንዲሆን ብንጠብቅ ውጤቱ ተቃራኒው ነው። ምክንያቱም በወደቀው ሰው ማንነት ላይ ያለው ዝንባሌ ሕጉን ለመፈጸም የሚያስችል ጉልበት ሳይሆን ከሕጉ ተቃራኒውን ለማድረግ የሚገፋፋ አመጸኛ ፍላጎት ነው።

ጸጋ ግን ፡

ትዕዛዝን ብቻ ሳይሆን የምንጓዝበትን ትክክለኛ ጎዳና ለይተን እንድናውቅ ምሪትን እንዲሁም ለመታዘዝ የምንችልበትን አቅም ይስጠናል። ከጸጋው የተነሳ በለው ዘንድ የማይቻሉ አያሌ ነገሮችን ችለን እንድናከናውን የጌታ ልዩ ረድኤት ይደግፈናል (1ኛቆሮ 15:10)። ስለሆነም በራሳችን ጥረትና ልፋት ጌታን ልናስደስተው የማንችል ደካሞች መሆናችንን እስገንዝበን፤ ይህንን ከእኛ የሚፈለገውን ዋና ነገር በእኛ ፈንታ ጌታችን እንዳደረገልን የምሥራቹን እብስሮ በጸጋ የተዘጋጀልህን ተቀብለህ እረፍ ይለናል። እንዲህ ዓይነቱን ድንቅ ልግስና የጌታን ረድኤት ሽተው ለሚመጡ ደካሞች በሙሉ ማንንም ከማንም ሳይለይና ሳያበላልጥ ይለጣል። ስለሆነም ጸጋ አድርግ ሳይሆን ተደርጎልሃል ይለናል። ጸጋ ሥራውን በሚታይ ፍሬ እውን ሰማድረግም የጸጋ ምንጭ የሆነውን ጌታችንን ከመውደድና ከማፍቀር የሚነሳ መታዘዝን በአማኞች ሕይወት ውስጥ ይፈጥራል (2ኛቆሮ 5:14)። እያይዞም አገልግሎትን እዳ ሳይሆን እድል ፈንታ አድርጎ በአማኝ ሕይወት ውስጥ ያዘልቃል። ይህም የመታዘዝ ሕይወት በተጣይነት በአማኝ ሕይወት ውስጥ ያለማፋረጥ እንዲገነባ ጸጋው ለመታዘዝ የሚሆን ብቃትን በሕይወት መንፈስ ሕግ አማካኝነት ያለግለናል (ሮሜ 8:2-3)።

በጎ ተጽእኖን ለሚያመጣው ኑሮ የክርስቶስ ረድኤት

በምኞትና ለኬት፤ በቃልና ኑሮ፤ በፍላጎትና አቅርቦት፤ በሃሳብና በድርጊት ከመጠን ያለፈ መራራቅ ሲፈጠር ውስጣችን ይሸማቀቃል። በሐቅ ላይ የተመሠረተ ኑሮ ከሌለን በንግግራችንም ሆነ በውጫዊ ድርጊታችን አቅም እንዳለን የሚናገሩ ተግባራዊ መገሰጫዎች ቅዱሳን ሕይወት ውስጥ እናያለን። ልብ ብለን ስንመለከት “ምን እናድርግ አቅም ጠፋ ጎበዝ” የሚያስኝ ጩኸት በየአቅጣጫው መበረከቱን እንገነዘባለን። እኛ ከለመድነው ሁኔታ

ውጭ የሆነ ነገር ሲገጥመን “ምን ላድርግ? አቅም አጣሁ” ስንል ራሳችንን እናገኘዋለን። “ወይ ጉድ!!” በሚያለኙን ሁኔታዎች ውስጥ እኛነታችን የምናገኝበት ወቅት ጥቂት ጊዜ አይደለም። ከዚህም የተነሣ እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት እንዲሁም በጎ ተጽእኖ በግላችንና በማገበር ስለሚመጣበት ሁኔታ ብዙዎቻችን ተገቢ ጥያቄን እንጠይቃለን። ልዩነትን የሚፈጥር መልካም ምሳሌነትን ያለውን ሕይወት ለመኖር ብዙዎቻችን እንጓጓለን። ለዚህም ምላሽ ለማግኘት ልዩ ልዩ ሙከራዎች እናደርጋለን። ወደ መፍትሔው የሚወስዱንንም ልዩ ልዩ ጥያቄዎች እንጠይቃለን።

የለው ልጅ መደበኛ ሕይወት የማይምረው በመወለድ ነው። ይሁን እንጂ መወለድ የኑሮ መነሻን እንጂ ሃይትን ወይም መድረሻን አያሳየንም። ሁላችንም እንደምናውቀው በመወለድ እውን ያልሆነ ስብአዊ ማገነት ይኖራል ብለን እናስብም። ያልተወለደ በሕይወት አይቀጥልም። ያልኖረ ደግሞ ለውጥ አያይም። በሥጋዊ ልደታችን የሚጀምረው ሕይወት በዕለት ተዕለት ኑሮአችን ውስጥ ባለ አካላዊ እንቅስቃሴ ልብ የሚባል እውነታ ነው። መሠረታዊ አቅርቦቶች ተሟልተውለት የሚከናወነው አካላዊ እንቅስቃሴ በገሃዱ ዓለም እውን ነው። በሕይወት የቀጠለ ማገነት ባይኖረን እኔም አልጽፍ እናንተም አታገብም ነበር። ሁላችንንም ያስተሳስረን በአንድ ታሪካዊ ወቅት በሥጋ በህይወት መኖራችን ነው። ይህ ግን በሥጋዊ ልደት ብቻ በሕይወት መኖርን ሙሉ አያደርግም።

ስለሆነም የማይቋርጠው የእኔና የእናንተ ጥያቄ የሚሆነው በእኛና በእካባቢያችን በጎ ተጽእኖን የሚያመጣ ሰየት ያለ ሕይወት ልንኖር የምንችለው እንዴት ነው? በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት በወጉ መኖር የምንችለው እንዴት ነው? እስካሁን በቅርበት እንዳንድ መንፈሳዊ ሃሳቦችን እያነሳን ልናይ ሞክረናል። ባደረግነው ጥረት ውስጥ እንደተገነዘብነው መንፈስ ቅዱስ መልእክተኞቹን በመጠቀም እውነተኛ መንፈሳዊነትን የምንለማመድበትን ሁኔታዎች ገልጸልናል። ሐዋርያው ዮሐንስ በወንጌሉ

15ተኛው ምዕራፍ ላይ ቀደም ብለን ላነሳናቸው ጥያቄዎች ምላሹ «በጌታ በመኖር» የሚል ነበር። ሐዋርያው ይህንን የሚነግረን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመጨረሻው ለዓት ካስተማረው ትምህርት ለእኛ ይሆናል ያለውን በጽሁፍ በመቅረጽ ነው። ሐዋርያው ልቡ የተነካበትን ጌታ በምሳሌ አስደግፎ ያስተማረውን ትምህርት በማስታወሻው እቆይቶ በመንፈስ ቅዱስ ረድኤት ለእኛ በታማኝነት አቀብሎናል።

ለሊሆነም በጌታ መኖር ብቅ ጥልቅ ከበዛበት፣ ቃልና ኑሮ ከተነግረዋልበት የሕይወት አቋም ወጥተን ከጌታ ጋር ጥልቅና ጥብቅ ግንኙነት ልንመሠርት የምንችልበትን፣ ጌታ የሚከበርበት ሕያው ኑሮን በተግባር የምንገልጥበትን አቅም ያለጠናል። ሐዋርያው ዮሐንስ ለመሠረታዊ ጥያቄዎቻችን በዮሐ 15:1-8 ላይ ሦስት መሠረታዊ መልሶችን ያለጠናል።

1. ከሕይወት ጌታ ጋር ያለማቋረጥ በመያያዝ (ዮሐ 15:2፤4)

አንዳንዶች ይህንን የወይን ግንድና ቅርንጫፍ ምሳሌ ጌታ እንሰቶ የተጠቀመው ከበታንያ ወደ ኢየሩሳሌም ሲጓዙ ካያቸው የወይን ተክሎች ነው ሲሉ ሌሎች ደግሞ የጌታን ራት ሲካፈሉ ከተጠቀሙበት ወይን በመነሳት ነው ያላሉ። እውነቱ የቱም ይሁን የቱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እዚህ ጋ ስለግንኙነት መናገር መፈለጉ ግልጽ ነው። ቅርንጫፉና ግንዱ በሕይወት ለሕይወት ግንኙነት ላይ የተመሠረተ ትስስር አላቸው። ቅርንጫፍ ግንዱን ሳይደገፍ በሕይወት ለመቆየት የሚያስችለው ምንም ዓይነት አማራጭ አንደሌለው ሁሉ፤ አማኝ በጎ ተጽእኖ የሚያመጣውን መንፈሳዊ ሕይወት ለመኖር የሚያደርገው ቀዳሚ ነገር ከጌታ ጋር በውልና በተጨማሪ መንገድ በመያያዝ ነው። ቅርንጫፍ ከራሱ የሚያመነጨው ፍሬ እንደሌለው ሁሉ የለው ልጅም ከእርሱነቱ የሚመነጨ በጎ ተጽእኖን የሚያመጡ ነገሮችን ማድረግ አይሆንሉትም። ምጥት እንዲለምር፣ ርምጃ በብርሃናዊ የጌታ ረድኤት እንዲሞላ፣ በጓጓነውና በተመኘው ልምላሜ ተሞልቶ ለመመላለስ

የሚቻልበት መንገድ አንድ ነው። እርሱም ከጌታ ጋር ትርጉም ያለው የሕይወት ለሕይወት ግንኙነት በመመሥረት ነው።

ምንጊዜም መርላት የሌለብን አውራ ነገር የአኛን እጣ የሚቀይር አምላክ የሚቀበለው በጎ ነገር ማመንጨት እለመቻላችንን ነው። የአዲስ ነገር ምንጭ ጌታ ራሱ ብቻ ነው። ከዚህም የተነሣ ሕይወት ታምራዊ በሆነ ገጽታው በእኛ ዕለታዊ ርምጃ ውስጥ አውን እንዲሆን በእኛ በኩል መደረግ ያለበት ቀዳሚ ነገር ከእርሱ ጋር መያያዝ ነው። ይህን በፊደሮ ቋንቋ እንናገረው ከተባለ መስመሩ ላይ እንገኘ፣ በቧንቧ ሠራተኛ ቋንቋ እንናገር ከተባለ መስመሩን እንቀጥል፣ በቲቪ አውድ ስንነጋገር ደግሞ ቻነሉን እናበተካክል ማለት ይሆናል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ «ያለ አኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም» ብሎ ሊናገር ያሳለበን ነገር፣ ያለ እርሱ እርዳታ ምንም ማድረግ አንችልም ማለት ብቻ አይደለም። በተጨማሪም እርሱ አኛን ካልባረከ ሌላውን ልንባርከ አንችልም ማለቱ ብቻ አይደለም። ይልቁንም እርሱ ብቻ የተትረፈረፈ ሕይወት ምንጭ ባለቤት መሆኑን በእጥጋቢው ማስረገጥ ፈልጎ እንደሆነ ግልጽ ሊሆንልን ይገባል። እንደ እርሱ ያለ ማንም የለም። ሊኖር ደግሞ አይችልም። መንፈሳዊውና ፍሬ የሚያስገኘው ሕይወት በእርዳኝ እረዳችኋለሁ ሂሳብ የምንሠራው የመዋጮ ሥራ አይደለም። ከራሱ ውሃን ማመንጨት የቻለ ቧንቧ፣ ዜና መሥራት የሆነበት ራዲዮ አልነበረም አይኖርምም፤ ሬዲዮ (ምስል) ማምረት የቻለ ቲቪም የለም። እነዚህ ሁሉ ከምንጫቸው ጋር ካልተሳሰሩ ተራ ቅራቅንቦ ብቻ ሆነው ይቀራሉ። ልክ እንዲሁ ያለ ጌታ አማኝ ምንም ማድረግ አይችልም። በጎ ተጽእኖ ያመጡ በሙሉ ከእርሱ ጋር ጥብቅና ጥልቅ ትስስር የነበራቸው ብቻ ናቸው። ለሊሆነም በተለየ የጸጋው ረድኤት ሙት መንፈሳችንን ቀስቅሶ ፈቃዳችንን ጥሰን እንድንጠቀም በወንጌሉ የፍቅር ድምጹን ላለማን ጌታ እሺ ብለን ፋራሳችንን በፈቃዳችን ለንሰጥ የሕይወት ለሕይወት ግንኙነቱ በእኛና በጌታ መካከል ይቋቋማል። የሕይወት ለሕይወት ግንኙነት እንዲቋቋም ሙት

መጀመሪያ ተቀሰቅሶ ፈቃዱን ሰሕያው ጌታ መሰጠት አለበት። ይህንን ለማድረግ የመጀመሪያውን ርምጃ የሚወሰደው እግዚአብሔር ነው። «ያለኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም» የሚለው የጌታ ቃል መጀመሪያው፣ ቀጣዩና እሳክ ፍጻሜው አማኝ ሲዘነጋው የማይገባ እውነታ ነው። ለሁነኛ መንፈሳዊነት ይህንን መገንዘብ በእርግጥም ወሳኝ ነው።

ተገልጋዮች በፍሬያማ ቅዱሳን አገልግሎት ያዩት እሳንሬሚውን አገልጋይ ላይሆን አስገራሚውን ክርሰቶስን እንደነበር የታሪክ ማሰታዋሻዎች ያሰረግጣሉ። ጌታ እዚህ ሥፍራ «በእኔ ኑሩ» ሊል፣ እኔ በእናንተ ውስጥ እንድፈስ ፈቅዳችሁ ራሳችሁን ሰጡኝ ማለቱ ነው። «በእኔ ኑሩ» ማለት በእኔ ቅሩ፣ ከእኔ ጋር ተሳስሩ፣ በእኔ ተደገፉ፣ እኔን ምንጩን የሙጥኝ በሉ ማለት ነው። ቅርንጫፍ ከወይኑ ግንድ በሚቀበለው የማያቋርጥ አቅርቦት (ማዕድ) ሳይ የተመሠረተ ሕይወት አለው። ቅርንጫፍ የሕይወት ተቀባይ ብቻ ነው፣ ካልተቀበለ ሕይወት የሰውም ከሌለው ደግሞ ይደርቃል። ለሰሆነም በሕይወት ለመቀጠል ከግንዱ ለሚመጣው እንክብካቤ ምቹ ሁኔታ መፍጠር አለበት። ልክ እንዲሁ በእኛና በጌታ መካከል ያለው የሕይወት ለሕይወት ግንኙነት ነው። በዚህ ግንኙነት ከግንዱ አንዳች ጉድለት የለም። እይናርምም። ሁላችንም በምናወቀው የወይን ተክል ሕይወት ሳይ ሁኔታዎች ከአትክልተኛውና ከወይኑ ግንዱ ተሟልተው ባልተገኙ ጊዜ ቅርንጫፉ ችግር ውስጥ ይወድቃል። በተፈጥሮ የምናወቀው እትክልተኛ በውስን ማንነቱ ሳይ ከሚታዩ ጉድለቶች የተነሳ የወይን ተክሉ እደጋ ሳይ ሊወድቅ ሲችል በትጋቱ ደግሞ ስኬቱ ሊፋጠን ይችላል። ጌታ ኢየሱስ እዚህ በሚናገርለት የወይን ተክል ጉዳይ ሳይ ፐሮጀክቱ የእርሱና የአባቱ መሆኑን ሳያሻማ ግልጥ አድርጎአል።

ገበሬው እግዚአብሔር በወይኑ ግንድና በቅርንጫፉ ግንኙነት ውስጥ በትጋት ማሳለ አይጠረጠርም። ለሰሆነም ከፍሬው ተጠቃሚ ለሰሆነ ፍሬው እውን የሚሆንበትን ሁሉ ያደርጋል። ግንዱም ለቅርንጫፉ ሕይወትን

በማቀበሉ ጉዳይ ለአፍታም እንኳን አይዘናጋም። ማሳለዚያው ሙሉ ለሙሉ የሚመለከተው ቅርንጫፉን ብቻ ነው። ምክንያቱም ቅርንጫፉ መያያዙን በትጋት እንዲቀጥል ለማድረግ ማስተዋል የተሞላበት ርምጃ መወሰድ አለበትና። በወይኑ ግንድና ቅርንጫፉ ምላሌ ልብ የምንለው አማኝ ከታላቁ የሕይወት ምንጭ ከክርስቶስ የሚላክለትን በቃል የማይገለጽ አስደናቂ ሕይወት በመቀበል ብቻ በሕይወት መኖሩን ነው። ለዚህ ደግሞ ከሕይወት ምንጭ ጋር ቀጣይነት ባለው ሁኔታ መተላለር ምትክ የሰሸ ነው። መተላለር ቆመ ማለት፣ ሕይወት ቆመ ማለት ነው። በዚህ ምስጢራዊ መንፈሳዊ ግንኙነት መንፈስ ቅዱስ በሰማይ ያለውን ክርስቶስንና በምድር የሚገኘውን አማኝን በረቀቀ ሁኔታ ያስተላለፋል። አማኝ ይህንን ሕይወት ትሰበር እውን ካደረገ ክርስቶስ በሰጠው ተሰላ መሠረት መንፈስ ቅዱስ በክርስቶስ ዘንድ ለእኛ የቀመጠውን በረከት ያፈስልናል። በዚያን ጊዜ «በእኔ ካለው ወሰዶ ይነግራችኋል» (ዮሐ 16: 14-15) የተባለው ቃልም በሕይወታችን ይፈጸማል። ከእርሱ ጋር በዓቅርና በእምነት ተሳስረን በእርሱና ለእርሱ እንኖራለን። መያያዝ ብንወድ የምናደርገው ባንወድ የምንተወው በእማራጭ የተቀመጠ ጉዳይ አይደለም። መያያዝ ደንገት ትዝ ሲለን ወይም ሲለማን የሚሆን ብቻ ሳይሆን ሁልጊዜ መሆን ያለበት ጉዳይ ነው። ተጨንቀን የምናደርገው ሳይሆን ተፈጥሮአዊ ሆኖ የሚገለጥ የቸርነት ስጦታ ነው። ከቅርንጫፉ የሚፈለገው በሕይወት መቆየት ነው። መያያዝ በግንዱና በቅርንጫፉ መሐል እንዴት እንደሆነ ግልጽ ነው። በአማኝ የዕለት ተዕለት ሕይወት ይህ መያያዝ በመጸልይ፣ ቃሉን በማንበብ፣ ከሌሎች ቅዱሳን ጋር ሕብረት በመፍጠርና በማገልገል እውን ይሆናል።

2 ክሕይወት ጌታ ጋር መቀበል (ዮሐ15:3-4)

ወይን ግንዱ ከቅርንጫፉ ጋር ያለው ግንኙነት ፍጹም ጤንነት ሊኖረው ይገባል። ቅርንጫፉ በልምላሜና በእድገት የተሞላ እንዲሆን በምግብ ለጨው ግንድና በተቀባዩ ቅርንጫፍ መካከል ፍለትን የሚያግዱ ነገሮች መወገድ አለባቸው። ይህ ሊሆን ግንዱ ለቅርንጫፉ እድሜውን የሚመጥን እንክብካቤ ወቅቱን ጠብቆ ይቀርብለታል። እድገትና ቀጣይ ሕይወት እውን የሚሆነው በቅጽበት ሳይሆን በሃደት ነው። ግንድ ይለባል ቅርንጫፍ ይቀበላል። ሕይወት በሰመረ ሁኔታ እንዲቀጥል የወይኑ ግንድ መሰጠቱን እያቆምም፤ ቅርንጫፍም መቀበሉን አደቁርጥም። አትክልተኛው ደግሞ የሚገረዘውን ይገርዛል። በመቀጠልም ጤንነት፣ ንጽህና እና ምርታማነት እንዲጨምር ባለተስፋ ለሆነው ቅርንጫፍ ተገቢውን ጥንቃቄ ያደርግለታል። ውኃ ያጠባዋል፤ ለአመርቂ ፍሬያማነት የሚያበቃውን ማንኛውንም እንክብካቤ ይሰግላል። ልክ እንደዚሁ ለማኘና ክርስቶስ የመሠረቱት የሕይወት ግንኙነት በግለት እንዲቀጥል ለማኘ ጌታን የእቅርቦቱ ምንጭ እድርጎ ሁሉንም ክጌታ ለመቀበል ዝግጁ ሆኖ በጉጉት መጠባበቅ አለበት። መያያዝ ሕያው ትላለር መመሥረቱን የሚያመላክት ተጨባጭ እውነታ ነው። ይሁን እንጂ ሕያውና ክጌታ በመቀበል ላይ የተመሠረተው በጎ ተጽእኖን የሚያመጣው ነገር መስመሩን ከመክፈት ይልቃል። ግንዱ በቅርንጫፉ ላይ ለውጥን የሚያመጣ ወሳኝ ሥራ እንዲሠራ ሕያው ቅብብል አለፈላጊ እንደሆነ ሁሉ፤ በእማኙና በጌታ መካከል መሰጠትና መቀበልን እውን ያደረገ ምቹ ሁኔታ መፈጠር አለበት። ጌታ ኢየሱስ በእማኙ ሕይወት ቤተኛ እንጂ እንግዳ እንዳይሆን እማኙ ሙሉ ለሙሉ ለጌታው ሁለንተናውን መክፈት አለበት። በአንዳንድ አማኞች ሕይወት ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንኳ ለነገር ለእንግድነትም ለሰተነፈገ ደጅ ቆሞ ማደሪያ ለማኝ መሆኑን ማየት እጅግ ያስደነግጣል። ይህንም በሎዶቂያ ቤተ ክርስቲያን እውን ሆኖ እናያለን (ራዕይ. 3:20)። ለሰዚህ ለዚህ ዓይነቱ አስደንጋጭ ከስተት ርቀን የጌታን

ግብዣ በለምገታዊ መልኩ አስተናግደን፤ አርሱ በእኛ ሕይወት እንዲመቸው ራሳችንን ሙሉ ለሙሉ እንድንስጠው «ሰለኔ ኑሩ» የሚለው ግብዣ ተግባራዊ አኖሮር። ምቹ ሁኔታውም እውን ሊሆን የሚችለው የሚወገደውን እንዲያስወግድ በጣቢያው ስንገኝ፤ እንዲሁም ለንጽህና መልካም አካባቢን ለመፍጠር ለናነጣጥር እንደሆነ ግልጽ ሊሆንልን ይገባል። ቀደም ብለን እንጸዩን ወይኑ መገረዝና መጥራት እንደነበረበት ሁሉ፤ ለማኘ ለንጽህና የሚወስደው ርምጃ ከሕይወት ጌታ ጋር ባለው የመቀበል ጉዳይ ላይ ቀዳሚው ነው። ዝግሬው ወይኑን ለማጥራት በመቀረጫው መቀሰ እንደሚጠቀም ጌታ ኢየሱስ ቃሉን በመጠቀም ግርዘቱን በሕይወታችን ያከናውናል። ግርዘት ለወይኑ በሽታውን ቀንሶ፤ ንጽህናውን ጨምሮ ለበሰጠ ፍሬ እንደሚያዘጋጀው ሁሉ፤ በቃሉ እማካችን የሚከናወነው ግርዘት ተመሳሳይ የሆነ ሥራ በእማኞች ሕይወት ይሠራል። ቃሉ የሳተ አመለካከታችንና አደራረጋችን ሊከንን፤ ለተቀደሰ ነገር ጉጉትና መነሳሳትን በሕይወታችን ይገነባል። በተጨማሪም ሕያው እምነትን በውስጣችን በመፍጠር ጤናማ መንፈሳዊ እድገትን በሕይወታችን ያጎለብታል። ጌታ ኢየሱስ በእኩል በደቀ መዛሙርቱ መሐል በነበረ ጊዜ ይህን ደግመን ደጋግመን ያነሳነውን እማኙን የመግረዝ ሥራ በእንልግሎቱ በተግባር ያከናውነው ነበር።

«የማታምን ጠማማ ትውልድ ሆይ!... አስከ መቼ አታገላችኋለሁ...ምን ዓይነት መንፈስ እንደሆነላችሁ አታውቁም» የሚሉት የተግላጽ ቃሎቹ ግርዘትን በተግባር ያሳዩ ተግባራዊ እርምጃዎቹ ነበሩ። ለዚህ ነው እናንተ «ሳነገርኳችሁ ቃል የተገላ አሁን ንጹሃን ናችሁ» ያላቸው። ወገኖች እያንዳንዱ የምድራዊ ደስታ ቅጠል ሳይረግፍ፤ እማኙን በእስደናቁ መፍለቅለቅ የሚሞላው የለማያዊው ሐሴት ተክል እያቆጠቁጥም። ስለሆነም የምድራዊው ፈንጠዝያ ቅጠል እንዲከሰም ጌታ በተግባር ለምንገረዝበት ሁኔታ ይተወናል። ተግባራዊ ግርዘት በቃሉ አልገራ ባለ ለዎች ህይወት ውስጥ አብዝቶ

የሚገለጥ ነው። በራሱ የሚታመነውና «ሌሎች ቢክፉህ እንኳን እያለ ...» የፍከረው ጴጥሮስ በውርደት ቢላዋ ተገርዞ ትህትናን የሚጫማበት ሁኔታ ውስጥ መጣ።

ስንቶቻችን «እንደው እኔ አሜሪካ ልሂድ እንጂ ለቤተሰቤ፣ ለጓደኞቼ፣ ለቤተ ክርስቲያኔ የሚደርገውን አውቃለሁ» ብለን... ሳይሆንልን ቀርቶ...ልካችንን ተገንዝበን? ቢያንስ እርጋታን እንዲሁም በችኮላ ቃል የመግባት ወይም በሌሎች መፍረድ ምን እንደሆነ የገባን ይመስለኛል። የአንዳንዱ ግርዘት እንዲህ ባለ መልኩ በተግባር እውን ይሆናል። ቃላችንን ለመፈጸም በማንችልበት ውርደት ውስጥ በማለፍ የሚያሳፍረንና የሚያሸማቅቀን ሁኔታ ውስጥ ገብተን ልካችንን የምናውቅበት ሁኔታ የመገረዝ አንዱ መግለጫ ነው። መገረዝ እንደ ውሎአችንና ማንነታችን እንዲሁም እንደ ባህሪያችን ከሰው ወደ ሰው ይለያል። ከሰው ጋር የሚቀላቀለው በሰው መሐል ይፋ የሆነ ግርዘት ሲገጥመው ይችላል። ዝም ብሎና ከሰው ተነጥሎ የሚኖር ደግሞ እርሱና ጌታ በሚያውቁት መንገድ ጌታ እጁን እያከበደበት ይማራል። በማንኛችንም ሕይወት ውስጥ ፍሬን የሚተንሱ አረሞችን እያየ ጌታ ዝም አይለንም። ብዙዎቻችን “እንድ የተረጋጋ ሁኔታ ውስጥ ልምጣ እንጂ” በሚል የጌታን ነገር በቀጠሮ ካዘዝነው እያገለገሉ መሠራት እየተሠሩ ማገልገል ከእኛ ስለሚርቅ ፍሬያማ ወደሆነው ሕይወት ለመግባትና ወደ ብስለት ለመሻገር አያሌ ዓመታት ልንፈጅ እንችላለን። እንዲሁም ሲሆን ጌታ ኢየሱስ እንዲያበላንና እርሱም ከእኛ ጋር እንዲበላ የተፈቀደለት ቤተኛ ከሆነ ለነጋሪዎች ወላጃ ብርሃን ያቀበለናል። እንደ እንግዳ እንዲጎበኝን ብቻ ከፈቀድን ግን ከእርሱ ጋር በአግባቡ አልተቆራኘንም ማለት ነው። ወዳጅነት ካልተጠናከረ ወላጃ ብርሃኑን ጌታ ሲሰጠን አይፈቅድም። ቢስጠንም አደራረጉን እናበላሻለን፤ ደግነቱንም በተሳሳተ ሁኔታ ተረድተን ለተንጋደደ ልምምድ ራሳችንን እንሰጣለን። ስለዚህ ጌታ የምር ራሳችንን አስከንሰጠው ድርስ ጥልቅ ምስጢራትን ለእኛ ከመግለጥ ይቆጠባል።

በቤታችንም የመጣ እንግዳ ቤተኛ እስኪሆን ድረስ የሚያደርገው ይህንነት ነው። ሁላችንም እንደምንገነዘበው ማንም እንግዳ ሆኖ በተጋበዘበት ቦታና ሁኔታ ስር ነቀልና ወላጃ ብርሃን ለማቀበል ድፍረት የለውም። ቢሞክርም ይገመታል። ጌታ ኢየሱስ «በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ እኖራለሁኝ» ሲል ሲመሠርት የሚፈልገው ግንኙነት፣ ሲናፍቀን የምናደርገውን ሽርሽር ሳይሆን እርሱ ከእኛ ጋር እኛም ከእርሱ ጋር ተጠጋግተን፤ ልብ ለልብ ተሳስረን የምንኖረውን የምር የሆነ ኑሮ ነው።

ቅብብሉ ሁለንተናችንን እርሱ በሚፈልገው መልኩ እንዲቀርጽ ፈቅዶ መሰጠትን ይጠይቃል። እንቅስቃሴያችንን በሙሉ እርሱ እንዲቆጣጠር መፍቀድንና መተባበርን ይጨምራል። ስለሆነም

1. የሕይወት ቅደም ተከተላችንን
2. አይታችንን፤
3. ለሚገጥሙን ነገሮች የምንሰጠው ምላሽን እንዲሁም
4. ራዕያችንን ጌታ በእኛ ሲኖር በእርሱ መልክ አስተካክሎ ለመቅረጽ አድል ያገኛል።

ጌታ በእኛ ሲኖር እኛም በእርሱ ስንኖር የሕይወት (1)ቅደም ተከተላችን ከእርሱ ከነዋሪው እስቃ ፈቃድና ፍላጎት እኳያ ይቃኛል ማለት ነው። በቅርብ ጊዜ ከእንድ ፓስተር ጋር ስንነጋገር እንዲህ አለ «ብዙ ሰዎች አንተ እዚህ አካባቢ በውድ ኪራይ ከምትኖር ወጣ ብትል እዚህ በምትከፍለው ገንዘብ ምን የመሰለ ቤት ትገዛለህ፤ ውሎ አድሮ ንብረት ታፈራለህ። ስለዚህ አትሞኝ፤ ወጣ በልና ግዛ ይሉኛል።» እኔ የሚታየኝ ነገር ስለማይታያቸው አንዳንዶች ምን ብዬ እንደማስረዳቸው ግራ ይገባኛል። ቢሆንም እንዲህ አላቸዋለሁ «ስለ እኔ በጎ በማሰብ የምትመኙልኝ መልካም ነው፤ የታያችሁን መክራችሁኛል አመሰግናለሁኝ። ለእኔ ግን ጊዜው አያደለም» አልና ሳልፈው ይሄ መልሴ የማያረካቸው አንዳንዶች ይሞግቱኛል። እንደተሳሳትኩም ሊያሳዩኝ ይሞክራሉ። ታዲያ ያኔ እኔ ነገሩን እንዴት እንደማየው የሚገባኝን መናገር

በጀምር ይደነግጣሉ። በመቀጠልም እንዲህ እላቸዋለሁኝ «ወገኖች ሕይወት ማለት እኮ አንድ ሕንጻ አይደለም። ለሕይወት ውበትና ድምቀት ከቤት ጋር ተጨማሪ ሆኖ መታየት ያለባቸው ነገሮች አሉ።» በርግጥ ቤት ትርጉም ባለው መንገድ ኑሮን ለመምራት ተፈላጊ ከሆኑት ነገሮች አንዱ ነው። መልካም ቤት አለን ማለት ደግሞ አንቅስቃሴያችን ያለ ከባድ ጭነት እንድናለልፍ ከሚረዱን ተግባራዊ ቁላቆሶች መሐል አንዱን አግኝተናል ማለት ነው። ይሁን እንጂ ቤት ሁሉ በሁሉ አይደለም። በተለይ አንድ እኔ ያለ አገልጋይ ለሕዝቡ ቅርብ መሆን አለበት። ከማገለግለው ሕዝብ ርቂ ባለኝ ኑሮ፤ ባለኝ አገልግሎት፤ ምን ያህል ውጤታማ አሆናለሁኝ? ውሎ አደሮ ምልልሰሰ በአኔና በቤተሰቤ ላይ በሚያሳድረው ጫና የሚፈጠረውን ሸንቁር እንዴት ነው የምደፍነው? ሰላቸው... «እሃ!!» ይላሉ። ይህ ፓስተር ሕይወትን የሚገነዘብበትን ቅደም ተከተሉን አይቼ በማስተዋሉ ተገርሜያለሁ። በርግጥም ከጌታ ጋር በኖረው የመቀበበል ሃይት አመለካከቱ ተቀርጾል አልኩኝ። ልክ እንደዚህ ወንድሜ ከጌታ ጋር መኖር በተግባራዊ ሕይወታችን በሙላት ሲታይ ቅደም ተከተላችንን ይቀርጻል። ስለሆነም የሚቀድመውን ለማለቀደም እቅም እናገኛለን።

በዛሬው ጊዜ ትልቁ የእማኞች ተግዳሮት ቅደም ተከተልን በትክክል ያለመረዳትና ያለመተግበር ፈተና ነው። ስለሆነም ለሕይወት ወላኝ የትኛው እንደሆነ አውቆ ተፈጻሚውን ማስቀደም አማኝን የለክነ መንፈሳዊ ሕይወት ባለቤት ያደርገዋል። ከሕይወት ጌታ ጋር በየቀኑ ለሚኖሩት ቅዱሳን ትክክለኛውን ነገር በትክክለኛ ጊዜ እንዲያደርጉ በሕይወታቸው ነዋሪው የሆነው ጌታ ብርሃን ለሰሚለግላቸው ከብዙ ኪሣራ ይድናሉ።

(2) **እይታችን፤** ጌታ እይታችን በእርሱ አመለካከት እንዲቀረጽ እርሱ በእኛ ሆኖ ሊሠራን ይፈቅዳል። በዚህ ዓለም ልዩ ልዩ ክፍሎች ከፊት ለፊታቸው ያለውን ሁኔታ አቅጣጫ የሚያስዘብት መንገዱ ብዙ ነው። ፓስተሮች ሳላማቸውን ለማሳካት አንዳንድ የሞራል ሕጎች ሲጨፈሩ ግድ የላቸውም

«ብዙውን ጊዜ ፓስተሮች «እዎ» ሲል አብዛኛውን ጊዜ «ምናልባት» ማለቱ ነው፤ «ምናልባት» ሲል ደግሞ «አይሆንም» ማለቱ ይሆናል። ከዚህ ይልቅ ግን ፊት ለፊት «ሲሆን አይችልም» በማለት የማያዋጣ ዓይነት ትንንቅ ከፈጠረ «እርሱ በላል ፓስተሮች አይደለም» ይባላል። የጌታን ፈለግ እንከተላለን የሚሉ እማኞች ሐቅን ዓይነተኛ የሕይወታቸው መለያ ሲያደርጉ ይገባል። ስለዚህ እዎ ሲሉ እዎ፤ አይደለም ሲሉ አይደለም ማለትን በግልጽ ማሳየት አለባቸው። ወላዎይነት ለመንፈሳዊነት እንቅፋትን ይደነቅራል። እማኞች እይታቸው የጠራና ግቡን ያየ ካልሆነ ትርጉም ያለውን መንፈሳዊነት መለማመድ አይሆንላቸውም። በተለይ የትኛውንም ነገር የሚያዩት ከእግዚአብሔር መንግሥት አኳያ ካልሆነ ሚዛናቸው ይዛባል። ምን ጊዜም ለመለካከታችን እኔ ለእኔ ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔር መንግሥት አኳያ የተቃኘ መሆን አለበት። እርሱ እንዲቀርጽን ስንፈቅድ ከእኛነታችን አውጥቶ በመንግሥቱ እጀንዳ ላይ እንድናተኩር ያግዘናል። ልክ የግንዱ ፍሬ በቅርንጫፉ እንደሚገለጥ የጌታ በጎ ዓላማና ሕይወቱ በቅደም ተከተላችንና በእይታችን ይጸላቸዋል። ነገሮችን የምንመለከትበት መነጽር ክርስቶስዊ ሲሆን የሚችለው ጌታ እይታችንን እርሱ እንደሚያይ እንዲያደርግልን ፈቅደን በፊቱ ራሳችንን የተውን እንደሆን፤ ድምጹን ለምተን የማናለመርር ሆነን ከተገኘን ብቻ ነው።

(3) **ምላሻችን፤** ለገጠመኞች የምንለጠው ምላሻችን ክርስቶስዊ መሆን የሚወስነው በእርሱ ለመኖር ራሳችንን የለጠነውን ያህል ነው። እኛ በእርሱ እርሱ በእኛ እንዲሆን ከፈቀድን ያንንም በጉጉት ከጠበቅን ጌታ እርሱ የሚለጠውን ዓይነት ምላሽ እንድንለጥ ያለሰጥናል። ለዚህም በእኛ እንዲኖር እኛም በርሱ እንድንኖር መፍቀድ ዓይነተኛ እርምጃ ነው። በገጠመን ሁኔታ የምናንጸባርቀው ድርጊት ለላላንበት ሁኔታ ፍንጭ ይለጣል። «ብዙ ለመቼ የክርስቲያኖች እውን ማንነት በተጨማሪ የሚታወቀው በተለመደው መልካም ምግባራቸው ላይሆን ፈታኝ ሁኔታ ገጥሞአቸው በሚለጡት ምላሽ ነው»

ይላሉ። ሰእርግጥም ይህ እውነት ነው። ምላሻችን በእኛ የሚኖረውንና የሚገዛንን ክርስቶስን የሚያሳይ እንዲሆን ራሳችንን ያላማቋረጥ ስነዋሪው አለቃ ሁለንተናዊ ቁጥጥር ልንሰጥ ይገባል። ስምሳሌ በአንድ የአገልግሎት ቢሮ ሂደን ከቃሉ ልምምድ ውጭ በሆነ መንገድ እንድንሄድ ብንጠየቅ ምላሻችንን በጥልቀት በማሰብ ከጌታ ፈቃድ ጋር እንዲስማማ ውሳኔያችን ቃሉን ያገናከበ መሆን ይኖርበታል። እንዳንድ ስለ መንፈሳዊነት ጥልቀት ያለው ትኩረት የማይሰጡ ሰዎች «በእግር እምቢ ቢልህ በእጅ ሂድ» ምላሻቸው ቢሆን እይጨንቃቸውም። እማኞች እጣብቂኝ ውስጥ ስንገባ ሰውሰጣችን የሚኖረው ጌታ በፈቃዱና እጣብቂኝ በሆነ ሁኔታ ውስጥ እንዲመራን ብንጠብቅ የነፃነት ልምድ፣ የነፃውሎስ ልምድ ወቅቱን ያገናከበ ምላሽ እንድንሰጥ ብርሃንን ይሰጠናል። ያኔ እኛም ስሚዎቻችንም እንደነቃለን። እርሱ በእኛ ሲኖር እኛም በእርሱ ስንኖር ጌታ ስጊዜው ባቀበለን ለማያዊ ጥበብ ገጠመኞቻችን ሁሉ ይፈታሉ። ከእርሱ ጋር በሰምምነት ሰንራመድ በፈቃዱ ሁኔታዎቻችን እንኳን ጸጋን የሚሰጠንና እቅማችንን የሚያጎለበት ነገር በሕይወታችን ይሰጣልናል፤ መንፈሳዊነትም ይጎለብታል።

ቀደም ብለን ካነሳነው ጋር የሚያያዘው ሌላው ነገር፤ ሰውጥንቅጡ መላ የምናበጅበት መንገድ ነው። እርሱ በእኛ እኛም በእርሱ ሰንኖር ችግር ሲከበን የእርሱ መፍትሄ እንዲመጣ በጉጉት እንጠብቃለን። የእርሱን ብርሃን የሚያስገኘውን መፍትሄ በትዕግስት ለመጠበቅ ራሳችንን ስጌታ እናስገዛለን፤ ወይስ ራሳችን ችግራችንን የምንፈታበትን መላ እናመነጫለን? ጌታ ኢየሱስን የስልጣናችን ምንጭ እንዲሆን ወደን ራሳችንን ስንሰጠው በተነካን ጊዜ የሚወጣን የእርሱ የሆነው ነገር ብቻ እንዲሆን የእባታችን መንፈስ በክብር ያርፍና የእርሱን ፈቃድ በሕይወታችን እንድንገልጥ እጠገባችን ቆሞ ያበረታናል። መታገዛችን በእኛም ለሌሎችም እውን ይሆናል። ግፍ ሲደርስብን፤ ያለእግባብ ስንጠቃ፤ ሰብልጠት ሌሎች ሲቀድሙን፤ የሚታየው ልዩነት እኛን እንደሞኝ ሲያስቆጥረን የሚለማን ሰሜት በቀላሉ አይገመትም።

ይሁን እንጂ ጌታ በራሱ መንገድ እኛን የሚደግፈንን ሥራ እንዲሠራ ከፈቀድን ያድናቸው ዘንድ ለሚጠበቁት ልጆቹ በወቅቱ ጌታ ከተፍ ይላል።

(4) ራዕያችን የምንኖርበትንም ሆነ የምንሞትለትን ጉዳይ ይመለከታል። ራዕይን ከጅማራው ወደ ፍጻሜው ለመውሰድ የሚቻለው በፍጡር ጉልበት ሳይሆን በእምላክ ረድኤት ነው። ምክንያቱም በተፈጥሮ ጉልበት ሁሉን መፈጸም አይቻልም። ለጌታ እስከ ፍጻሜው መቆም የፈለገው ጴጥሮስ በተፈጥሮአዊ ጉልበቱ ጌታን ለማሰደሰት ያደረገው ሙከራ ይዞት መሄድ የቻለው ጆሮ ቆርጦ ችግር የሚፈጥርበት በታ ድረስ ነበር። ይሁን እንጂ ጌታ በእኛ ሲኖር እኛም በእርሱ ሰንኖር የሕይወታችን አውራ ግብ ጠቢብ ሆኖ ከመታወቅ ያለፈ፤ ባለጠጋ ሆኖ ከመክበር የላቀ፤ እንዲሁም ኃያል ሆኖ ከመፈራት ከፍ ያለ እንደሆነ እንገነዘባለን። ይህንን የተረዳን ሁላችን ጌታ ያየልንን እየየን ለመራመድ ራሳችንን እንለጣለን። ከጌታ ጋር በጥብቅ ለምንደያዝበት ሁኔታ ራሳችንን ካልለጠን የጌታ መገኘትን የሚያመለክተው ራዕይና መገለጥ በሕይወታችን አይፈሰም። እማኝ ከእማኝ የሚለየው ጌታ በሕይወቱ እንዲኖር እርሱም በጌታ ለመኖር ፈቅዶ ራሱን ከመስጠት አኳያ ከሚወሰደው ርምጃ ጋር በጥብቅ ይቆራኛል። መንፈሳዊነት በጌታ ምሪት የተሞላ እንዲሆን ባለ ሩዕይ መሆን ይጠይቃል። ክርስቲያናዊ እይታ ነገሮችን እንደ ቃሉ እያዩ ከመንገዝ ጋር ይያያዛል። ለሰሆነም በእኛ ነዋሪ ከሆነው ጌታችን ጋር ያለማቋረጥ በፍቅር ለመጨዋወት፤ የእርሱን ክቡር ቃል ለማሳሰል ምን ያህል ጊዜ እንወስዳለን? እንዲሁም ራሳቸውን ለእርሱ ከሰጡ ጌታን በውስጣቸው ካነገሱ ልጆቹ ጋር ምን ያህል ጊዜ ሳንለላች እንቆያለን? ለእነዚህ ጥያቄዎች የምንሰጠው ትንነት የተሞላበት ምላሽ ከሕይወት ጌታ ጋር ምን ያህል በመቀባበል መቆየትን የምናፈቅር መሆናችንን ይናገራል።

ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን «በእኔ ኑሩ» ሲላቸው በሕይወት ጉዞ ውስጥ የትኛውም ዓይነት ግፊድ ከእምነት እና በጎ ኃላፊ እንዳይለያቸው አጥብቀው «እውነትንና የእውነት ምንጭ የሆነውን ይህንን ኢየሱስን»

እንዲያይዙ ነበር የሚያሳስባቸው። በዕለት ተዕለት የምናወቀው የማንኛውም ተክል ቅርንጫፍ የቁንም ያህል ጤናማና መልካም ቢሆን ፍሬን ለማመንጨት የሚያስችል ጋደል በራሱ የለውም። ይልቁንም ቅርንጫፍ ከግንዱ ተፈጥሮ ተጋርቶ ስለሚኖርና ሕይወቱም የሚቆየው ከግንዱ ጋር ባለው ግንኙነት ስለሆነ፤ በጊዜው ግንዱ የላከለትን ፍሬ ይሸከማል እንጂ ፍሬ አያመነጭም።

እግዚአብሔር ያለ ሰው ሁሉን ማድረግ ይችላል። ሰው ግን ያለ እግዚአብሔር ምንም ማድረግ አይችልም። ከዚህም የተነሣ ያለ አምላካችን ምንም አማራጭ እንደሌለን ተገንዝበን በጸሎትና በመታዘዝ ከእርሱ ጋር በቅብብል መቆየትን ቀዳሚ ምርጫችን ማድረግ ለጤናማ መንፈሳዊነታችን ወላኝ ነው። ቅርንጫፍ ግንዱን ሙሉ ለሙሉ ተደግፎ ባይኖር ሕይወቱ ይበቃል። ልክ እንዲሁ መንፈሳዊያን ሙሉ ለሙሉ እግዚአብሔር ላይ ባንደገፍና ከእርሱም ጋር ላለን የሕይወት ግንኙነት ቀዳሚ ትኩረት ባንሰጥ ሕይወታችን ችግር ውስጥ ይወድቃል። ውሎ አድሮ ለምንም እንደማይረቡ ተቆጥረን በእግዚአብሔር መንግሥት ጉዳይ ላይ ከሕዝቡ እንነጠላለን። ፍሬቢሰነት ከእግዚአብሔር ጋር ሳይቀናጅ በመኖር የሚመጣ የሕይወት ገፅታ ነው። አዳጊ ሆነን ፍሬ እንዲበዛልን ግን መያያዝና መቀባበልን መሰረታዊ የማንነታችን መገለጫ ማድረግ አለብን። ይኔ መንፈሳዊነት በጤንነት ያለማቋረጥ አውን ይሆናል።

3. የሕይወትን ጌታ መግለጥ (ዮሐ15:5-8)

ቀደም ብለን እንጸየነው ቅርንጫፎች ሁሉ ፍሬን እንዲሸከሙ እንጂ እንዲያመነጩ አልተሰሩም። ስለሆነም ተሸከመው የሚታዩት ፍሬ ለተቀበሉት የለጡትን በጎ ምላሽና ጤንነታቸውን ይናገራል እንጂ የፍሬው ምንጭነታቸውን አይገልጥም። ክርስቲያንም የፍሬ ተሸካሚ እንጂ የፍሬ አመነጪ አለመሆኑን መገንዘብ ጌታ ኢየሱስ «በእኔ ኑሩ» ብሎ ለሰጠው

ትዕዛዝ አዎንታዊ ምላሽ መስጠቱ ነው። ጌታ በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ እኖራለሁ ስላለ ጌታ በእማኝ ውስጥ ከመኖሩ የተነሳ የሚገለጥ የሚታይና የተጨበጠ ፍሬ አለ። ቀደም ብለን እንደገለጽነው «የእኛ ኑሮ በእርሱ» መልካሙን ጌታችንን በእኛ ሕይወት መግለጥ ሲሆን «የእርሱ ኑሮ በእኛ» ደግሞ የእኛን ሕይወት ለከብሩ መለወጥና ሁለንተናችንን ማገጸ ነው። በትሰሰር መኖር ማለትም ይህ ነው። ጌታ ኢየሱስ «በእኔ ብትኖሩ ቃሉንም በእናንተ» ሲል የእርሱ መኖር እውን የሚሆንበትን ሁኔታ በትክክል አስታውቆናል። በእርሱ መኖር መፈለጋችን እንዲሁም ከእርሱ ጋር በትክክል መኖራችን ከቃሉ ጋር ባለን ፍቅር ይገለጣል። እንዳንድ አማኞች ቃሉን በመሸመምደድ ጎበዞች ናቸው። ስለሆነም ጥሬ ቃሉን በቃል በመያዝና በማንብብ ከብዙ አማኞች ልቀው ይታያሉ። በንባብ የቀዱትንም እቆይተው ለሁኔታ ምቹ በሚሆን መንገድ መተርተር ይሆንላቸዋል። ቴፕሪከርደር የተቀዳውን በተፈላጊ ጊዜ እንደሚጫወት ልክ እንዲሁ እነርሱም ያንን ማድረግ አይችግራቸውም። ጌታ እዚህ ቦታ ላይ «ቃሉንም በእናንተ ቢኖሩ» ብሎ ሊደሳየን የሚፈልገው ቁም ነገር ቃሉን ሽምድዶ ከማንብብ ይለያል። መለየቱንም በቃል ላይሆን ጌታን ራሱን በሚታይ መንገድ በነገር በመግለጥ አውን ያደርጋል። ጌታ ይህንን በማያሻማ መንገድ ሲገልጥ «በእኔ የሚኖር ብዙ ፍሬ...ያፈራል» ብሏል።

እንደ ቴፕሪከርደር እውነትን ቀደቶ መያዝና በተፈለገ ጊዜ በታማኝነት እውነትን መግለጥ መልካም ቢሆንም ጌታ ግን ከዚህ በላይ ሁኔታ ከእርሱ አልፎ በእኛ ሕይወት የሚታይ ፍሬ እንዲገለጥ ይሻል። ፍሬ የበዛላቸው መንፈሳውያን ለመሆን ለቃሉ ትኩረት ሰጥተን በጸሎት የጌታን ፊት ያለማቋረጥ መፈለግ ይጠይቃል። ጌታችንን በሁኔታዎች ሁሉ ብናለቀድም ፍሬ የተሞላበት ሀይወት ከእኛ ሩቅ አይሆንም። ከጌታ ከኢየሱስ ጋር አንድ ዓይነት ትሆናላችሁ የሚል ቃል አልተገባልንም። ይሁን እንጂ «በእኔ ጋር የሚኖር እኔም በእርሱ የምኖርበት ፍሬ ያፈራል» ተብሎ በማያሻማ መንገድ

ተገልጧል። ምክንያቱም ከእርሱ ወደ እኛ ያለማቋረጥ የሚፈለገው ረድኤት አለ። ለወይት ተክል በፍሬነት የሚገለጠው የሚበላው የወይን ዘለላ ነው። በአማኙ ሕይወት ደግሞ ፍሬ ሆኖ የሚገለጠው ሌሎችን የሚጠቅም መልካም የሕይወት አቋም ነው። ይህም በተቀደሰ ሕይወትና እገልግሎት ይገለጣል። ልብ እንበል፤ ጽዳት ከቅባት ይቀድማል። ከሰጪው ጌታችን በውስጣችን የፈሰሰልንን መልካም ሰጦታ በፍሬ መልክ ለተገልጋዩ ይፈላል። የጸዳ ሕይወታችንን የሚያዩ ለበጎ ሥራ ይበረታታሉ። የእገልግሎት ፍሬያችንን የሚያዩ ደግሞ ለመልካም ሥራ ይነቃቃሉ። ቅርንጫፍ ከግንዱ የተቀበለውን ምግብ በፍሬ መልክ ገልጾ ለተጠቃሚው እንካችሁ ማለት ዓይነተኛ ባህሪው እንደሆነ ሁሉ ከርስቲያን ከክርስቶስ ጋር በመኖር ያገኘውን በጎ ነገር ለርሃብተኛዋ ዓለም ያቀርባል። ይህንን በማድረግ ጌታውን ያስከብራል።

እናስተውል! በኢየሱስ ሰንኖር እንሰውጣለን። ይህም ለክፉ ወይም ለበጎ ሊሆን ይችላል። አበው "ከእህዩ የዋለች ጊደር... ተምራ ትመጣለች" ብለዋል። በዘመናችን ደግሞ ተባይ ያፈራ ጸጉር ካለው ልጅ ጋር ተጠጋግቶ የተኛ ልጅ እርሱ ንጹሕ ቢሆንም ሲነጋ ቅጫም ያፈራ ጸጉር ባለቤት ይሆናል። እርግጥ ነው በጸጉሩ ቅማል ካለው ለው ጋር አዘውትሮ መኝታን የሚጋራ ውሎ አድሮ እዚያ ያሉ ተባዮች እርሱን እንደሚጎበኙት አይጠረጠርም። ስለዚህ ከፋ ተጽእኖ አሁን እና እዚህ ላይ ያነጣጥራል (1ኛቀሮ 15:33)። በጎ ተጽእኖ ለመጪው ዘመን እርቆ በማሰብ ዘሩን ዛሬ ይዘራል። በቀጣዮቹ ዓመታት መልካም ፍሬውን ተሰፋ በማድረግ በጉጉት ይጠብቃል። ከክፉው ተጽእኖ ተቃራኒ በሆነ ሁኔታ በጎው ጌታችን በውስጣችን የሠራቸውን መልካም ነገሮች ልናሳይ በፍቅር ለንፈስ የጌታ ፍቅር በእኛ አማካኝነት ወደ ሌሎች ይደርሳል። ይህ ፍሬ በግላችን የኛን የጸዳ ሕይወት እውን ያደርጋል። ሌሎች ደግሞ ወደዚህ የፍቅር ጌታ መጥተው በትሰሰር እንዲቀየሩ ለመጋበዝ ያተጋናል። የአግቢአብሔር የማይለወጥ እቅድ በእኛነታችን የተሞላ

የተትረፈረፈ ሕይወት ኖረን እንድንታይ ሳይሆን ከርስቶስ በእኛ ኖሮ ፈቃዱንና ፍላጎቱን በሕይወታችን እንዲገልጽ ነው።

ፍሬ ቤተሰባዊ፣ አካባቢያዊ፣ አገራዊ፣ አህጉራዊና ዓለም አቀፋዊ ተጽእኖ አለው። እስካሁን በእኛ አገር አህጉራዊ ተጽእኖ ያመጡ ሰዎች አላየንም። ተሰባስበን ጌታን ለማምለክ ያለን ጥረት መነሻችን ነው። መድረሻችን እስትንፋስ ያለው ሁሉ ጌታን ለማመስገን እንዲችል የጌታን ፍቅር ማወጃ ነው። ኢየሱስ ከርስቶስ በመታዘዝ ሕይወቱ አባቱን እንዳከበረ ልክ እንዲሁ አማኞች በሕይወታቸው እርሱን በመታዘዝ ሊኖሩ እግቢአብሔር ይከበራል። ጌታ "የምትወዱትን ሁሉ ለምት" የሚለው የአማኙን ልንም የለሽ ጥያቄ ያለገደብ መልስ ያገኛል ለማለት ሳይሆን በጊዜው አስፈላጊ የሆነው ሁሉ በሕይወታችን ያደረጋል ማለቱ ነው። የጌታ የራሱ ቃል በልቡ ያለ ሰው ምኞቱ ከጌታ ፍላጎት ውጭ ሊሆን አይችልም። በምኞቱ ሳይሆን በጌታ ፈቃድ ይመላለሳልና። ስለሆነም ጥያቄዎቹ ሁሉ ጌታ የሚወደው አንጂ የፍጡር ቅጥ ያጣ ጥያቄ አይሆንም።

የፈቃዱ እውቀት ለመንፈሳዊ ጤንነት (ቆላ 1:9-12)

የምንኖረው እውቀት ከምንም በላይ ተፈላጊ በሆነበት ዓለም ውስጥ ነው። ስለሆነም በአንድ ሙያ ተክኖ ተፈላጊ ለመሆን መልፋት አስፈላጊ ነው። ባገኙት እውቀት የአንድ ሙያ ባለቤት ያልሆነ ብዙዎች ሥጋቸውን የሚያደክም ሥራ ውስጥ ማሳለፋቸው የሚስተዋል እውነታ ነው። እውቀት ከድህነት ለማምለጥ፣ ተገቢ ማንበረሰባዊ ክብር ለማግኘት፣ በተቻለ መጠን ለኑሮ አስፈላጊ ነገሮችን እንደሚገባ ለማግኘት ወላኝ ስለሆነ ብዙዎች ተገቢውን እውቀት በማግኘት የተፈላጊ ሙያ መረጃ ባለቤት ለመሆን ከፍተኛ ጥረት ያደርጋሉ። አንደውም የሙያ ጉዳይ በገበያ ጥናት ላይ የተመሠረተ መሆኑ ዋል አደራ ብሎአል። ይህ ከኑሮ ጋር የተቆራኘውን የዚህ ዓለም ግንኙነት የሚመለከት ሊሆን፣ በዛሬ ጊዜ ደግሞ ሰዎች ጌታን ለማገልገል

ከምንም በፊት ስልጠና መቅደም እንዳለበት እየተገነዘቡ ስለ መጡ ወደ ልዩ ልዩ የስልጠና ጣቢያዎች ይጎርፋሉ። ስልጠና የተሻለ ለመዘጋጀት ስለሚረዳ መጽሐፍ ቅዱስን በትምህርት ቤት በማጥናት ለአገልግሎት የሚበናዱ ጥቂት አይደሉም። ስልጠናን በአግባቡ ያልተጠቀሙ አያሌ ናቸው። በአንጻሩ የስልጠና ጊዜያቸውን በዓላማ የተጠቀሙ እግዚአብሔርን በተለየ መንገድ በማወቅ ትክክለኛውን ነገር፣ በትክክለኛ ጊዜና ቦታ ላይ እያደረጉ ለአገልግሎታቸው ውበትና ጥልቀት የጨመሩ ጥቂቶች አይደሉም። ምእመናቸውንም ከእምናው በአመለካከቱና በአገልግሎቱ ከአንድ ደረጃ ወደ ሌላ የተሻለ ደረጃ ሲያሸጋግሩ ይታያሉ። ስልጠና ብቻ ይህንን ለውጥ ያመጣል ብሎ ማሰብ ስህተት ነው። መንፈሳዊ እውቀትን በተመለከተ በቅዱሳን መሐል ሁለት አክራሪ አመለካከቶች ተስተውለዋል። የመጀመሪያው ወግ ለጥባቂው አመለካከት ሲሆን፣ በዚህ አመለካከት መንፈሳዊ እውቀት ለመንፈሳዊነት አንዳች አስተዋጽኦ የለውም። ስለሆነም መንፈሳዊ ሕይወትን ለማጎልበት በስልጠና ጊዜን ማሳለፍ፣ ከንቱ ድካም ነው የሚሉ ጥቂቶች አይደሉም። ይህ ዓይነቱ አቋም ሚዛን ይጎድለዋል። ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱስ አገልጋዮች መደበኛ ስልጠና እየተሰጣቸው አገልግሎት ይፈጽሙ እንደ ነበር አያሌ ማስረጃዎች አሉ። የነቢያት ልጆች ትምህርት ቤት በብሉይ ኪዳን (2ኛ ነገ 4) እንዲሁም ጌታ ኢየሱስ መደበኛ ባልሆነ መንገድ ለደቀመዛሙርቱ የሰጠው የሦስት ዓመት ተኩል ትምህርት ዛሬ ከሚሰጡት ብዙ ስልጠናዎች የሚልቅ መሆኑ አያጠራጥርም። ጳውሎስ ምዕመናን እውነትን በጠራ ሁኔታ እንዲገነዘቡ ተከታታይ በሆነ መንገድ ያስተምር እንደነበር በሐዋርያት ሥራ ተጽፎ እናነባለን (ዮሐ 19:9)።

ሁለተኛው አክራሪ አመለካከት ደግሞ መንፈሳዊ እውቀት የሚገኘው በመደበኛ ስልጠና ብቻ ነው ብሎ ማሰብ ነው። ራሳቸውን በማስተማር በመደበኛ ትምህርት ቤት ከተማሩት የላቀ መንፈሳዊ እውቀት ኖሮአቸው መንፈሳዊ ምግብን በማሰናዳት ምእመናን ያንዱ አያሌ ናቸው። እንዲህ

ዓይነት አገልጋዮች ጥንትም ነበሩ ዛሬም አሉ። ስለሆነም ስለ መንፈሳዊ እውቀት ለናንሳ እውቀት የሚገኘው በመደበኛ ስልጠና ብቻ ነው የሚለው መደምደሚያ ከሐቅ የራቀ ነው።

መንፈሳዊ ስልጠና ለመንፈሳዊ እውቀት ጠቀሜታ ያለው መሆኑን አጠያያቂ አይደለም። ስለሆነም ከጌታ ዘንድ የሆነ ቀጥተኛ ጥሪ፣ የአገልጋዩ ትጋትና ስልጠና ሚዛናዊ በሆነ ሁኔታ ሲቀናጁ አስገራሚ ነገር በአገልጋዩና በተገልጋዩ መካከል ይሆናል። ይህንን ስለ አገልጋዩ ብንልም ጌታን ማወቅ ያለበት አገልጋዩ ብቻ ነው ከተባለ ደግሞ የበለጠ እንለታለን። ይልቅስ ለማንኛችንም ከጌታ ጋር ያለ ጥብቅና ጥልቅ ትውውቅ በመንፈሳዊ ርምጃችን ወሳኝ መሆኑን መገንዘብ አለብን። ጌታን ማወቅ በሕይወታችን ይህ ነው የማይባል አስገራሚ የእምላክን በረከት ያመጣልና።

በስነ መለኮት ትምህርት ቤቶችና ተቋማት ስለ እግዚአብሔር በሚሰጥ እውቀት ለመሞላት በየአቅጣጫው ብዙ ሰዎች የገባቸውን ያህል ትጋት ያላያሉ። ለመሆኑ እንዲህ ዓይነቱን ትጋትና ልፋት የሚያሳዩት ለምንድነው? ሰዎችን አስልጥኖ በመንፈሳዊ እውቀት ለመመላት የሚደረገው ድካም ውጤቱ ምንድነው? ሰዎች ጌታችንን እንዲያውቁልን ሌት ተቀን የምንለፋው ለምንድነው? ጥረታችን ይህንን እውቀት በማግኘት የመረጃ ጥማታችንን ለማርካት ይሆንን? ለመሆኑ ስለ እግዚአብሔር ለማወቅ ለንጥር ማድረግ የምንፈልገው ምንድነው? የኛ ዓላማ ምንድነው? ቅዱሳንን በመሰብሰብ ስለ ጌታ እውቁ እያልን የምንገተጉታቸው ለምንድነው? እንዲሁም ጌታን በማወቅ እንዲሞሉ የድሮዎቹም ሆነ የአሁኖቹ አገልጋዮች ጥልቀት ያለው ጥረት የምናደርገው ለምን ይሆን?

የጌታችንን ፈቃድ ማወቅ ወይም በፈቃዱ መሞላት አስፈላጊ የሆነው ወገኖች ለምንድነው? ቅዱሳን ጌታ ቢፈቅድ በሉ የተባሉት ለምንድነው? በተገኘው አጋጣሚ በሙሉ ከእኛ በሰል ያሉ ምእመናንም ሆኑ አገልጋዮች ሁሉ መልካም ሲመኙልን ከፈቃዱ ጋር የተያያዘ ቃል የሚናገሩት

ሰምንድነው? አማኝ ጌታን ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ ሕይወት እንዲኖረው በፈቃዱ እውቀት መሞላት አለበት የሚባለው ሰምንድነው? ሐዋርያው ጳውሎስ በቆላስይስ 1:9-12፤ ሁለት ምክንያቶችን ይሰጠናል።

1. የፈቃዱ እውቀት ስሕያው ግኑኝነት ወሳኝ ስለሆነ (ቆላ1፡ 9)

ጊዜው ኖስቲካዊያን የተባሉ የሃሰት መምህራን "ሰው የሚድነው የጋይማኖት ምስጢራትን ረቀቅ ባለ ሁኔታ ደወቀ እንደሆነ ብቻ ነው" እያሉ አምነትን የሚበርዙበት ወቅት ነበር። ከግሪኩና ከአይሁድ ማኅበረሰብ አባላት መካከል ከአምነት ጋር የተቆራኘውን ማንኛውንም ግለሰብ በመምረጥ ትኩረታቸውን ከጌታና ከፈቃዱ እንዲያነሱ ይጎተጉቷቸው ነበር። ከዚህ የተነሳ እነዚህ መምህራን እይሁዳዊ ዝንባሌ የሚያሳዩትን ብዙ ምእመናንን የግርዘት ስርዓት እንዲጠብቁ ያበረታቱ ነበር። በተጨማሪም እስተማማኝ ድነት ለመቀበል ከምግብ ጋር የተደያዙ ሥርዓቶችን መፈጸምና ሌሎች ደንቦች መጠበቅ ተገቢ ነው፤ ይሁን እንጂ፤ በሌላ አቅጣጫ ደግሞ ከፈጣሪ ጋር በቅርበት ለመቆየት ረቂቅ እውቀት አማራጭ የሰውም የሚል ትምህርት ያስተምሩ ነበር። ታዲያ በዚህ ጊዜ ነበር ሐዋርያው ጳውሎስ የተሰወረው የጥበብና የእውቀት መዝገብ በክርስቶስ መሆኑን በመግለጽ እንዲህ ዓይነቱን እደናጋሪ ትምህርት ለመቋቋም የሚችሉበትን መንገድ በወቅቱ ሰነበሩት ለቆላስይስ ሰዎች የጠቀመው። በተጨማሪም በጥሩ የእድገት ጎዳና ለሚገኙት የቆላስይስ እማኞች የፈቃዱን እውቀት ጌታ እንዲሞላበቸው ጸለየ። ምክንያቱም ፈቃዱን ማወቅ ከምንም የሚቀድም ድርጊት እንደሆነ ተገንዝቧል።

ለእነርሱም በሆነላቸው የሚመኘውን እንዲህ ሲል አስታወቀ። «በመንፈሳዊ ጥበብና በማለተዋል ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምትገነዘቡበት ሙሉ ዕውቀት እንዲኖራችሁ እኛ ከመጸለይና እግዚአብሔርን ከመለመን አላቋረጥንም» (ቆላ 1:9 መቅማ 1980 እትም)። አዲስ ኪዳን

እውቀት የሚሰው ቃል የሚያመሰክተው የመረጃ ክምችትን ሳይሆን ሞራላዊ እና ሐይማኖታዊውን ተግባራዊ ግንዛቤን ነው። እውቀ የሚሰው እውነታ የሚያስገነዝበው መረጃ ማከማቸትን ሳይሆን ትናንት ከተኖረው በተሻለ ሁኔታ ለመኖር ምቹ ሁኔታ ለዛሬ ተፈጥሯል የሚሰውን ነው። ስለሆነም እማኞቹ እውቁ ማለት ተሻሻሉ፤ ነገራቸው ተቀየረ፤ በመንፈሳዊ ማንነታቸው ብቃት አገኙ ማለት ነው። እንዲህ ዓይነቱ እውቀት ሊገኝ የአማኝ ባሕሪ ጌታን በመምሰል ይገራል። ስለሆነም የሐዋርያው ጳውሎስ ጸሎት የሚያነጣጥረው ኖስቲካውያን የሚደውሩትን የማይጨበጥ ምስጢራዊ የሆነውን የጨለማውን እውቀት ሳይሆን የቆላስይስ እማኞች በመንፈሳዊ ጥበብና በማለተዋል ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚገነዘቡበት ሙሉ ዕውቀት እንዲኖራቸው ነው። ስለሆነም በዚህ ሥፍራ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር በተደያዘ ገጽታው ሊያበራራው የሚፈልገው ቁምነገር ረቂቅ እውቀት ማግኘትን ሳይሆን ከጌታ በጎ ሃላብ ጋር መተሳሰርን ነው። ስለሆነም በዚህ ቦታ የተነሳው የእግዚአብሔር ፈቃድ ጠቅሰል ባለ መልኩ በክርስቶስ እውን የሆነውን የእግዚአብሔርን ዓላማ ያስቀድማል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ማወቅ ሁሉን ማወቅ ነው። ጌታን ማግኘት ሁሉን ማግኘት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ያገለግል በነበረበት ዘመን እውነትን ለመበረዝ የተነሱት እነዚህ የሃሰት አስተማሪዎች እማኞችን አየተከታተሉ ሙሉ የሚያደርጋችሁ እውነት እኛ አሰን፤ የጎደላችሁን አናሟላለን አይሁ ቅዱሳንን ለመሸንገል ሞክረው ነበር፤ እነዚህ የሃሰት መምህራን ከውጭ በሚወረውሩት የማደናገሪያ ትምህርት ምእመናን ከጌታ ጋር ያላቸውን ግንኙነት ሰማወከ ጣሩ። ሐዋርያው ጳውሎስ በተቃራኒው ለቆላስይስ ምእመናን ምንጊዜም ውስጣቸው ስለሚሆንና በመልካም ነገር ስለሚደጠግባቸው ጌታ፤ እንዲሁም በመንፈሱ ስለሚሰጣቸው መሞላት እስረግጦ ተናገረ። በእምላካችን ፈቃድ እውቀት መሞላት ከእርሱ ጋር ላለ ሕይወት ግኑኝነት ምትክ የለሽ ሁኔታ መሆኑን እንዲፈጹ መንፈሳዊ እውነትን

ገለጠላቸው። ዛሬም ከጌታ ጋር ትርጉም ባለ መንገድ መንፈሳዊ ኑሮን ለመኖር የፈቃዱን እውቀት መሞላት እማራጭ እንደሌለው እንገነዘባለን። የጌታን ፈቃድ የሚያሰውቀን እውነትን በተሞላን ቁጥር ጌታ ምን እንደሚወድ ምን ደግሞ እንደሚጠሳ ስለምንገነዘብ ከጌታ ጋር ያለው አቀራረብ ሞገድ የበላበት አይሆንም። መንፈሳዊ እውቀት ጌታን ስመታዘዝና ለማገልገል እስፈላጊ ነው። ቃሉ "እታውቁምና ትስታላችሁ" ያለበት ምክንያት ብርሃን በልቦናቸው ሰላልነበር ነው። ጌታን በማወቅ ሰንሞላ ግን ከሳተ ኑሮ እንጠበቃለን ከእርሱም ጋር ያለን ግንኙነት ሕያው ይሆናል። በተጨማሪም መንፈሳዊውን ነገር ክስሱና ከልማድ በተለየ መንገድ ለማከናወን የሚያስችል የተለየ መንፈሳዊ መረዳት የምናገኝበት ሁኔታ ሳይ ያመጣናል።

ለመንፈሳዊ ጤንነታችን ወሳኝ በሆነው በፈቃዱ እውቀት እየተሞላን ብሰሰትና መታዘዝ የሞላበት ድንቅ ኑሮ መኖራችን የእምላካችን የተቀደሰ ዓላማ ነው። ፈቃዱን በማወቅ የተሞሉና ታዛዥ እማኞች ሆነን ለመኖር ፈቃዱን ከማወቅ ጋር የተሰበረ ጥበብና ማስተዋል ይኖራል። ይህ ጥበብና ማስተዋል የጌታን ፈቃድ ለመረዳት የሚያስችል ብቃትን በሕይወታችን እውን ያደርጋል። በተጨማሪም ይህ ጥበብና ማስተዋል ተግባራዊውን ኑሮ ለመኖር የሚያስችል የከበረውን ከተዋረደው ለመለየት የሚያግዝ ረድኤትን ይለግሰናል። ለሰሆነም በፈቃዱ እውቀት መሞላት ስለ እውነት ማወቅ ሳይሆን እውነትን ራሱን ማወቅ ነው። በልዩ ልዩ መልክ የተዘጋጁ የሰነድ ማሰራጀቶችን መስበሰብ ሳይሆን ሞራላዊ እቅዳችን ተገንብቶ ከፉን ለመጻየድ የሚያስችል ብቃት መልበስ ወሳኝ ነው። ስዚህ ነው በፈቃዱ እውቀት መሞላት ለሕያው ግንኙነት ወሳኝ ነው የምንለው።

2. የፈቃዱ እውቀት ለሁኔታ መንፈሳዊ ኑሮ ምትክ የለሽ ነው (ቆላ 1:10-12)

የፈቃዱ እውቀት በራሱ ግብ ሳይሆን በጌታ ስታቀደ ግብ እኛን የሚያንቀሳቅስ የጌታ መሃሪያ ነው። በፈቃዱ እውቀት መሞላት ሁለንተናን

ይጠቀልላል። ይኸውም ሃሳብን፣ መሻትን፣ ፍቅርን፣ እንዲሁም የሕይወትን ራእይና ዕቅድን ሁሉ ይነካል። በቆላስዮስ መልእክት ውስጥ ሙሳትና መሞላት የጎሳ ሥፍራ ተሰጥቶአቸዋል። በፈቃዱ እውቀት ተሞልተን ለጌታችን የምናሰየው ልባዊ መገዛትና ይህን እውቀት በማግኘት ቀርበነው የሙጥኝ የምንለው ሰማያዊው አባታችን ስሕይወታችን የሚጠቅም ነገር በማድረግ ድል አድራጊ መንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ያስገባናል። ሁኔታና ውጤታማ መንፈሳዊ ኑሮ «እንደሚገባ ስመመላለሱና ጌታን ደስ በማለት» በሕይወታችን በተግባር ላይ ይውላል። «እንደሚገባ መመላለሱ» በአጭሩ ሲገለጽ ጌታ እንድንሆን የፈለገውን ማንነት ሆነን መገኘት ማለት ነው። ካዳን ክርስቶስ መሻትና ሥራ ጋር የሚቆራኝ የተከፈለውን ዋጋ ክቡርነት የሚገነዘብ ሀይወት ማለት ነው። ሁላችንም እንደምናውቀው ወላጆች ልጆቻቸው ስዎች እንጂ እውራጆች እንዲሆኑ አይጠበቁም። ምክንያቱም ለስዎች ልጆች የተገባው ሁኔታ፣ ሐቀኛ እና ዘላቂ ማንነት እነርሱን መስል ስው መሆን ነውና። ይህ «እንደሚገባ» የሚለው የመልእክቱ ሃሳብ የሚገልጸውም የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ፈለግ የተከተለ እሱ ከሚወደው ነገር ጋር የተከሰሰ ወይም ደግሞ እንደ ፈቃዱ የሚኖር ሕይወት ማለት ነው። ያከበረን ሲከበር፣ የታደገን ከፍ፣ ሲል፣ ታሪካችንን የለወጠው ጌታ ስሙ ሲቀደስ፣ ክብሩ ሲወደስ እርሱ ብቻ ሳይሆን እኛም ደስ ይለናል። የጌታን ፈቃድ በማድረግ መመዘኛውን የሚላ መንፈሳዊ ሕይወትን መኖር ጌታን ደስ በማለት መመላለስ መሆኑ በዚህ ዘናል ተገልጦ እናያለን። ይህ ጌታን ደስ በማለት ደግሞ በዚህ ዘናል እንደ ተብራራው አራት ፈርጆች አሉት።

ሀ. መልካም ሥራ ጌታን ደስ ከሚያሰኝት ነገሮች የመጀመሪያውና ዋናው ነው (ቆላ 1:10)። ይህ መልካም ሥራ ደግሞ ራሱን በበጎ ፍሬ ይገልጣል። ፍሬን መስጠት የሚገባው አትክልት ጤናማ ነው የምንለው የለመለመ ቅጠል ስላለው ብቻ አይደለም። በተደጋጋሚ የለመለመ ቅጠልን ብቻ የሚያበቅል ነገር ግን ፍሬን የማይሰጥ ተክል ጤንነቱ ያጠራጥራል። ዓይንን የሚማርክ

ልምሳሜ ኖሮት ልምሳሜው ለፍሬ የሚበቃ ሆኖ ካልተገኘ እትክልቱ የተሰተካከለ ጤንነት ሳይ አለመገኘቱ ገሃድ ይሆናል። ልክ እንዲሁ ልምሳሜ ኖሮት ለራሱና ለሌሎች ወደ ምግብነት የሚተዋር ፍሬ የሌለው መንፈሳዊ ሕይወት ጤናማ አይደለም። እውነተኛ መንፈሳዊ ኑሮ በድን አይደለም። በሕያው አንቅስቃሴ የተሞላ ነው። ጤነኛ መንፈሳዊ ሕይወት ፍሬ አለው። ባበሀረው በበላሱ እማኝ ሕይወት ለውጥን፣ አበረውት ባሉ እማኞች ሳይ ደግሞ በጎ ተጽእኖን ያመጣል። በተቃራኒው ለሌሎች ሲታይ የማይችል መልካም ሥራ እውነተኛ መንፈሳዊ ፍሬን አልያዘም ማለት ይቻላል።

መልካም ሥራ ጌታን በማወቅ ሲገለጽ ሌሎች የሚያዩትን ፍሬ ገሐድ ያደርጋል። ያኔ በአካባቢው ያሉ ይጠቀማሉ። ጌታንም ይባርካሉ። የራባቸው ሲጎርሱ፣ የታረዙት ሲለብሱ፣ ያለቀሱ ሲዳሰሱ፣ የተረሱ ሲታወሱ፣ ታማሚዎች ሲጠየቁ፣ ትዕቢት በትህትና፣ ክፉ ገግግር በፈዋሽ ምሳለ ተተክተው ራሳቸውን ሲገልጹ ፍላጎት በወቅቱ ደራሽ ሲያገኙ አማኞች በፈቃዱ እውቀት ተሞልተዋል ማለት ነው። በተለይ የመንፈስ ፍሬዎች እውን የሚሆኑበት ዓይነት ሕይወት በምእመናን መካከል እውን ሆኖአል ማለት ነው። ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግስት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የውሃት ራስን መግዛት በተግባር ሲገለጹ መልካም ሥራ፣ በጎ ፍሬ ከፍተኛው ጣራ ሳይ ደርሰዋል ማለት ነው። ጳውሎስ ስለ መልካም ሥራ እጽንኦት ሰጥቶ ቢናገርም ሁልጊዜ ሲጠራቸው ፍሬ እንጂ ስር እያደርጋቸውም። ውጤቱ እንጅ መነሻ እድርጎ እይወሰዳቸውም። መልካሙ ሥራ ከመልካሙ ጌታ ጋር ባለን የለመረ ግንኙነት እውን የሚሆን ውጤት እንጂ ምንጭ አይደለም።

ለ. እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ ጌታን ደስ በማለት መመላለስ ነው (ቆላ 1:10)

እግዚአብሔርን ለማወቅ የሚያስችለንን ብርሃን የሚለግሰን የእግዚአብሔር ቃል ነው። ለዚያ ቃል በቂ ትኩረት ሳይለጡ እውነተኛው መንፈሳዊ እድገት አይመጣም። እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት አጻጺ ነው። ጤንነትም የሚገለጠው በማደግ ነው። ዕድገት የለም ማለት ጤንነት ተቋርጧል ማለት ነው። እማኞች ከእምሳካቸው ጋር ትርጉም ያለው ግንኙነት ካለቸው በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እየደጉ ይሄዳሉ። ይህ ትርጉም ያለው ግንኙነት እውን የሚሆነው እማኞች እምሳካቸውን የሚለሙበት ምቹ መስመር የተከፈተ እንደሆነ ብቻ ነው። ምክንያቱም ይህ እድገት በተግባር የሚገለጠው እማኞች ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ ካላቸው ግንዛቤ ተነስቶ ነው። በሳል እማኞች በየትኛውም ፈቃድ ውስጥ ለማደግ እባታቸው የሚወደውንና የሚጠላውን ለሰሚያወቁ እርሱ ደስ የሚለኝበትን ለማድረግ ቅድሚያ ይሰጣሉ። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ደደጉት አማኞች እኔ ለእኔ ከሚለው የግል ፍላጎትን ካስቀደመ ሕይወት ያልቅ ለእነርሱ የበለሰና ትርጉም ያለው ሕይወት የጌታ ፈቃድ ሲፈጸም ማየት ነው። በሚያልፉበት በየትኛውም ነገር ውስጥ እርሱ እንዲሆን የሚፈልገው ምንድነው? ጌታ ምን ይወዳል? የሚሉትን ጥያቄዎች በእጥጋቢው ሁኔታ መመለሳቸውን ማረጋገጥ ለበለሉ እማኞች ቀዳሚ ትኩረታቸውን የሚይዝ ሁኔታ ነው።

በእንደ ቤተሰባዊ ግንኙነት ውስጥ ልጆች አደጉ የሚባለው ከወላጆች ትክክ ወርደው ወላጆች የተሸከሙትን ኃላፊነት መጋራት ወይም ደግሞ ኃላፊነት እንደሚለማው ለው ራሳቸውንና ሌሎችን የሚጠቅም ጤናማ ነገር እያከናወኑ መኖር ሲችሉ እንደሆነ ብዙዎች ይስማማሉ። በሌላ እነጋገር እደገ ማለት ኃላፊነትን ተጋራ ማለት እንደሆነ አብዛኞቻችን እንስማማለን። የእነርሱን እገዛ የሚፈልግ ደፈጠጠ ነገር እያዩ ራሳቸውን መርዳት ሲገባቸው እንዳለየ እና እንደማያውቅ የሚሆኑ ሰዎች በቤተሰቡ ይታዘዝባቸዋል።

መርዳት የሚችሉበት አቅሙ እያላቸው ደንታቢ በሚሆኑ የቤተሰብ አባላት ላይ ድጋፍ የሚሸው ማንነት ይከፋል። ምክንያቱም በአደባባይ የሚታይ ፍላጎትን እንዳይሰራ ለይቶ ማለፍ የጭካኔ ሌላው ገጽታ ነው። ይሁን እንጂ የወላጆችን ፈቃድ በመሙላትና ሌሎችን በመጥቀም የሚኖሩ ልጆች ደግሞ በአላጻጸምቹ ደበታ፤ አብረዋቸው በሚኖሩት ደግሞ የአፎይታ ምክንያት ናቸው። አድገው ሥላሴነትን የሚረከቡና በማለተዋል የተሞሉ ግበሰቦች ቤተሰብን እንደሚያሳርፉ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ብሰቦትን ጨምረው በአንዱ መልካም መንፈሳዊ ልምምድ ወደ ላቀው የሚሻገሩና በክርስቶስ እካል የሚበጅ በጎነት የሚታይባቸው የሰከኑ ቅዱሳን ስጌታ ክብር በቅርባቸው ላሉ ቅዱሳን ደግሞ መታነጽን በማምጣት ጌታን በማወቅ የተሞላን ነገር እውን ያደርጋሉ። ያኔ ቅዱሳን ያርፋሉ ጌታ ደግሞ እጅግ ደስ ይሰዋል። እውነተኛ መንፈሳዊነትም በትክክለኛ ገጽታው በእነዚህ አማኞች ሕይወት እውን ሆኗል።

ሐ. ታላቅ ጽናትና ትዕግስትን እውን በማድረግ በመመላለስ ጌታን ደስ ማለኝት ነው (ቆላ 1:11)

በሕይወት ጉዞ ውስጥ ወደፊት መሄድን የማይፈቅዱ እድገትን የሚጻረሩ ጋይላት አሉ። ሕጻን በነበርንበት ዘመን ቆመን በመሄድ ያደረግነው መከራ በቅጽበት የተከናወነ እንዳልነበር ግልጽ ነው። ስለሆነም ቆመን በመራመድ ስንሞክር አግራችን ጸንቶ እኛነታችንን መሸከም አቅቶት የወደቅንበት ጊዜ ጥቂት አይደለም። ይሁን እንጂ ትዕግስታችንን ከፈተሽ አያሌ መውደቅ መነሳት በኋላ ቆሞ ወደ መራመድ በሂደት ተሸጋግረናል። በመቆም ትግል ውስጥ ሰብዙ ጊዜያት ያሰፈው የመረማመጃ እካላችን እኛን መሸከም ሲጀምር ጉልበት ጸና ይባላል። እንዲህ ዓይነቱ ለጽም ላይ በመድረስ ግን የሚቋቋመንን ሁኔታ አሸንፎ መውጣትን ይጠይቃል። ልክ እንዲሁ መንፈሳዊ ጽናትን የሚቋቋሙ ፈታኝ ሁኔታዎችን አልፎ ጽናትን በማረጋገጥ መተጋት

ያስፈልጋል። ተጋፊን ተቋቁሞ ለመጽናት የጋይላ ክምችት ወሳኝ ነው። እትም ከሌለ መቆም የለም። የተገነባ እትም ሲኖር መጽናት እውን ይሆናል።

በዚህ ነው ሐዋርያው ዳውሎስ በዚህ ቁጥር ጋይላ በአማኞች ሕይወት ስለሚያመጣው ብርታት የሚያስገነዝበው፤ «እጅግ ከተከበረው ጋይሉ ብርታትን ግንኙት ትችላላችሁ» (1980 እትም)። እንደ መንፈሳዊያን በጌታ ጸንቶ ለመቆም ጉልበታችን ጌታ ራሱ ወይም በውስጣችን በሚኖረው መንፈሱ የሚሰጠን ረድኤት መሆኑ ሲጠፋን አይገባም (ፈሊጽ 4:13)። እኛን ከጌታ ዓላማ እንድንወጣ የሚገዳደረው የጠላታችን ግፊያው እንደተሰማን በፈቃዱ እውነት የተሞላን ሁሉ ወደ ትክክለኛው የጋይላ ጣቢያ ማቅናት አለብን። ሐዋርያው «ጋይላን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ» እንዳስ ያ ጋይላ የሚመነጨው ከክርስቶስ ነው። በዚህ የጋይላ መገኛ ካገኘነው ጉልበት የተነሳ ያን ጊዜ በፈታኝ ሁኔታዎች ውስጥ ለመቆም የሚያስችል ጉልበት አግኝተን በከተው ፊት በብርታትና በታማኝነት እንቆማለን። እርሱ እንዲረዳን ከመማጠን ይልቅ ለራሳችን እያዘንን መንፈሳዊ ርምጃን ሳንወስድ ብንቀመጥ እንቅስቃሴያችን በሙሉ በማጉረምረም ተሞልቶ ከሕይወት መገደ መገሸራተት እንጀምራለን። ይሁን እንጂ ጌታን የሙጥኝ ብንል ጌታ ከማይመጠን ጉልበቱ ከምንገምተው በላይ የሆነ ረድኤቱን ይልከልናል። እንዴት አለፍኩት ብሰን እስክንደነቅ ድረስ በመገረም የሚሞላንን ታላቅ ጋይላ ይለግሰናል። ከሌሎችም ጋር ባለን ግንኙነት ሁኔታዎችን በሚያስደንቅ ትዕግስት እንድናስተናግድ ይደግፈናል።

ትዕግስትም የብስለትና የማደግ ምልክት ሆኖ በሕይወታችን ይገለጣል። ሁላችንም እንደምንረዳው ትዕግስት ያለ መከራ ትርጉም የለውም። ታገሰ የምንለውም መከራን ተቋቁሞ ያለፈውን ነው። ብዙ ጊዜ ዝምተኛነትና ትዕግስተኛነት በሕይወት ጉዞ ውስጥ ሲምታቱ ይሰተዋላል። በዚህ ጽሁፍ ቀደም ብስን ደጋግመን እንዳለንዝብነው ትዕግስት ማለት ከሚታየው የተጨበጠ የስቃይ እካባቢ ባሻገር ያንን ስቃይ የሚተካ አስደላች ሁኔታ

መምጣቱ አይቀሬ ነው ብሎ ያንን የሚመጣ ነገር በትጋትና በጉጉት ለመጠበቅ ራስን መስጠት ነው። አዮብ ወዳጆቹ ባስጨነቁትና ፈተናው በመረረበት ጊዜ ያደረገው ይህንን ነው። (ኢየሱ 23:10-11፣ ያዕ 5:10-11) ትዕግስት ከቁጣ ና ከበቀል ስሜት ጸድቶ በውለጥ ንጽሕና ሁለንተናን ስለምላክ ማስገዛት ነው።

መጽሐፍ ቅዱሳዊው ትዕግስት መከራን እፎይታ፣ ጥልን ዕርቅ፣ ማጣትን ማግኘት፣ ጥላቻን ፍቅር፣ ሕመምን ጤንነት፣ መራራን ጣፋጭ፣ ሐዘንን ደበታ፣ ባርነትን ነጻነት፣ ውርደትን ክብር፣ ጦርነትን በሳም ይተካል የሚል የጠነከረ አቋም ይዞ መገኘት ነው።

ከሚታየው አሉታዊ ተጽእኖ ባሻገር ያንን የሚሸር መልካም ነገር ይመጣል ብለን መጽናት ከሚያስመርሩ ሁኔታዎች ጋር ስመናር የሚያስችል አቅም ይገነባል ማለት ነው። በዚያም አቅም ከውጫዊው ተጽእኖ በሳይ በሆነ ኃይል ስመናር የሚያስችል ብቃትን በፈቃዱ እውቀት ስንሞላ እናገኛለን። ያን ጊዜ ሁነኛና የለክነ መንፈሳዊ ሕይወት ባለቤት ለመሆን የሚያስችለን መንፈሳዊ አቅም በሕይወታችን እውን ሆኗል። በዚህ ብስለት ውስጥም በንገሻ ጌታ ደስ ይሰኛል፤ እኛም መንፈሳዊ እድገት ይኖረናል።

መ. ጌታን በሚያመስግን የሕይወት አቋም ውስጥ በመገኘት ጌታን ደስ ማለገት (ቆላ 1:12)

ቀደም ብለን በፈቃዱ መሞላትና ጌታን ደስ የማለገት ሕይወት አራት ፈርጆች አሉት፤ ከእነዚህም ሦስቱን ተመልከተናል። 1ኛ. መልካም ሥራ፣ 2ኛ. መንፈሳዊ ዕድገት፣ 3ኛ. ትዕግስት ተቀናጅተው በሕይወታችን ቢፈሉ ጌታን በመባረክ ወደሚገባጥ መንፈሳዊ ሕይወት ያሸጋግሩናል ። እንዲህ ወዳለው የጣመ ሕይወት ያመጣን ጌታ ነው። እንደውም ሳውሎስ «በብርሃን መንግስት ውስጥ ከቅዱሳን ጋር ርስት እንድንካፈል ያደረገንን እግዚአብሔርን በደስታ ታመስግናለችሁ» ይሰናል። በምስጋና ሕይወት ውስጥ ያለማቋረጥ የመገኘትን ሕይወት እኛ ለራሳችንም ሆነ ለሌሎች ማድረግ አንችልም። እኛም

ሆንን እኛን መስሎች በዚህ ስፍራ ስመገኘት የበቃን አይደለንም። ስደግኑቱ ወለን የሴሰው አምላክ ግን ለዚህ አበቃ። ከእርሱ ጋር ብቻ ሳይሆን እርሱን ከሚወዱ ታላላቅ የእምነት አባቶች ጋር እብረን እንድንሆን ተፈቀደልን። ይህ በቃል ለመግስጽ የሚያስቸግር ዕድል ፈንታ ነው። በተቀደሰ አካሄዳቸው ጌታን ካስደሰቱ የእምነት እርበኞች ጋር አንድ ቀን ስንገኝ እንገረማለን። እርግጥ ነው፤ ከነሐናክ፣ ከነማቱሳላ፣ ከነአብርሃም፣ ከእነሙሴ፣ ኢያሱ፣ ሳሙኤልና ዳዊት ጋር የምንታይ፣ ከነሳውሎስ ጋር የምንተላቀል የብርሃን ለልፈኞች ሆንን የመቆጠራችንን ነገር እንዴት መግስጽ ይቻላል? በሕይወታችን ስለእንዲህ ያለው ልዩ ሕይወት ያበቃንን ጌታ በደስታ ከማመስገን ሌላ ምን ልናደርግ እንችላለን? ስለሆነም ደግመን ደጋግመን «በብርሃን መንግስት ውስጥ ከቅዱሳን ጋር ርስት እንድንካፈል ያደረገንን» ጌታችንን ምስጋና ያድረስው አንሳለን። ይህ ሁኔታ በፈቃዱ እውቀት ስንሞላ በጥልቀት የሚገባን አውነታ ነው። በፈቃዱ እውቀት ስንሞላ መንግሥቱ ወደፊት የሚመጣ ብቻ ሳይሆን አሁን በሕይወታችን ነገር መሆኑን ያለማቋረጥ ልብ እንሳለን። ስለሆነም መንግሥቱ ስን የሚጠብቀን ተስፋችን ብቻ ሳይሆን የአኛና ለአኛ ብስን ባልነው ሁሉ ሳይ የሰለጠነ ገዥያችን ነው። እኛ በጌታ መንግሥት ውስጥ ነን። ያ መንግሥት በሙላት እውን የሚሆንበት ዘመን ይመጣል። ስለሆነም ዛሬም ነንም አምነው ራሳቸውን በሰጡት ሁሉ ውስጥ የብርሃን መንግሥት ገዥ ነው። እኛም የዚህ መንግሥት አባላት ነን።

ይህ እውነት በሙላት ሲገባንና በሕይወታችን ሲተገበር ምሥጋናችን እያቋርጥም። ምክንያቱም በእንዲህ ዓይነቱ የሕይወት አቋም ውስጥ ለንደስት ብቻ ትዝ የሚሰን ስሞናዊ ድርጊት እይሆንብንም። ይልቁንም በየጥቂት ደቂቃዎቹ ለማይ እንደገቡት ቅዱሳን ያለማቋረጥ የምናከናውነው ድርጊት ይሆናል። ስናደርገውም አምላክን ለማባበል ምስጋና ትወዳለህ በሚል ፈለጥ ሳይሆን ከውስጣችን ፈሶና ፈንቅሎ የሚወጣ መስዋእታችን እድርገን

ይሆናል። በፊቱም ሁለንተናችንን ለቅቀን አኖነታችንን ማፍለስ ዓይነተኛ ባሕሪያችን ሆኖ ይገለጣል። በዚህ የምላጋና መንፈሳዊ ውስጥ ስንሆን የምናደርገውን ሁሉ ደስ ብሎንና ሁለንተናችንን እፍላለን በመሆኑ ሐሴት እያደረግን ነው። ይህም የሚሆነው ምላጋና ለጌታችን ከእኛ የሚፈለገው ለጦታችን መሆኑን ተገንዝበን እምላካችን ፊት ራሳችንን ሙሉ ለሙሉ ለንጥል ነው። ለዚህ ነበር ተገርፈው በግንድ ተጠርቀው በእኩል ሌሊት ጌታን ማመስገን ለነጻውሎስ ከባድ ያልነበረው (የሐዋ 16:14-33)። ጌታ ሆይ ፈቃድህን በፈጸምን እንገረፍ። ዘንድ ይገባናልን? ብሎ ከመማረርም ሆነ ከማማረር እሱን ማመስገን ምር ጫቸው አደርገው የምናያቸው። በከባድ ሁኔታቸው ውስጥ እምላካቸውን ተግተው ለማመስገን ራሳቸውን በለጡ ጊዜ፣ በጌታ ልዩ መገኘት ተካሉ። ለእኛ ለሁላችን ቢሆን ምላጋናን የሕይወታችን ቀዳሚ ድርጊት እንድናደርግ የሚረዳን በፈቃዱ እውቀት መሞላት እንደሆነ ግልጽ ሊሆንልን ይገባል።

ሕይወትን ጨርሶ የማይሄኑ እውቀት ባለቤቶች የሆኑ እያሌ ናቸው። በእንደ አጃቸው የሕመም ማዳመጫ መሣሪያ ጨብጠው በሌላ እጃቸው የሚያጤሉ ሐኪሞች እያሌ ናቸው። ለሰ ትምባሆ ጉዳት ገንሩን ብንላቸው የሚገርመንን እውነት ያስታውቁናል። ይሁን እንጂ ይህ ስለ ትምባሆ ጉዳት በጥልቀት የሚያስገንዝቡበት እውቃታቸውና እውነታቸው የእነርሱን ኑሮ ቅንጣት ያህል አለመገኘቱ ያስደነግጣል። ጉዳቱን በሚያፈዘን መንገድ ተነትነው ለሚያስረዱ ሰዎች እውቀቱ በተግባር አለመተርጎሙ ለሁላችን አንቀቅልሽ ነው። የዚህ ዓይነቱ እውቀት ከመረጃ ከምችትነት አላለፈም። ሕይወትን የማይሄኑ በመሆኑ የሚያመጣው በጎ ተጽእኖም እምብዛም ነው።

እውቀት ለዚህ ዓለም ሰዎች እንደ ተላለ ቢለዋ እጅግ ተፈላጊ መሆኑን የተማሩ ሁሉ በሚያስደነቀን መንገድ ይነግሩናል። እያሌ ምሁራንም ያ ብዙዎች የሚጓጉለት እውቀት እንደ ተላለ ቢለዋ በእጃቸው ነው። ይህ ቢላዋ ደቦ ለመቁረጥ ያገለገለውን ያህል ስንቱን ለማረድ ውሏል። ጉዳዩ እውቀቱ

በማን እጅ ነው የሚለው ነው። የዳቦውን መቁረጫ ቢላዋ ራሳቸውንና መለል ወገናቸውን ለመጉዳት የሚያውሉ እያሌ አዋቂዎች ይህች ዓለም እንዳላየችን ማን እሌ ይላል? ለምሳሌ በኬሚስትሪ እውቀት የሰውን ልጅ ችግር የሚፈቱ እያሌ መድኃኒቶች ተፈብርክዋል። ይሁን እንጂ ይኸው ላይንላ ስፍር ቁጥር የሌላቸውን ሰዎች ለማጥፋት የሚያስችል የጥፋት መሣሪያ መሥሪያ ሆኖ እገልግሏል። ጌታን ማወቅ ግን ከዚህ ለየት ይላል። የእኛን ሁለንተና ለበጎ ይለውጣል። ይህንን እውቀት ተሞልቶ ሙሉ ለሙሉ በመለወጥ ጌታን ለትውልዳችን መተረክ የለንቶቻችን ጉጉት ነው? የፈቃዱን እውቀት መሞላት ለመንፈሳዊነት እጅግ ወላኝ ነው። ዛሬ በየጸሎት ቤቱ የምናየው የተኸገረገረ ኑሮ ምክንያቱ የዚህ እውቀት በብዙዎች ዘንድ አለመገኘቱ ነው። ጥንት በብሉይ ኪዳን «ሕንጻው አውቀት ከማጣቱ የተነሳ ጠፍቶአል» (ሆሴዕ 4:6) ብሎ እግዚአብሔር በሆሴዕ ዘመን ለነበሩት ሰዎች ተናገረ። ከመንፈሳዊነት ያፈነገጡ ልምምዶች ለማየታችን ምክንያቱ በፈቃዱ ተናገረ። ከመንፈሳዊነት ያፈነገጡ ልምምዶች ለማየታችን ምክንያቱ በፈቃዱ እውቀት ካለመሞላት የመነጨ ነው። ከሆነስ ሁላችን እሱን በማወቅ የምንሞላበት ዘመን መጥቶ ምድር በእግዚአብሔር ክብር እንድትሞላ መሰመንና ራሳችንን በጌታ ፊት ማዋረድ ተገቢ ነው። ሁኔታ መንፈሳዊነት በማደሪያ ቤቱ ልናይ የምንናፍቅ ሁሉ የጌታ ጉብኝት እንዲፈጥን አርሱን መማጠን አማራጭ እንደሌለው እንገነዘባለን።

ለሁኔታ መንፈሳዊነት ከቃሉ ጋር መጣበቅ

ቃሉን ማጥናት ለሕይወት አድገት አማራጭ የለውም፤ ወደ ብስለትና ወደ ፍጽምና የምናደርገው ግሪጋሊ ያለ ቃሉ እያለምርም ለዚህም ሐዋርያው ጳውሎስ በ2ኛ ጢሞ 3:14-16 ሦስት ምክንያታዊ መልሶችን ያሰጠናል። የመጀመሪያው ዋነኛ ምክንያት የመዳን ጥበብ ስለ ለገለን፣ ለቀረቡትም ሁሉ ስለ ሚለግስ ነው (2ኛ ጢሞ 3:15)። ሐዋርያው ጳውሎስ የሁለተኛው ትውልድ የእውነቱ ተቀባይ እንዲሁም የጽድቅ መንገድ ተጓዥ የሆነውን

ጢሞቴዎስን «ከማን እንደ ተግርክው ታውቃለህ» አያለ ካሳሰበው በኋላ ስለ ቅዱሳን መጻሕፍት ሲናገር እነዚህ መጻሕፍት «መላን የሚገኝበትን ጥበብ ይላግሳሉ» ይላል። በእርግጥ ሰውን ወደ ድነት የሚያደርስ ጥበብ እነዚህ መጻሕፍት ውስጥ አሉ። የሰሙት በሙሉ ደግሞ ወይ በምክሩ እምነው ይፀናሉ ወይም ደግሞ በተቃውሞ ልባቸውን አደንድነው እንደ ድንጋይ ይጠጥራሉ። ይሁን እንጂ ቁጥር ስፍር የሌላቸውን የጠፉ ሰዎች ወደ ድነት እውቀት ያመጣው ይህ መጽሐፍ ሠርቶ አልደክመም። ተጠግተው ያነበቡትን ወይም ሲነበብላቸው ሰምተው ልባዊ ምላሽ የሰጡትን ወደ መንፈሳዊ እምባ መጥተው ድነት እንዲያገኙ ብርሃን ሰግሷቸዋል። ስለኛ በፊት የኖሩትን የእያሌ ቅዱሳንን ሕይወት በድነት እውቀት ሞልቶ በመንገዳቸውም መሪ ብርሃን ሆኖ በቃል ልንገልጸው የማንችለውን ልዩ ረድኤት ለግሷል። ዛሬም የሚያነቡትንና የሚለሙትን በዚህ ባርኮት ሲያገኛቸው ኃይል አለው።

እኔንና መሰሉኝን ዛሬ ወዳንበት ትርጉም ያለው ሕይወት ያመጣው በዚህ መጽሐፍ በኩል የተሳሰለው እውነት ነው። ይህ መጽሐፍ ኃይሉ አልቀነሰም፤ ጥበቡ ጊዜ እሳስረበትም፤ የዘመኑ ብዛት እሳስረደውም። ትናንት የነበረው ኃይሉ ዛሬም አለ። ይህንን መሰሉን ጠቀሜታውን በጥልቀት የተገነዘበው ሲይሪ ሪችመንድ የተባለ እንደ የእግዚአብሔር ሰው ከመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች የተወሰዱ ጥቅሶችን የተሸከመ እንደ ትራክት «ጌታ ሆይ ይህንን ትራክት ክእንተ ወሳኝ እርዳታን የሚሻ ኃጢአተኛ ያግኘው፤ በመልእክቱ ልቡ ተረትቶ ወደ እንተ ይመለሳል» የሚል ጻሑት ከጸለየ በኋላ ምልክት እስተምጦ ሰው በሚመላለስበት መንገድ ላይ እኖረው። ጀን ቡንያን የተባለው እንደ ወንጀለኛ በዕለቱ በዚያ መንገድ ያልፍ ነበርና እነሳው። በወቅቱ ወንጀል ሠርቶ ይህንን በራሪ ጽሁፍ የሆነውን ትራክት እንደያዘ ወደ ወህኒ ወረደ። እዚያም ሳለ በትራክቱ መልእክት ሕይወቱ ተቀየረ። ክወግኒ ሲወጣም ወርሳሳነቱን ትቶ ብረት ድስት በመጠገን ሥራ ላይ ተሰማራ። ብረድስትም ሲጠግን ስለያሌ የቤት እመቤቶች የኔን ሽንቁር የደፈነው ጌታ

የናንትንም ይደፍናል እያለ በሚሰጠው ምስክርነት የብዙ ሰዎች ሕይወት ተነካ። ጀን ቡንያን በሚሊዮን የሚቆጠሩ ምእመናንን ሕይወት ያነጻ የመናኝ ጉዞ የሚል መጽሐፍ ስዳነ በኋላ ጻፈ። ያ መጽሐፍ ዛሬ ከ80 በሚበልጡ ቋንቋዎች ተተርጉሞ እማንያንን ያንጻል።

ይህ ያዳነንን እና የሚያደነንን እውቀት የለገሰን መጽሐፍ የሚያነቃቃና የሚያንጽ ብርሃንን ዛሬም ያሰማደረጥ ይስጠናል። ለዚህም ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ መጽሐፉ የእግዚአብሔር መንፈስ ስላሰበት የሙጥኝ ልንሰው ይገባል የሚለን።

መጽሐፍ ቅዱስን የሙጥኝ የምንልበት ሁለተኛው ምክንያት የጌታ ልዩ መገኘት ስላለበት ነው (2ኛ ጢሞ 3:16)። የጌታ መገኘት መጽሐፍ ቅዱስን የተለየ መጽሐፍ እንዲሆን አድርጎታል። ለዚህም ምክንያቱ ስየትኛውም ሰው የሚሆን መልእክትን በውስጡ መያዙ ነው። እስቲ መጽሐፍ ቅዱስንና አንድ ሌላ መጽሐፍን ለጥቂት ጊዜ ለማስተያየት አንሞክር። አንድ መጽሐፍ ከመጻፉ በፊት ደራሲው ሊያስተላልፈው የፈለገውን መልእክት ያወጣል፤ ያወርዳል። እዚያም ሃሳቡን በዝርዝር ቅደም ተከተል ለመቅረጽ መከራ ያደርጋል። በመቀጠልም ሃሳቡን ለማዳበር ደግሞ በዚያ ርዕስ ጉዳይ ዙሪያ የተሠሩ ሥራዎችን ለመቃኘት መከራ ያደርጋል። የምርምርና መረጃ የማፈላለግ ሥራውን እንደተጠናቀቀ ሃሳቡን በመጽሐፍ መልክ ይቀርጻል። በማስከተልም የእርትኦት ሥራው እንዳለቀ ውጤቱ ለጎትመት ይሳካል። በዚህ ሃደት ውስጥ እብዛኛው መጽሐፍ በወራት ወይም በጥቂት ዓመታት ይጠናቀቃል። ይሁን እንጂ ወደ ሕትመት ስመጓዝ የመጽሐፍ ቅዱስን ያህል ጊዜን የወሰደ መጽሐፍ በታሪክ ውስጥ አልታየም። ስሕተመት የሚፈጀውን ጊዜ እዋቂው እንደ እርሱም የአጽናፈ ዓለሙ ፈጣሪ፤ የታላቁ ጽሁፍም መሪና ብርሃን ሰጋሽ የሆነው እግዚአብሔር ብቻ ነበር።

ጸሐፊትና አርታኢዎች እነዚህን 66 መጽሐፍት ለማምረት በጋራ አልተቀመጡም። ይህ መጽሐፍ እውን እንዲሆን 40 ያህል ሰዎች

ተሳትፈዋል። ተደምር እስኪያልቅ ደግሞ 1500 ዓመታት ፈጅቷል። በዚህ ሃይትም ጌታ ጸሐፊዎችን መራቸው እንጂ አልነዳቸውም። ሰዎቹ ምን እንደሚያደርጉ እያወቁ የእግዚአብሔርን ቃል በእነርሱ ሁኔታ አስተላለፉ። በዚህም መጽሐፍ ቅዱስ ሰዋዊም መለኮታዊም ገጽታዎች ኖሮት እንዲተላለፍ እግዚአብሔር ፈቀደ። ከዚህ መጽሐፍ ጋር ጽኑ መተሳሰርን የሚፈጥር ሁሉ ለመጽሐፉ መንስኤ የሆነውን መንፈስ ቅዱስ ያገኘዋል። ያኔም መንፈሳዊ ሕይወቱ በተለየ መንገድ ጥንካሬን ይሰብሳል። እነዚያን መጽሐፍን ለማዘጋጀት ያነሳሳቸው ያ መንፈስ በመጽሐፉ ውስጥ አያለፈ በድንቅ ሁኔታ አንባቢውን ይዳስሳል።

ታላቁ የእግዚአብሔር ሰው ቢሊ ግርሃም ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎች ሲናገሩ «እግዚአብሔር እነዚህን ጸሐፍት መርቷቸዋል። እሱ ሳይል «አሰን» ካሉን ደግሞ ዓለም ካፈራቸቸው ቀንደኞቹ ዋሾዎች እነዚህ የመጽሐፍ ጸሐፊዎች ከፊተኛው ተርታ የሚሰለፉ ናቸው። ምክንያቱም ከ2000 ጊዜ በላይ «የእግዚአብሔር አፍ ተናግሯልና» ብለውናልና። ለመሆኑ በአንድ ርዕሰ ጉዳይ እንዴት 2000 ጊዜ መዋሸት ይቻላል? ሊታመን የማይችል ነው።» ብለዋል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ገጾች ውስጥ እግዚአብሔር አለ። መጽሐፉ በነጭ ወረቀት ላይ የፈሰሰ ጥቁር ቀለም አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ጋዜጣ ወይም ተራ መጽሐፍ አይደለም። ወይም ደግሞ የሙታን ደብዳቤ አይደለም። ይልቅ በሰው ቋንቋ የተገለጠ የእግዚአብሔር ሃሳብ ነው። «የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ» የሚለው አገላለጥ የሚያስረዳን ይህንኑ ነው። እግዚአብሔር እኛን ለማነጋገር ከሚመጣበት ሥፍራዎች መጽሐፍ ቅዱስ እንዲና ዋናው ነው። ለቃሉ ጊዜ ስጡ ማለትም ከጌታ ተገናኙ ማለት ነው። እሱን ማግኘት የእርሱን ባሕር መጋራት ነው። መጋራት ስንል ከእርሱ ወደ እኛ የሚፈሰ ለመግለጽ የሚያስቸግር ድንቅ ሕይወት አለ ማለታችን እንጂ

እኩያው እንሆናለን ማለት ጨርሶ አይደለም። በእርሱ ውስጥ ያለው ያ ድንቅ ሕይወት እኛን ያገኘናል። ያኔም ሕይወታችን በሚገርም መልኩ ይቀየራል። የእግዚአብሔር ቃል ለውበጥ ተሃድሶና ጥንካሬ እጅግ ወሳኝ ነው። ለዚህም የሚከተለው ታሪክ ጥሩ ምሳሌ ይሆናል።

ቀደም ብሎ በሠራው ወንጀል ወገኒ የወደቀ አንድ የሕግ ታራሚ ነበር። ይህ ታራሚ በዚያው በታራሚነት ዘመኑ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምቶ ወደ አምላኩ በንብሐ ተመሰሰ። በዕለት ተዕለት ሕይወቱም ከአምላኩ ጋር ግንኙነቱ እየጠበቀ መጣ። ለጌታው ያለው ፍቅር ከሚያነበው ቅዱስ መጽሐፍ የተነሳ ጽኑ እየሆነና እየጎለበተ ሄደ። በዚያ ወገኒ ቤት በነበረው ኑሮ ውበጥ የብዙዎችን ትኩረት የሳበ አንድ ነገር በየዕለቱ ያደርግ ነበር። ይህ ሰው በየዕለቱ ብርሃን የሚያየው ምግብ በልቶ ለሚጨርበበት ጊዜ ብቻ ስተፈቀዱ ጥቂት ደቂቃዎች ነበር። ታዲያ ምግቡን መብላት ከመጀመሩ በፊት መጽሐፍ ቅዱስን በፍጥነት ያነብ ነበር። ከመብላቱ በፊት አዘውትሮ ይህንን ያደርግ ሰለነበር ድርጊቱ በብዙዎች ዘንድ ጥያቄን ጫረ። በድርጊቱም ከተገረመት መሐል አንዳንዶች ወደዚህ ሰው ተጠግተው እንዲህ ሲሉ ጠየቁት «ለምግብ የተፈቀደህን ብርሃን ለንባብ የምትጠቀመው ለምንድነው? ይልቁንስ ምግቡን በጥንቃቄ እየህ ብትበላ አይሻልም?» አሉት። እርሱም እንዲህ በማለት መለሰላቸው «እጄና አፌ ጨለማም ቢሆን አይተብጡም ግና በጨለማ ማንበብ በለማልችል ሰማያዊውን ማዕድ ማስቀደም ለመንፈሴ ጥንካሬ ወሳኝ ነው» ይል ነበር።

ሐዋርያው ጳውሎስ ሦስተኛውን ምክንያት እንዲህ በማለት ይገልጻልናል ብቃትንና ብለለትን በላሚለግለን (2ኛ ጢሞ 3:16-17) ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በሁለንተናችን ለእግዚአብሔር ፈቃድ የተገነኘና ሙሉ ለሙሉ ለእርሱ የተለጠን የምንሆንበትን አቅም ይገነዛልናል። መልካም ሥራ ለመሥራት ብቃትን እንዲሁም በሞራላዊ አቋማችን ፍጹማን መሆንን

ይለግሰናል። በዚህ መልኩ በእኛ ሕይወት የሚያከናውናቸውን ተግባራት ሐዋርያው በ2ኛ ጢሞ 3:16-17 በቅደም ተከተል ይገልጻቸዋል።

የመጀመሪያው ምክንያት አውነትን ሰማስተማር ነው፤ ያልተማሩ ሁሉ አስተማሪ አይሆኑም። ሰማስተማር ደግሞ መማር ቀዳሚ ነገር መሆኑን ማንኛችንም አናጣውም። የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ይህንን በተሰያየ መልኩ ይተረጉሙታል «ሰማስተማር» (ኢመማ 1980 ዕትም እንዲሁም አመት 1993 ዕትም) «ሰትምህርት» ይላል የድሮው 1954 ዕትም። ሃሳቡ ብዙ አይራራቅም። ሁሉም መንፈሱ ያለበት መጽሐፍ በእኛ ውስጥ የሚሰራቸው ሥራዎች ናቸው።

ትምህርት፡ አዎንታዊ በሆነ መንገድ በአማኞች ውስጥ መጽሐፉ የሚያከናውነውን ተግባር ያስገነዝባል። የእግዚአብሔርን ጥበብ በግላጭ የምንማርበት ትክክለኛውና ዋናው መገኛ መጽሐፍ ቅዱስ ነው። እግዚአብሔር ምን እንደሚወድ ምን እንደሚጠላ እንዲሁም በልዩ ልዩ የሕይወት ጉዳዮች ዙሪያ የአምላካችን ፈቃድ ምን እንደሆነ ያስታውቀናል። የማያረጅ የእውቀት ምንጭ መጽሐፍ ቅዱስ ነው። ስለሆነም ከዚህ ምንጊዜም ከማያረጅው ድንቅ የጥበብ መጽሐፍ ጋር መቆየት ለመንፈሳዊ ሕይወታችን መጎልበት ምትክ የሰጠ ነው። ሕይወታችንን የተሰተካከለና ሚዛን የጠበቀ እንዲሆን ለዕለታዊ ጉዞአችን የሚበጀንን ብርሃንን ከቃሉ መቀበል ይኖርብናል። የዚህ ብቸኛ ምንጭ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ ነው።

አስቲ አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ። ህክምና ትምህርት ቤት ሄዶ መሐንዲስ መሆን ይቻላል? ወይስ ደግሞ ለባቡር ነጂነት ባገኘነው ስልጠና አውሮፕላን ማብረር ይቻላል? ተገቢውን ስልጠና የምናገኘው በተገቢው ቦታ ላይ ብቻ ነው። ስለሆነም ስለ እግዚአብሔር በማወቅ ወደ ብስለት ለመምጣት ብንሻ መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት አማራጭም ምትክም የለውም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ነው ወደዚህ ደረጃ ሊያደርስን የሚችለው።

የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ለትምህርት ይጠቅማል ሲለን የቆየው ጳውሎስ በመቀጠል ቃሉ ለተግላጽ (ለመገሰጽ) ያስገልጻል ይለናል። ለመሆኑ ተግላጽ ማለት ምን ማለት ነው? ተግላጽ ትምህርት በእሱታዊ ገጽታው ሲተላለፍ ነው። ትምህርት በተግላጽ ሲተላለፍ አታድርግ የሚል ቅኝት አለው። በተጨማሪም ተግላጽ አንድን ለሁለት ካደረገህም ደግሞ ሁለተኛ እንዳይለምድህ በሚል ወቅላ የሚሰነዘር ለሁለት ጠቋሚ ጩኸት ነው። ተግላጽ ብቅ የሚለው ከመስመር የወጣ ድርጊት ሲታይ ነው። የድርጊቱ ልክ አለመሆን ጎትቶ የሚያመጣው ተገቢ ምላሽ ነው። ተግላጽ በአማኞች መካከል እውን የሚሆነው የሚገሰጸውን አማኝ ሕይወት የገዛ እንደሆነ ብቻ ነው። ለሁለትና ማታለል አማኝነት ሊገዛ ሲል ብቅ የሚል የአምላክ የርህራሄ ድምጽ ነው። ለነፍ፡ የሆነ ብቻ ተግላጽን ይንቃል። ለሰሆነም ተግላጽ የሳተ አመለካከትንና አደራረግን አርባናቢሰነት ማስገዝብ ነው። በዚህ መንገድ ሁልጊዜ የማይታረም ለው ብጽዕ ነው። ብዙዎቻችን ግን ለሰህተት ደዲላ ምርጫ ላይ አብዛኛውን ጊዜ ስለምንወድቅ የጌታ የተግላጽ ድምጽ ያስፈልገናል። ታዲያ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ካልመጣን ደንን ተግላጽ ከየት እናገኛለን? ለዎች ወደ ተሳሳተ ጎዳና የሄዱት ልምምዳቸውን በጌታ ቃል እስፈትሸው ተግላጹን ለመቀበል ፈቃደኛ ሆነው ስላልተገኙ ነው። ዛሬ በየጸሎት ቤቶቻችን ተግላጹን የናቁ ከቃሉ ያፈነገጡ አያሌ ልምምዶች እናደላን። ይህን መጽሐፍ እንድጽፍ ካነሳሱ ምክንያቶች ዋናው ከቃሉ ያፈነገጠ ልምምዶች በሚደስደነግጥ ሁኔታ እየበዙ መምጣታቸው ነው። ደግሞ ለመታረም እምቢታው ጠንክሮአል።

ጄ. ሲ. ራይል የተባለው የእግዚአብሔር ለው “የሐሰት ትምህርትን በአራቱ የሂሳብ መደቦች ማብራራት ይቻላል” ሲል ተናገረ። ለእርሱ የሃላት ትምህርት ማለት «መደመር» ነው። ከቃሉ አውነት ያፈነገጠ አመለካከትን በመጨመር ማስተማር ወይም መለማመድ ነው። እንዳንድ ደፋር ለዎች ቃሉ ላይ ደምረው መናገር ሲጀምሩ የጌታን ቃል መርሆ ያደረጉ ሁሉ ቃሉ ላይ

ተደምር የመጣውን እንግዳ ልምምድ በተግሳጽ መመለስ አለባቸው። «ጸድቅ በምህረት ይገለጻል፤ ይዘለፈኝም የጋጢአተኛ ዘይት ግን ራሴን አይቅብ» (መዝ 141:5) የሚለውን ምክር ገንዘባቸው ያደረጉ ይመለሳሉ።

የሐሰት ትምህርት መደመር ብቻ ሳይሆን መቀነስም ነው። ታዲያ ሲደመርን ዝም ካሉ መቀነስ በድፍረት ብቅ አይል ይሆን? አንደ ኢትዮጵያ ባሉ ኃላ ቀር አገሮች መደመር ሲለመድ በሰላጠኑት አገሮች ደግሞ መቀነስ ዓይነተኛ ችግር ሆኖ መጽሐፍ ቅዱስን ገዢዬ ነው ማለት እየቀረ መጥቷል። ስልጣኔ ያመጣው አደጋ ቀላል አይደለም። ስለሆነም መጽሐፍ ቅዱስ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ሳይሆን ለእኔ እንደሚሰማማ መነበብ ከጀመረ ቆየ። ይህ ያስፈራል።

ዛሬ ዛሬ በሰላጠነው ዓለም መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ ታሪኮች እንዳሉ መቀበል አይገባንም የሚሉ በዝተዋል። መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው ላልሰለጠነ የጥንት ሰዎች ስለሆነ አንዳንዱ ነገር ከሳይንሳዊ ትንተና ጋር ይጣላል። ታምር መሰሉን የመጽሐፍ ቅዱስ ኃላብ የመቀበል ግዴታ የለብንም ሲሉ ይደመጣሉ። ይህ ደግሞ ከቃሉ መቀነስ ነው። እርግጥ ነው እንዳንዱን ስዕላዊ ምሳሌያዊ አገላለጽ በቁመው መውሰድ አይገባንም። ግና ሁሉንም ሲጨረልቁ ስናይ ስታችኋል ብለን ልንገስፅ ይገባል። የተግሳጽ ሌላው ገጽታ መቀነስን አለመፍቀድ ነው። የእግዚአብሔር ቃል በሙሉ ማንነቱ ስንቀበል ለበጎ ሥራ ይዘጋጃል።

የስህተት ትምህርት ማባዛት ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ ማጉደል መጽሐፍ ቅዱስ ላይ መጨመር የለመዱ ሰዎች ሕይወታቸውን በዚያው መስመር ይመራሉ። ይንኑ ደግሞ ይራባሉ። ማባዛት ትኩረትን እያዛቡ ለሃላት አስተማሪዎች የተመቸውን ትምህርት ማሠራጨት ነው። የተጣመመ ትምህርትን በፍጥነት ማራባት የሐሰት አስተማሪዎች ዓይነተኛ መለያ ነው። ከትክክለኛ መስመር ያፈነገጠ ትምህርት የሚያስተምሩትን እንደ ይሆዋ

ምስክሮችን ያሉትን ብንመለከት ከመጽሐፍ ቅዱስ አጠቃላይ እውነት ያፈነገጠውን ትምህርታቸውን ለማሠራጨት ቤት ለቤትና በመንገድ ላይ የሚያደርጉት ሙከራ ያሰገርመናል። ይህም ትምህርታቸውን ለማባዛት ያላቸውን ቁርጠኝነት ያሳያል። በወንጌል አማኞችም መካከል ስህተት ትምህርቶች ሲነሱ በምስጢርና ቤት ለቤት የሚራቡበትን ሁኔታ ለንመለከት ስለ ሃላት ትምህርት የመራቢያ መንገድና ስልቱ የሚመሰሰል መሆኑን እንረዳለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ተጣሞ በተራባ የሃላት ትምህርት እቋማቸውን በሚያሰገርም ሁኔታ የተየሩትን የገላትያ ምዕመናን «በክርስቶስ ጸጋ የጠራችሁን አርሱን ትታችሁ፤ ወደ ተለየ ወንጌል እንዲህ ፈጥናችሁ መዘራችሁ ደንቆኛል» (ገላ1:6) ሲል በመገረም ተናገረ። ሃላት የመራባት ኃይሉ ከፍተኛ ስለሆነ በእጭር ጊዜ ብዙ ቦታዎችን ይሸፍናል። ማባዛት ያሏል ይህ ነው። ማባዛት በአካሉ የሚያሳድረውን ተጽእኖ የተረዱ መደመርንና መቀነስን ተከትሎ የሚከሰተውን ማባዛትን ይቃወማሉ።

ስለሆነም ማባዛትን የሚቃወሙ እንቅስቃሴ ለማቆም የተግሳጽ በትራቸውን ያነሳሉ። ምክንያቱም በማባዛት እየተራባ በሕዝብ መካከል እውን የሆነ ትምህርት ደግሞ ማካፈልን እውን ማድረግ አይቀሬ ነው። ቀደም ብለን እንዳልን ከእውራውና መካከለኛ ከሆነው ትምህርት እየተነሰ ወይም እየጨመረ የሚራባ ትምህርት ለራሱ የሚመች አዲስ ቡድን ማደራጀቱ ግልጽ ነው። ለዚህ ነው ጂ.ሲ. ራይል የሃላት ትምህርት መደመር፣ መቀነስና ማባዛት ብቻ ሳይሆን ማካፈል ነው ያለው። ምክንያቱም የስህተት ትምህርት ውሎ አድሮ ግቡ የተደራጀውን ክፍል ቆርሶ ለራሱ የሚመች ክፍል ማበጀት ነው። ወይም ለእኛ በሚገባን መልኩ ስናስቀምጠው የሃላት ትምህርት ግቡ የክርስቶስን አካል መከፋፈል ነው። ለዚህ ነው ስህተት ትምህርት ማካፈል ነው የሚባለው። ከፋፋይ የሆነ ነገርን ነጥሎ ማየት ብሰለትን ይጠይቃል። ይህ ደግሞ በተደጋጋሚ በቃሉ ከመገለጽ የሚመነጭ ባህሪ ነው። እግዚአብሔር ልጆቹን ይገስጻልና(ዕብ 12:5)። በርግጥም «ጸድቅ በምህረት

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

ይገለጻል፤ ይገለጻልም የጋጢአተኛ ዘይት ግን ራሴን አይቅባ። (መዝ 141:5)
ልባዊ ምኞትና ጸሎት ነው።

የእግዚአብሔር ቃል ልባችንን ያቀናልናል። ጳውሎስ ብቃትና ብሰለትን ይለግሰናል ብሎ የሚናገርለት የእግዚአብሔር ቃል ወደ ሕይወታችንን ያንን ፍጽምና የሚያመጣው ጠማማነታችንን በማቃናት ነው። ስለሆነም ማቅናት ቃሉ በሕይወታች ብሰለትን ለማምጣት ከትምህርት፣ ከተግላጽ ቀጥሎ የሚመጣው ማቅናት ሦስተኛው መሆኑ ነው። ማቅናት እፈንግጦ ለመሄድ የተሰናዳናውን ማንነት ለመመለስ የሚገለጠውን የእምላክ ረድኤትን ይመለከታል። ለማቅናት የሚመጣው የእግዚአብሔር ቃል ወደ ቀደመው መንገድ ለመመለስ የተላከ የእምላክ እጅ መሆኑን ልብ ልንለው ይገባል። የወደቀው እንዲነሳ፣ የሰተው እንዲመለስ፣ የተሰበረው እንዲጠገን፣ የታመመው እንዲፈወስ እንዲሁም ተንኮልና በቀል የሚያስቸግረውን በጌታ የዋህነት ትህትና ለመመላት የሚላክ የእምላክ እጅ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ደግሞ ይህንን በውስጣችን ይሠራል። ከጠማማ ልብ ጋር ትግል የሚገኘው በራሳቸውም ሆነ በሌላው የሚያዩትን ትንንቅ በድል ለመወጣት ቃሉ በውስጣቸው እንዲሠራ ሊፈቅዱለት ይገባል። ያኔ በእነርሱ ማንነት ውስጥ መንፈሳዊነት ይጎለብታል።

በጽድቅ ላለው ምክር (ለትክክለኛ ኑሮ የሚበጀውን መመሪያ ለመስጠት) ይጠቅማል። ከእግዚአብሔር ጋር ጥብቅና ጥልቅ ትስስር ያላቸው ለትክክለኛ ኑሮ የሚበጀውን መመሪያ ለመስጠትም ሆነ ለመቀበል የሚችሉበት ዕድል አላቸው። የእግዚአብሔር መንፈስ ካለበት መጽሐፍ ጋር ያላቸው ውሎ ርምጃቸው ሐቅ ያልራቀው እንዲሆን ይደግፋቸዋል። እነርሱም ለሌሎች በሳል ምክር ለመስጠት የበቁ ይሆናሉ። የዚህም ምንጩ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ያላቸው ጽኑ ቁርኝት ነው። በቃሉ የታነጹ በሰህንም ከራሳቸው የሚተርፍ ነገር ለመስጠት ይታደላሉ። የሞራልን ነገር በሚጠይቁ ጉዳዮች በሙሉ ተናብለው የሚራመዱ ልብ ሙሉዎች ይሆናሉ። ከራሳቸው ፍላጎት ውጭ የሆነ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

ኑሮን ይኖራሉና። በማንኛውም ጊዜና በታ መልካም ሥራን ለመሥራት አቅም የሚያገኛቸው አይሆኑም። በየትኛውም ጊዜ የጎደለው ነገር ይታያቸዋል። በርግጥም ደደጉ ናቸው። ፍላጎት ባለበት ቦታ ሁሉ አቅማቸው የፈቀደውን ካላደረጉ ዕረፍት የላቸውም። ከጉትጎታ የጸላ ሕይወት አላቸው። ይህንን እባካችሁ አድርጉት አይባሉም። ሳይጠየቁ ለመልካሙ ሥራ ቀዳሚዎች ናቸው። ይህንን ሆነው የተገኙት ቃሉ በውስጣቸው ከሠራው ሥራ የተነሳ ነው። ምክንያቱም ቃሉ በለዎች ውስጥ ትክክለኛውን ቦታ ካገኘ ለማች አካዚህ ነገሮች ሳይሆኑ አይለቃቸውም። ለአዚህ «መልካም ሥራን ለመሥራት የበቃን ሆነን እንድንገኝ» ለቃሉ ራሳችንን እንሰጥ። ልዩ የሆነውን፣ የመዳን ጥበብ አዳይና ብቃት ለጋሹን የጌታን ቃል እንጣበቅበት።

ዲዊ ዲ አይዘንሀውር የተባሉት የእሜሪካን ፕሬዝዳንት መጽሐፍ ቅዱስን በተመለከተ በአንድ ወቅት እንዲህ አሉ። «መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ መንፈስ የሚጠነክርበትንና እምነት የሚታደለበትን ድንቅ ጣቢያ ለመጎብኘት የሚደረግ ጉዞ ነው። ሲሉ ተናገሩ። ታዲያ መንፈሳችን እንዲጠነክር፣ እምነት በማያቋርጥ ተሃድሶ እንዲገኝ ይህንን ጣቢያ መጎብኘት አይበጀም ትላላችሁ? በዚህ ጣቢያ መቆየት አይዘንሀውርን በብዙ የመደንቅ ለሜት ውስጥ እንደ ኩተት ለእኛም እንዲህ ዓይነቱ መረዳት ውስጥ ስለሚያመጣን በዚያ ጣቢያ አዘውትረን እንቆይ። በሌላ ጊዜ ደግሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ሕይወት ለዋጭ ተጽእኖ የታነጸ አንድ ሰው እንዲህ አለ «ማስጠንቀቂያ ይህ መጽሐፍ ሱስ ያስይዛል። መደበኛ ጠቀሜታው ጭንቀት አልባ ያደርጋል። ውሸት ያስጠላል፣ ማጭበርበርን ያስጥላል። ጥላቻን ከእኛ ገፍፎ ይጥለዋል። መደበኛ ሱሱ ሲያይል ፍቅር በመሐላችን ይጎለብታል። ለላም በኑሮአችን ይንቆረቆራል። ደስታና ርህራሄ በሕይወታችን ይንሰራፋል።» ታዲያ ከዚህ መጽሐፍ ጋር መቆየት ለትውልዳችን አይበጀም ትላላችሁ?

7. የመንፈስ ቅዱስ ሚና በአማኝ መንፈሳዊነት ላይ

መንፈስ ቅዱስ በአማኝ መንፈሳዊ ግስጋሴ ላይ ወሳኝ ሚና ይጫወቃል። አማኞች በመንፈሳዊ ብሰላት እያደጉ የሚሄዱት በውስጣቸው ለሚኖረው መንፈስ የታዘዙትን ያህል ነው። መንፈስ ቅዱስ በአማኞች ውስጥ የሚሰራውን ሥራ ከዚህ አንደሚከተለው እንመልከት።

ሀ. የመንፈስ ቅዱስ እገዛ

መንፈሳዊነትን ያለመንፈስ ቅዱስ ረድኤት ለመኖር ማለብ ከንቱ ድካም ነው። መንፈስ ቅዱስ አማኝ ሕይወቱን ስጌታ እንዲያስረክብ ከረዳው በኋላ በሕይወቱ ክርስቶስን ለአማኝ በመግለጥ ጌታውን የሚመስል ሕይወት በምድር እንዲኖር ያግዘዋል። መንፈስ ቅዱስ በአማኝ ሕይወት ውስጥ መንፈሳዊ ፍሬ ያፈራል። ይህም ውብ የሆነ የመለኮት ሥራ በአንድ ሌሊት የሚከናወን ሳይሆን አማኝ ቅዱስን መንፈስ እያዳመጠ ሲራመድ በአማኝ መንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ በሃደት የሚገነባ ነው። አማኝ በልዩ ልዩ መንገድ መንፈስ ቅዱስ ድል አድራጊ ለሆነ መንፈሳዊነት የሚያበቃውን ረድኤት ሲለቅላት ያንን እየተቀበለ ሲጓዝ መንፈሳዊነት ይጎለብታል። በመንፈሳዊ ግሥጋሴ ላይ ያለ መንፈስ ቅዱስ ረድኤት የሚኖር መንፈሳዊነት ሊታሰብ እይቸልም። መንፈስ ቅዱስ በአማኝ ሕይወት ውስጥ የሚፈጽማቸውን አገልግሎቶች በሚከተለው መልኩ ለመቃኘት እንሞክራለን።

1. መንፈስ ቅዱስ ይወቅሳል (ዮሐ 16:13)

መንፈስ ቅዱስ ጋጢአተኛው ፊቱን ወደ መንፈሳዊ ነገር እንዲያዞርና ለመንፈሳዊነት ትኩረት እንዲሰጥ ገና ከጀማሪው የወቀሳ ሥራውን በመሥራት ትክክለኛውን ጎዳና ያመሰክታል። መንፈስ ቅዱስ ይወቅሳል፤ (ዮሐ 16:7-8)። ከእግዚአብሔር ከእምላካችን ተለይተን የምንሄድበትን መስመር እክሳራችን ያለጌታ ያለውን ሕይወት ብልሹነት ገሐድ በማድረግ የሞራል ብያኔ አስተላልፎ ጥፋተኝነትን ያሳውቃል። የተለበሰልንን፤

የሚሰበክልንን ወይም ብቻችን ሳለን ያነበብነው ሕያው ቃል በመጠቀም ጋጢአተኞች ናቸው የሚለውን ውሳኔ በውስጣችን እንድንስማውና ያስንበት ስባራ ሁኔታ ወስል ብሎ እንዲታየን ያደርጋል። እንዲህ ላለው የመንፈስ ቅዱስ የወቀሳ ድምጽ እወጋታዊ ምላሽ ስንሰጥ በዚያው ቅጽበት ጌታን በማመን ራሳችንን ለፈጣሪ ፈቃድ ስጥተን ከእግዚአብሔር መንፈስ ጋር በስምምነት መራመድ እንጀምራለን። ይህ ጉዞ በትክክል በሕይወታችን ከተጀመረ መንፈስ ቅዱስ እንደ ቃሉ ከሚመራ የሕይወት መስመር ባፈነገጥን ጊዜ ሁሉ እንድንመስለ የፍቅር ጥሪ የሚያደርገውን የሚረዳ ወቀሳውን በውስጣችን እንድንስማው ያደርጋል። በመንፈስ ቅዱስ ማንም የቅርብ ስመዱ አይደለም። ከዚህም የተነሣ መንፈስ ቅዱስ እያመቻምቸው። ስህተታችንንም እያየ ከእኛ ጋር ስላሰው ቅርበት ብሎ በይሱኝታ እያልፈንም። በርግጥ የተስየ መንገድ ያቀረቡን ሰዎች ስህተት ስንፈጽም እንዳንዴ እንዳላየ ሊያልፉን ይችላሉ። መንፈስ ቅዱስ ግን ታርመን ውበታችን እንዲጨምር መውቀሱን እያቆምም። ይህንንም አገልግሎቱን ስሁላችንም በእኩልነት ያደርጋል። በተለየ ሁኔታ ቢጠቀምብን እንኳን የሚታይ ጉድስት ሲኖረን መገለጹን እያቋርጥም። እድልዎን እይፈጽምም። ይልቁንም ጨዋ በሆነ መንገዱ ለውስጣችን ወቀሳውን ያስተላልፋል። ወቀሳዎቹ እንደ አቃቤ ሕግ ፋይል ከፍቶ የተወነጀልንበትን ጭብጥ ይዞ ተራ በተራ ክስን መደርደር ሳይሆን ጨዋ በሆነና ልንረዳው በምንችል መንገድ ወቀሳው እንዲሰማን በማድረግ ያከናውናል። ለውስጣችንም በሚታወቀን መንገድ በምልክት በእኛ እንቅስቃሴ የተበላሸውን ያሳየናል። ቀጥተኛ በሆነ በሚገባን መንገድ ስለሚናገር ወቀሳው ያለበዙ ውትወታ ፍንትው ብሎ ይታየናል። እንዲህ ዓይነቱ ወቀሳ ወደ ሕይወታችን ሲመጣ እረፍት የምናገኘው፤ ከእርሱም ጋር በስምምነት የምንራመደው ንስሃ የገባን እንደሆነ ብቻ ነው። ንስሃችን እውንና ገሃድ ሆኖ በተሠራ ጋጢአት ማዘንን፤ ያንን ያዘንበትን ጉዳይ ደግሞ ለእኛም ሆነ ለሚሰማን ማንነት በሚገባ መንገድ እውነታውን ማስቀመጥን (መናዘዝን)

እንዲሁም ያንን ሳሰመድም እንዲህ ከሚያለራን ሁኔታ ጨርሶ መራቅንና የተወቀሰንበትን ጉዳይ ዳግም ሳንፈጽመው መተውን ይመለከታል (ምላ 28:13)። የመንፈስ ቅዱስን ወቀሳ የለማ ሰው ከሚሄድበት ጠማማ መንገድ ይመስላል። መንፈስ ቅዱስ ባላየውም መንገድ ይጓዛል እንደዚያ ሲሆን መንፈሳዊነቱ ይጎለብታል።

እንደ ወዳጄ ባንድ ወቅት አስቸጋሪ ጓደኛውን እንዲያነጋግርለትና ስለ ጌታ እንዲነግረው በአንድ ጓደኛው ተለመነ። የተለመነውም አዲስ ክርስቲያን ሰጓደኛው ሲመልስ እንዲህ አስ «ከአንተ የተለየ ምን ልነግረው እችላለሁና ነው አንተ ከእኔ ትሻሳህ የምትለኝ ሳቦራቶሪ አስገብቼ እግዚአብሔርን አሳሳየው?» ካስ በኋላ ስለ ጓደኛው ጥያቄ ያንን ሰው ሲያነጋግር ሄደ። ያንን የማያምን ወጣት እንዲያነጋግር የተለመነው ያ ወዳጄ በጊዜው ገና የአራት ሳምንት ክርስቲያን ነበር። ቢሆንም ስለ ጓደኛው ውትወታ ያንን በራሱ ብቃት የተሞላ ወጣት ለማነጋገር ሄደ። በተገናኙም ጊዜ ወዳገናኛቸው ሃላብ በቶሎ ገብተው የጋለ ውይይታቸውን ቀጠሉ። ከህደት የተጠናወተው ያ ወጣት ስለ ጌታ ለመናገር በጉጉት ተሰናድቶ የነበረውን ወዳጄን ባልጠበቀው መንገድ እናገረዋለሁ ያሰውን ሁሉ አስጨርሶ ነገሩ እውነትን ለማወቅ ከሚደረግ ውይይትና ምስክርነት ይልቅ ወደ ተራ እምባጓሮ ዝቅ የሚያደርግ ሁኔታ ውስጥ ገፋው። ጓደኛዬም በወጣቱ ዕብሪትና ኩራት በመበላጨት አንተ «መጽሐፍ ቅዱስን የሚያህል ግዙፍ መጽሐፍ ሳታነብ እንዴት ትኮራለህ? ይህን ትዕቢትህን በልክ ብታደርገው ይሻልሃል ሲሰው» በጉዳዩ ወዳጄን የበሰጠ ለማበላጨትና በድርጊቱ ለማናደድ ብሎ ያ ወጣት እግሮቹን እነብብሮ ይህንን ወጣት ሲያነጋግር በሄደው ወዳጄ ፊት ሲጋራ ለኩስ በእብሪት ማብኘትን ተያያዘው። ይህንን ያደረገው የሲጋራ ፍላጎቱ መጥቶበት ሳይሆን የአሸናፊነት ስሜት እንደተለማውና ያም ስሜቱ እውነት መሆኑን በተግባር ለማሳየት ነበር። ተስፋ አድርጎ እነጋግርልኝ ያሰው ሰው ድርጊቱ ግር ቢያሰኘውም በጊዜው ሥራ ላይ ስለነበር ለሁኔታቸው ትቶአቸው ጥቂት

ቆይቶ ሲመስስ ነገሩ የተገባቢጦሽ ነበር። ነገሩ እንደዚህ ነው «ስዚያ ዕብሪተኛ ወጣት ለጊዜውም ቢሆን ወዳጄ ስለ በሽቀስት ወጣቱ በውስጡ የአሸናፊነት ስሜት ተስምቶት በፈዝ ወዳጄን ይመስከተው ጀመር። ሳያስሰው የተረታና የተሸነፈ ስሜት ውስጥ ራሱን ያገኘው ወዳጄም በውስጡ እንዲህ የሚል ጩኸት ጮኸ «ጌታ ሆይ ሰው ሁሉ እንዲህ ዕብሪተኛ ከሆነ ዘመኑን የሚበስቀው እንዴት ነው?» ብሎ ድምጹን ወደ ስማዶ አለማ። በዚህ ማለሳለል ውስጥ እያስ «መንፈስ ቅዱስ ይወቅላል» የሚል ድምጹን በውስጡ ሰማ። ያን ጊዜም «ጌታ መንፈስ ቅዱስ ሆይ ይህን ሰው ውቀሰው ሲል ጌታውን ተማጠነ።» በዚያው ቅጽበት መንፈስ ቅዱስ የዚያን እልክኛ ወጣት የውስጥ ገመና ለዚህ ለሸንፈት ስሜት ለተረታው ወዳጄ አሳየው። ከዚያም ወዳጄ ያንን ወጣት እንዲህ ሲል ተናገረው «አንተ!! ጌታን በማምለስ ስንት ዋጋ ከፍለህ ኖረህ? ዛሬ ጌታን የሚያዋርድ ቃል ለመናገር ትደፍራለህ?» አሰው። ያም ወጣት ሲመልስ «ማን ነገረህ?» ሲል በድንጋጤ ጠየቀው «ወዳጄም ንግግሩን ጠንክሮ አድርጎ በመቀጠል እንዲህ አስ «ማን እንደነገረኝ እነግርሃለሁ» ግን «መዝሙር በመዘመር ጌታን ለማገለገል ዋጋ አልከፈልክም?» «ስለ ስሙስ መስራ አልተቀበልክምን? ስለምን አሁን እርሱን ታዋርድ ዘንድ መረጥህ?» አስና በዝምታ ቆየ። ማንም በቅርብ የማያውቀውን የተደበቀ ገመናው መገለጡ ያስደነገጠውና ያስገረመው ይህ ወጣት በመደነቅና በድንጋጤ በተደጋጋሚ ይል የነበረው ነገር ቢኖር «ማን ነገረህ?» ብቻ ነበረ። በወቅቱም ያ ወዳጄ በተደጋጋሚ ያለጥ የነበረው ትኩረትን የሚስብ መልስ ደግሞ «ማን እንደነገረኝ እነግርሃለሁ» የሚል ነበር። በመቀጠልም «አሁንስ ከዚህ ጎዳናህ ወደ ቀድሞው ሕይወትህ ብትመለስ አይሻልም?» ሲል በሚያሳስብ መልክ ጠየቀው። በዚህ ጊዜ ልቡ የተነካው ሰው አንገቱን ደፍቶ ያለቅስ ጀመር። ቀደም ብሎ ወዳጄን እምስክርነት ጋብዞ የነበረው ግለሰብም ሥራውን እየሠራ አልፎ አልፎ የጋሱ ውይይታቸውን ያይ ነበር። ሁለትኛ ጊዜ ሲመስስ ግን ያ ዕብሪተኛ አንገቱን ደፍቶ በቅስቅ ብሎ ያስቅላል። ስለ

ጌታ ሊመስክር የሔደው ወዳጆ ደግሞ በጽሞና ነገሩን ያያል። ለዚህ ወጣት እንዲመስክር የጋበዘው ግለሰብ ጠጋ አሰና እነዚህን በጋላ ክርክር ውስጥ የነበሩ ወጣቶች “ምን ሆኖችሁ?” አሉ። መልሱ “ምንም” ነበር። ምክንያቱም ጉዳዩ ይህ ሰው እንዳሰበው የጥል ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነበር። መንፈስ ቅዱስ ለዚህ ወጣት ስለራሱ በሚገባው ቋንቋ ወዳጁን በመጠቀም የንስሐና የምህረት ጥሪ አደረገለት። በእነዚህ ወጣቶች ሁኔታ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ሥፍራ አግኝቶ በመግባቱ አስመግባባት በእርቅ፣ አብሪት በትህትና፣ አልህ በምልሰነት እንዲሁም ግትርነት በመታረም ተቀየረ።

እርግጥ ነው፤ ልብ የለወረውን የሚያውቅ፣ ጋጢአተኞች ልባቸው በሚረታበት መንገድ ሰንሰሐ የሚያዘጋጅና የሚወቅሳቸው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። መንፈስ ቅዱስ ዛሬም ይወቅሳል። የሚሰሙ ከተገኙና አሺ ካሉት ደግሞ ወቅሶ አይተውም። ወደ ትክክለኛው አቅጣጫ አምርተው ከጌታ ጋር በመተባበር የሰከነ ሕይወት እንዲኖሩ ያሳስባል። ቀደም ብሉን ለማስገንዘብ እንደሞከርነው የሚወቅሰው ያለ ጌታ ያሉትን ጋጢአተኞችን ብቻ ሳይሆን ከጌታ ፈቃድ ያልተስማማ ሕይወት ለመኖር የሚመርጡ አማኞችን ሁሉ ነው። ሲሳሳቱ ሥራቸው ልክ አለመሆኑን በማስገንዘብ ፊታቸውን ወደ ጌታ እንዲያዙሩ ይወቅሳቸዋል። በተጨማሪም ራሳችንን ሰጥተን ለመኖር ስንወስንና በዚያ ጎዳና ላይ በጽናት ለመጓዝ ስንስማማ በሚመጡበት ሞጋች ሁኔታዎች ሳንረበሽ እንድንመላለስ የእግዚአብሔር ልጅነታችን ያረጋግጥልናል። መንፈሳዊነታችንንም ከዕለት ወደ ዕለት እንዲጠነክር ያግዛል።

2. መንፈስ ቅዱስ ይመስክራል (ሮሜ 8:16)

ሌሎች ስለአኛ የእግዚአብሔር ልጅነት በሂደት ከፍራያችን ያውቃሉ (ማቴ 7:16-18 ሉቃ 6:44-45)። አኛ ግን ስለ ራሳችን ሁነኛ የሆነ ነገር የምንገነዘበው የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን በሚሰጠን ማረጋገጫ ነው። የጌታ ሞት ለእኛ መሆኑን ተገንዝበን፤ ጋጢአታችንን ተናዝዘን ራሳችንን ለእምላካችን ስንለጥ የእርሱ ወገን የሚያደርገን መንፈሱ ወደ

ውስጣችን መጥቶ ይቀመጣል(ሮሜ 8:9)። ይህ ዓለም የማያየውና የማይቀበለው መንፈስ በእኛ ውስጥ ሆኖ የእግዚአብሔር ልጅነታችንን ይመስክራል (ዮሐ 14:16 ሮሜ 8:16)። የምድር ሰዎች ሁሉ ተሰብስበው ከሚሰጡን ተጨባጭ ማረጋገጫ የሚበልጠውና የተሻለው ከውስጣችን የምንሰማው ይህ አስተማማኝ ማረጋገጫ ነው። ያኔ መሳሳታችን ለማስረገጥ ምድርን የሚያናውጥ ተቃውሞ ቢሰለፍ ምንም የምንሰጋ አንሆንም። እርግጠኛ የሚያደርገን የአምላክ ሥራ በእኛ ውስጥ ተሠርቶአል። ማርቲን ሉተር ጽድቅን በሥራ ለማግኘት ለዓመታት ደከመ። ይሁን እንጂ የድርጊቱ ብዛት ተሰፋ አስቆረጠው እንጂ እርግጠኛነት እንዲሰማው አላደረገም። ከእያሌ ዘመናት ልፋት በኋላ ከጌታ ጋር በእምነት ተዋወቀ። የእግዚአብሔር ልጅነቱን የሚያስረግጥ ተጨባጭ ነገር ከመንፈስ ቅዱስ አገኘ። ይህንን እርግጠኛነቱን ስመንጠቅ ከተቃዋሚዎቹ ብዙ ዛቻ ለማፍፈል። እንደውም ሲያስፈራሩት ከሞከሩት መካከል ጳጳሱ መልአክት ላኩበት “ሉተር ዓለም በሞላ ተቃውማላችና ብትጠነቀቅ ይሻላል” አሉት። ጳጳሱ ይህንን የተቃውሞ መልአክት የላኩበት የተቃውሞውን ግዝፈት አይቶ በመፍራት ከገባው እውነት ይፈገፍጋል በሚል ተሰፋ ነበር። ይሁን እንጂ ማርቲን ሉተር ለዚህ ግዙፍ ተቃውሞ ሲመልስ “እንግዲያው እኔም ዓለምን ተቃውሜያታለሁ” አለ። ይህንን በመሰለ እርግጠኝነት የሚሞላ የእግዚአብሔር መንፈስ ብቻ ነው።

ወደ ጌታ ከመጣሁኝ በኋላ እኔን ተክትሎ ራሱን ስጌታ የሰጠ ዓደኛ ነበረኝ። ይህ ሰው ወደ ጌታ መጥቶ ራሱን ሲለጥ፤ እናቱ በሌላ ቤተ ክርስቲያን ወግ ሥጋ ወደሙ ወሰደው የቆረቡበት ጊዜ ስለነበር ከሚሂድበት መስመር እንዲመለስ ተማጸኑት። ይሁን እንጂ በሕይወቱ ካለፈው መልካም ነገር የተነሳ የቀድሞው መጥፎ ሕይወቱ እንደተሰወጠ፤ በስርቆቱ ለብዙ ነገር ይዳርጋቸው እንደነበር አስታውሶ ዛሬ ግን ጌታ አሳቸውን የሚጠቅም መልካም ልጅ እንዳደረገው እና አዲስ ሰው መሆኑን ነገራቸው፤ የዚህ ዓደኛዬ

አናት ሲመልሱ "ብቻ ይህንን አዲሱን እምነትህን ተው እንጂ ገንዘቡንም ሥረቀኝ፤ ስልዩ ልዩ ሱስ መገዛትህም ምንም አይደል" በማለት በድጋሚ ይህን እዲሱን አምነት በመተው ፈቃዳቸውን እንዲፈጽም ሰጡት። ይሁን እንጂ ውስጡ የገባውን ድንቅ ሕይወት የሚያሸንፍ ባለመሆኑ በሃሳባቸው አልተስማማም። እሱን ማሸነፍ ባልቻሉ ጊዜ ወደ እኔ መጥተው "ልጅን ያበላሽኸው አንተ ነህ" በማለት በሚያገኙት ቦታ ሀሱ ወቀሳቸውን ቀጠሉ። እኔም በዝምታ ነገሩን አለፍኩት። አንድ ቀን ግን ብዙ ሰው በተሰበሰበበት ሥፍራ ከልጁ ጋር ቆመን እያወራን መጡ። ከዚያም «እዚህ ጋ በቃል ለመገሰጽ በሚያስቸግር ሁኔታ እንደ ጉድ እያስቀሱ እንባቸውን በእጃቸው ለብስበው ወደ ሰማይ ረጨትና "ኃይሉ የእኔንና የአንተን ነገር እግዚር ይፍረድ" አሉ። በመቀጠልም "ይህንን ጉዳይ አምላክ ይይ ይፍረድ" በማለት ተናገሩ። ይህንን ያደረጉት እኔና አሳቸውን የሚያዩ ብዙ ሰዎች በነበሩበት ሥፍራ ነበር። ድርጊቱን በጽኑና ሰሚክታተል ሁኔታው እጅግ ያሸብር ነበር። ውስጤ ሲደነግጥ ሞክሮ "ምን አደረግሁኝ?" ብዬ ሳስብ ምንም ክፉ ነገር አሰማድረኝን በመንፈሴና በእግዚአብሔር መንፈስ ምስክርነት አረጋገጡልኝ።

እናስተውል! ሰብአዊው መንፈሳችን አንድ ምስክር ነው። ጌታን ከማመናችን በፊት አመጽኞች የነበርን በጌታ ጸጋና ርህራሄ ታሪካችን ተቀይሯል። እግዚአብሔርን አባባ ብሰን ልንጠራ ዕድሱን አግኝተናል። በዚህም ልጅነታችን ተረጋግጧል። መንፈሳችን ይህንን ታላቅ ነገር ታድሷል። ጸግም የተወለደው መንፈሳችን አንዱ ምስክር ሊሆን ሌላው ምስክር ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ነው። ቀደም ብሰን ወዳነሳነው ታሪክ ስንመለስ የሚያሸብረውን ያንን ውጫዊ ድርጊት በጽናት እንዳስተናግድ የእግዚአብሔር መንፈስ ማረጋገጫውን በመስጠት ደገፈኝ። ዛሬም መንፈሳዊነት በመጠማት በመንገዱ ስንጓዝ መንፈስ ቅዱስ ከመንፈሳችን ጋር እየመሰከረ የጌታ እንደሆነን በተደጋጋሚ ያረጋግጥልናል። ያ ማረጋገጫና ወቀሳ የሚመጣው ለብዛኛውን ጊዜ ለውስጣችን በምንሰማው ድምጽ፤ በውስጥ በሚፈስ ሰላም እንዲሁም

በእግዚአብሔር ቃል አማካኝነት ወደ እኛ ይመጣል። መንፈስ ቅዱስ ስልባችን ሲናገር የእርሱ ንግግር እንደሆነ በደንብ ይገባናል። እኛ ልናመነጨው እንዳልቻልንም ወዲያው እንረዳለን። ስውነታችን ሲራብ እንዴት እናውቃለን? ሲጠማንስ? ሲበርደንስ? ሲደክመንስ? እነዚህን ሁሉ ያለ አስተርጓሚ እንገነዘባቸዋለን። ስውነት እርስበ ርሱ የተሳሰረበት ቋንቋ ስላለው ድምጽ ማጉያ ሳያስፈልገው መልእክቱ እየተላለፈ ተፈላጊውን ርምጃ እንወስዳለን። ልክ እንዲሁ የእግዚአብሔር መንፈስ ሰውስጣችን በሚታወቅ ምልክት ስለኛ እንድንሰማው የሚፈለጉ ጉዳዮችን ያስተላልፋል። መልእክቱንም ልክ ለውነታችን ያለ አስተርጓሚ የልዩ ልዩ ለሜት መግለጫዎቻችንን እንደሚገነዘባቸው እኛም እንገነዘባለን።

3. መንፈስ ቅዱስ ይመራናል (ሮሜ 8:14)

የጀመርነው መንፈሳዊ ጉዞ ያለ መሪ የሚዘለቅ አይደለም። የምንጓዘው ከእዚህ በፊት ወደ ማናውቀው ሥፍራና ሁኔታ ስለሆነ መንገዱን ጠቋሚ ያስፈልገናል። እኛ ከአምላካችን ጋር በእርቅ እስክንተባበር ድረስ የኖርነው እኔና እኔ ብቻ ብሰን ነው። እሁን በቀረው ዘመናችን የእርሱ ልንሆን ተጠርተናል (ሮሜ 1:7)። በእያንዳንዱ እንቅስቃሴያችን የእሱ የሆነውን ነገር ብቻ እየመረጥንና እየወሰንን መጓዝ በቀላሉ የሚከናወን አይደለም። የእኛ፣ የሌሎች፣ የሰይጣንና የራሱ የጌታችን ምርጫዎች ተደባልቀው ፊታችን ስለሚደቀኑ አንዱን ከአንዱ ለመነጠል መሪ ያስፈልገናል። በሕይወታችን እግዚአብሔር ደስ የሚሰኝበትን እኛም የምንታነጽበትን የማድረግ አቅም የመንፈስ ቅዱስ ነው። በተጨማሪም ነገራችን በተቀላጠፈ መንገድ ሕይወታችን የሰመረ እንዲሆን የሚያስፈልገን የሰላ አእምሮ ሳይሆን ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኝ ምሪት ነው። መንፈሳዊ ጉዞ እንዲሳካ ዋናው የመንፈስ ቅዱስን ምሪት ማግኘት ነው። መንፈስ ቅዱስ አማኝ ውስጥ ለዘላለም ሊኖር የመጣው እንዲህ ዓይነቱን ሽክማችንን ለማቅሰል ነው (ዮሐ

14:16)። ከእርሱ ጋር በስምምነት ለመራመድ የሚመርጡ ሁሉ እርሱ በሚፈልገው መስመር ውስጥ መሆን ቀዳሚ ምርጫቸው መሆን አለበት። እግዚአብሔር በባህሪው ይመራናል እንጂ አይነጻጽም። በጎ ፈቃዳችንን በመጠቀም ሃሳቡን ያሳየናል እንጂ በግዳጅ እርሱ ወደሚፈልገው ሁኔታ አይገፈትረንም። ስለሆነም እንዴት እንደሚመራን ማወቅ አሉን ተከትሎን ለመጓዝ ስምንሻ ሁሉ ወሳኝ የሕይወት ምርጫ ነው።

ያስፈቃዳቸው መነሳት የሚፈልጉ ብዙዎች ናቸው። የእግዚአብሔር ምርጫ መነሳት ሳይሆን መምራት ነው። እግዚአብሔር በጉልበቱ ሊያሸንፈን ሊችልም በበጎ ፈቃዳችን ከእኛ ጋር መተባበር ፈለገ። መንፈስ ቅዱስ እኛ ውስጥ ሆኖ የአምላክን በጎ ፈቃድ እንድንገነዘብ ያግዘናል። ወደ ፈጣሪያችን ውስጣችን እንዲያዘነብል በመምራት ወደ መልካሙ የአምላክ ሃሳብ እንድንመጣ አቅጣጫን ያሳየናል። ይህም የመንፈስ ቅዱስ የጎላ ድርሻ ነው። ይህንንም የሚያደርገው ወደ ውስጣችን ተገቢውን ቃል በማምጣትና በማሳለብ ነው (ዮሐ16:12:13)። የእርሱ ምራቱ ተጉዞ የሚመጣበት ጎዳናዎች አሉት። አብዛኛውን ጊዜ በቃሉ ለእኛ የሚሆነውን የወቅቱን ተፈላጊ ምሪት ይቀብሳል። በሌላ ጊዜ ደግሞ ልዩ ልዩ መንገዶችን በመጠቀም ለምሳሌ ሕልሞችን፣ ራዕዮችን፣ በሌሎች ወገኖች በኩል የሚመጡ ልዩ ልዩ መንፈሳዊ መንገዶችን በመወቀም ይመራናል። አመራሩም ከብስለታችን ጋር ይቆራኛል። ልጆችን በምናዝበትና በምንይዘበት መንገድ አዋቂዎችን እንደማንይዝ ሁሉ መንፈስ ቅዱስም በጌትነቱ ከእርሱ ጋር የጠበቀና የጠበቀ ጎብረት ያላቸውን የሚመራበት ሁኔታውና አደራረጉ በቅርጹ ሲለያይ ይችላል። የሚገርመው ግን ለሁሉም በሚለማ ድምጽ ምራቱን ይሰጣል። በመንፈስ የሚመራ ከሕጋዊ ድንጋጌ ርቀው ለሰላም፣ ለቅድስና፣ ለእውነትና ለጎብረት በቂ ትኩረት ይሰጣሉ (ገላ 5:18:25)። እንዲህ ዓይነቱ የአምላክ ንግግር በቃሉ፣ በውስጥ ሰላምና የአካባቢን ሁኔታ አቀናጅቶ ሊመጣ የእግዚአብሔር የልብ ሃሳብ እንደተገለጠለት አማኝ ይገነዘባል። አምላካችን እንዲህ ዓይነቱን አመራሩን

በየዕለቱ እየተረዳን ተምረን ከእርሱ ጋር በስምምነት እንድንራመድ ይሻል። ስለሆነም ከእርሱ የሚመጣውን ምሪት ጤነኛ በሆነ መንገድ ለማስተናገድ መንገዱ እግዚአብሔር ሊመራን እርሱነቱን ከሚለጥባቸው መንፈሳዊ ሁኔታዎች ጋር በተገቢው ሁኔታ ትስበርን መናጠር ነው። አያሌ ቅዱሳን እንደሚሰማሙት ስጌታ ልጆች ምሪት የሚለጥባቸው ቃሉ ነው። ቃሉን በመላት ገንዘባችን ባለማድረግ ከመሳት ይልቅ በመጠበቅ የጌታን ቃል ማጥናትና በዚያው እውነት ዙሪያ መቆየት ወሳኝ ነው። ለሚሰጠን ምሪትም ልባዊ መታዘዝን ማሳየት ከአንዱ የብስለት ደረጃ ወደ ሌላው ያሸጋግረናልና መታዘዝን የሕይወታችን መርህ ማድረግ ይኖርብናል።

4. መንፈስ ቅዱስ እንድንታዘዝው ምልክት ይሰጠናል (ዮሐዋ 8:29፣ 16:6)
መንፈስ ቅዱስ ጥንትም ሆነ ዛሬ አማኞች እርሱን በመታዘዝ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እየበሰሱ እንዲሄዱ የመታዘዝን ሕይወት ይጠብቅባቸዋል። የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በገዛድ በምናይባት በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ እንዲህ ሰላለው የመንፈስ ቅዱስ አሠራር ብዙ ተግባራዊ ምሳሌዎችን እናገኛለን። በአንድ ወቅት ሐዋርያው ፊሊጶስ በተለየ መስክታዊ ምሪት ወደ ጋዛ ምድረ በዳ ክሔደ በኋላ የጌታ «መንፈስም ፈሊጶስን ሂድ ወደዚህ ሠረገላ ቅረብ» የሚል ትዕዛዝ ሰጠው። ፊሊጶስም ፈጥኖ ወደ ሀረገላው ሄደ። ከዚያም ኢትዮጵያዊው ጃንደረባና ሐዋርያው ፊሊጶስ የነበራቸውን መንፈሳዊ ውይይት ታሪኩን ያነበብነውን ሁሉ እናስታውሳለን። ፈላጊና ተፈላጊን ያገናኘው የእግዚአብሔር መንፈስ በሁለቱም ሰዎች ሕይወት የከበረ ሥራውን ሠራ። የመንፈስ ቅዱስን ትዕዛዝ የሰማው ሐዋርያው ፊሊጶስ ለኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የመዳን ምክንያት ሆነ። ወንጌሉን ሰምቶ በእሽታ ያስተናገደው ታዛዥ ጃንደረባ ደግሞ በመንፈስ ቅዱስ ወቀላ ወደ ድንት መጣ። በአዎንታዊም ምላሽ በጌታ ደስ ተሰኘ።

በሌላ ጊዜ ወንጌልን እየሰበኩ የሚዞሩትን ጳውሎስና ጓደኞቹን መንፈስ ቅዱስ በእስያ ወንጌሉን እንዳይናገሩ በመከልከል በወቅቱ ወደሚፈልጉበት

ትክክለኛ ስፍራ መራቸው (የሐዋ16:6)። እነርሱም ይህንን የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ተከትለው እግዚአብሔር ወደ መራቸው ስፍራ ተጓዙ። ይሁን እንጂ ሐይው የገጠማቸው ነገር በሰመድነው የተፈጥሮ ሚዛን ሲቃኝ አስደንጋጭ ነበር። በአገልግሎታቸው ነጻ የወጣ ሰው ቢኖርም ውጤቱ ግን በሰጋቸው ሳይ ስቃይን አስከተለ። ምሪትና ትዕዛዝን ከጌታ ተቀብሎ የሔደን ሰው እንዲህ ዓይነት ፈታኝ ነገር ደጋጥመዋል ብለን ብዙዎቻችን አናስብም። በዚህ ሥፍራ ተጠቅሞ ከምናየው ታሪክ የምንገነዘበው ነገር ጌታን ታዘው በሄዱበት ቦታ ሁሉ ነገሮች የፍጡር እዕ ምሮ እንደ ሚያሰላው እስ መፈጸማቸውን ነው። በዚህም ወቅት ጌታን ታዘው የሄዱት አገልጋዮቹ ያገለገሉት ሰው ነጻ ስለወጣ እስኪቆሰሉ ድረስ ተደበደቡ። ይሁን እንጂ በመታዘዝ መንገድ ሳይ ይጓዙ ለነበሩት አገልጋዮቹ ጌታ መንፈስ ቅዱስ ቁስላቸውን ያለፈ የምስጋና መንፈስ በላያቸው ሳይ አ ውርዶ ስለ ነበር በእ ኩስ ሌ ሊት ጌታ ን በዚ ማ የሚባርኩበት ሁኔታ ውስጥ ተገኙ። ምስጋናው እየጋለም ሲሄድ የወገኔው መሠረት ተናወጠ። እንዲህ ዓይነቱ ድርጊት ጌታ ሲፈቅድ እውን የሚሆን ቢሆንም እማኙን ጌታ የሚመራበት መርሆ ግን ከዚህ ጋር የተመሳሰለ እንደሆነ ግልጽ ሊሆንልን ይገባል። መንፈስ ቅ ዱስ ትዕዛዝ ሲሰጣቸው እንዳወቁ ሁሉ እኛም እርሱ በሚፈልገው መስመር ሳይ እንድንሆን በማያሻማ መንገድ መልእክቱን ያስተላልፋል። መንፈስ ቅዱስ ሲናገረንም እናውቃለን። ይሁን እንጂ መልእክቱን እንድንታዘዝ አምባገነናዊ ግዳጅን በእኛ ላይ አይጭንም። ይልቅስ መንፈስ ቅዱስ ይመራል እንጂ አይነጻም። እንድንታዘዝ ይጋበዘናል እንጂ ወረራ በመፈጸም ፍላጎቱን በእኛ ላይ አይከምርም።

መንፈስ ቅዱስ በእማኙ ሕይወት ውስጥ ሆኖ ምሪትን ብቻ ሳይሆን መንፈሳዊነቱ ከዕስት ወደ ዕለት ብሰለት እየጨመረ እንዲሄድ ስመንፈሳዊ ግስጋሴ የሚበጀውን አቅጣጫ ለእማኙ ያመለክተዋል። እማኙም ያንን የመንፈስ ቅዱስ ትዕዛዝ በእሺታ እንዲያስተናግድም በውስጡ ያለው የጌታ መንፈስ ይጠብቅበታል። እንዲህ ዓይነቱ የመንፈስ ቅዱስ ረድኤት

ለብርቅዬዎች የሚጠበቅ ድንገት ብልጭ የሚል መሳ ሳይሆን ለሁሉም የጌታ ልጆች የሚስጥ ብርሃን ነው። ይህ ትዕዛዝ ባለንበት ሁኔታና ባለን መንፈሳዊ ርምጃ ይወስናል። ዕድሜያችን የምንታዘዝበትን መጠን እንደሚወስን ሁሉ መንፈሳዊ ብስለትም ከጌታ ጋር ያሰንን ርምጃ ይወስናል። የሚታዘዙት ከክብር ወደ ክብር ሲሻገሩ አመጽ የሚያስቸግራቸው እማኞች ዘወትር ለቅሶና ዝቅተኝነት የማይስየው ኑሮን ይኖራሉ። በስጋዊነትና በመንፈሳዊነት መካከልም ያለው ልዩነት ለመንፈስ ቅዱስ ባለን ትኩረት ይሰካል። መንፈስ ቅዱስን የሚታዘዙ መንፈሳዊያን ሲባሉ፤ ሥጋቸውን የሚያስቀድሙና ለሥጋቸው የሚታዘዙ ደግሞ ሥጋውያን ይባላሉ። ስሥጋ እያደሩ መንፈሳዊ መሆን አይቻልም። መንፈስ ቅዱስ የሚሰውን አየሰሙ ደግሞ ተራ መሆን አይጠበቅም። በዚህ ነው እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን "ወደ እኔ በሚቀርቡ አቀደሳለሁና ተጠንቀቁ" በማለት አገልጋዮቹን በተደጋጋሚ ያስገነዘበው። ዛሬም ጌታን የሚያገለግሉ በተሻለ የሰነ ምግባር አቋም ውስጥ እንዲገኙ ይጠበቅባቸዋል። ስለሆነም በእማኞች መካከል ያለውና ያደረው መንፈስ አንድ ሆኖ በተግባራዊ ሕይወታችን እርሱን በጥልቀት የምናውቅበት ደረጃው የሚለየው ከመታዘዛችን ላይ ነው።

እርግጥ ነው የጸጋ ስጦታ ከብስለት ጋር አይያያዝም መንፈሳዊነት ግን ጌታን ከማጣጣም ጋር በጥብቅ ይተሳስራል። ስለሆነም መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን የሚያኖረውን የጠለቀውን ሕይወት ለመቀበል መታዘዝ ምትክ የሰሸ ነው። መንፈስ ቅዱስን በመግለጽ በመንፈሳዊ ሕይወት የተባረክን እንድንሆን መታዘዝ አማራጭ የለውም። መታዘዝ በዕለት ተዕለት ሕይወት ሲገለጽ መንፈሳዊነት ጥልቀት እያበጀ እኛም በመልካም ሥራችን ሌሎችን የምንባርክ እና እግዚአብሔርን የምንከተል ልጆቹ መሆናችን በተግባር ይታያል (ኤፌ5:1-2)።

5. መንፈስ ቅዱስ ያስተምረናል (ዮሐ 14:26 ዮሐ 16:12-15)

መንፈስ ቅዱስ ከመውቀስ፣ ከመመስከር፣ ከመምራቱና እንድንታዘዘው እቅጣጫን ከማሳየቱ ባሻገር አማኝ በመንፈሳዊ ሕይወቱ እየበሰለና ጌታውን እየመለሰ እንዲሄድ ወቅቱን የጠበቀ መንፈሳዊ ትምህርትን ያስተምረዋል። ይህንንም ትምህርት አማኝ በሚገባውና በሚቀበለው መንገድ ይገልፀለታል። ታላቁ አስተማሪ መንፈስ ቅዱስ በለርዓት ሳጥን ውስጥ ሳይታለር፣ በጊዜ ሳይገደብ የአማኝን መንፈሳዊ ፍላጎት የሚመጥን ምክርና ተግሳጽን ይሰጠዋል። ጌታ ኢየሱስ በምድራዊ አገልግሎቱ የአባቱን ባህሪና ማንነት ለሰሚዎቹ እንደገለጠ፣ መንፈስ ቅዱስም ለአማኝ ለሰ ጌታ ኢየሱስ ትክክለኛውን ግንዛቤ እንዲያገኝ ብርሃን ይሰጥዋል። የእግዚአብሔርን ማንነት ማንም ተምሮ አይጨርሰውም። ጌታ ኢየሱስ የማለተማር አገልግሎት በሰጠበት በዚያ ዘመን እንኳን ሰሚዎቹ ትምህርቱን መላው ለመላው መሸከም አልቻሉም። አስተማሪው ፍጹም፣ ትምህርቱ እንክዳለሽ ሆኖ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ ደካሞች ስለነበሩ ያስተማራቸውን ሁሉ ለማቆየት የሚችሉበት ሁኔታ ውስጥ አልነበሩም። ስለሆነም የሰውን ድካም አጋዥ እና በአማኝ ውስጥ ለዘለቂታው የሚኖር አስተማሪ የጌታ ኢየሱስን አገልግሎት ሊፈክብ ሁኔታዎች ግድ አሉ። ይህንንም ጌታ ኢየሱስ «የአብ የሆነው ሁሉ የእኔ ነው የእኔ ከሆነው ወስዶ እንድታውቁ ያደርጋል ያልገባሁ ለዚህ ነው» (ዮሐ 16:15) አላቸው። ጌታ ኢየሱስ የአብን ባህሪና ማንነት በምድራዊ አገልግሎቱ ገሐድ እንዳደረገ መንፈስ ቅዱስም በአማኝ ውስጥ እየኖረ ጌታ ኢየሱስን በሙላት ይገልጠዋል (1ኛ ዮሐ 2:27)። የመንፈስ ቅዱስ ቀዳሚ ተልእኮ ኢየሱስን ለመከተል ለወሰነ ሁሉ መግለጥ ነው። እንዳንድ ጊዜ ግን የመንፈስ መነቃቃት ተብሎ ኢየሱስ የማይገለጥበት ሁኔታ ይጋጥማል። እንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ የትክክለኛው መንፈሳዊነት ምልክት አይደለም። ኢየሱስን በሙላት መግለጥ የማይሆንለትን መንፈስ መጠርጠር ተገቢ ነው።

ጌታ ኢየሱስን የገለጠልን መንፈስ ቅዱስ በእኛ በአማኞች ውስጥ እየኖረ የጌታን ፈቃድ በማድረግ ለመራመድ ለምንፈልግ ለሁላችን ወቅታዊ መንፈሳዊ ማዕድ ይዘጋጃልናል። ክርስቶስ ኢየሱስን አዳኞችንና ጌታችንን በሙላት ይገልጠዋል። የትምህርቱም እድማስ እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚያግዝ መሠረት አለው። በዕለት ተዕለት እንቅስቃሴያችን መማር አቅምን ገንብቶ ማንነትን ቀይሮ የሙያ ክህሎት ሰጥቶ ለያሜን እንደሚቀይር ሁሉ ከአስተማሪው መንፈስ ጋር ቆይተው የተማሩ በሙሉ የእግዚአብሔርን የልጁን መልክ እንዲመስሉ ይቀየራሉ። በውስጥ የሚኖረው ቅባቱ ሁሉንም በተመለከተ ሚዛን የጠበቀ ትምህርት ሰላማች ይሰጠዋል። በማንኛውም መንገድ ከሚመጣው በጀሮ የሚለማ ትምህርት በላቀ መንገድ አማኝ ሊገነዘበው በሚችል መንገድ ነዋሪው ቅባት ለአማኝ የመለኮትን እውነት ገሃድ ያደርጋል። እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል የሰማይ ውበቱን ከመንፈሱ ጋር በለምምነት ጎዳና ላይ ለሚራመድ አማኝ ይገልጣል (1ኛ ቆሮ 2:9)። ይሁን እንጂ እንዲህ ገሐድ የሆነ ትምህርት ለመቀበል አማኝ ሕይወቱን ከሚተባትቡ ከብዙ አሰራራት የተፈታ መሆን አለበት። ጢም ብሎ በሌላ ነገር የተሞላን ውኃ ማጠራቀሚያ በተፈለገው ውሃ መሙላት እንደሚያለቸግር ሁሉ በብዙ ነገር የተሞላውን አማኝ በመንፈሳዊ ነገር መሙላት አለቸጋሪ ነው። የቆሮንቶስ መልእክት ጸሐፊ ሐዋርያው ጳውሎስ ለሥጋዊነት ያደሉትን አማኞች መንፈሳዊ ነገር ማስተማር ከባድ እንደሆነበት ሊገልጽ «ገና ጽኑ መብል ለመብላት አትችሉምና ወተት ጋትገባሁ፣ ገና ሥጋዊያን ናችሁና አስክ አሁን ድረስ ገና አትችሉም» 1ኛቆሮ 3:1-2 አለ። በዚህ ጊዜ ሐዋርያው በልቡ ያለውን ሳይሆን እነርሱ ላሉበት ሁኔታ ብቻ የሚመጥን ነገር ለማድረግ መገደዱን ሊገልጽ «ወተት ብቻ ጋትገባሁ» አለ። የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊም ከዚህ ጋር የሚመሳሰል ቃል ይናገራል «ጆሮቻችሁም ስለ ፈዘዙ በቃል ልንተረጉመው ቁንቅ ነው» አለ (ዕብ 5:11)። በዚህ ወቅት እነዚህ አማኞች ሊያስተምሩ ሊገባ ተማሪዎች፣ ሊሰጡ ሊገባ ተቀባዮች፣

ሲነቃቁ ሲገባ ፈዛዞች ሆነው የሚያገለግላቸውን ሰው ተስፋ እስቆርጠውት ነበር።

መንፈስ ቅዱስ በአማኝ ልብ ውስጥ ሊያድር የገባው ሰዓላለም ነው። ይሁን እንጂ አያሌ አማኞች ለመንፈስ ቅዱስ ትኩረት የሚሰጡት እነርሱ ሲፈልጉት ብቻ ነው። እርሱ በጊዜውም አለጊዜውም ውስጣቸው መኖሩን የሚያስታውሱና ትኩረት የሚሰጡት ጥቂቶች ብቻ ናቸው። የጌታ መንፈስ በአማኝ ውስጥ እያሰ ትኩረት ቢነፈገውም፤ እንደሌለ ተቆጥሮ ግን የሚሰራው አመጽ ቅዱሱን መንፈስ ያሳዝነዋል፤ ያስመርረዋልም (ኢባ 63:10 ኤፌ 4:30)። የስበረ መንፈሳዊ እድገት በአማኝ ውስጥ በተግባር የሚታየው አማኝ መንፈስ ቅዱስን እያስተናገደ፤ በውስጡም የሚኖረው ቅዱሱ መንፈስ እንዳስተማረው እየኖረ እንዲሁም እየጸሰየና እያገለገለ ለመኖር ራሱን የሰጠ እንደሆነ ብቻ ነው። ከዚያ ውጭ ያለው ግን የመረጃ ክምችት ብቻ እንጂ የሕይወት ሰውጥን የሚያመጣ ትምህርት አይሆንም። መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠን ትምህርት በባሕሪው ከዚህ ይሰያል። የባሕሪን ሰውጥ በሕይወታችን ሥር ነቀል በሆነ መንገድ ከማምጣቱም ባሻገር ጌታን የመምሰል ናፍቆትን በውስጣችን ያጎስብታል። ከመንፈስ ቅዱስ ሳይማር ጋይማኖታዊ እውቀትን በሚሰበስብ ግሰሰብ የሚያስገርም የመረጃ ክምችት ልናይ እንችላለን። ይሁን እንጂ መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠውን ልደት ተቀብለው ከእርሱ ካልተማሩ የሕይወት ሰውጥ እያመጣም። ያሰኑሮ የሆነን እውነት መሰፈፍ ግብዝነት እንደሆነ ሁሉ እውነት በተገቢው መንገድ ከእኛነታችን ጋር ሳናዋህድ "እንሰማመደዋለን" የምንሰው መንፈሳዊነት ደግሞ መንፈሳዊ ድንቁርና ከመሆን አልፎ ዓይን ያወጣ ድርቅና ነው። ይህ መንፈስ ቅዱስ ያልገራው ሕይወት ዓይነተኛ መግለጫ ነው። ለመንፈስ ቅዱስ ተገቢውን አክብሮት ሰጥተን ድምጹን እየሰማን ስንሄድ የክርስቶስ መንፈስ ወደ እውነትና ወደ ተቀደሰ ኑሮ ይመራናል። ጌታችንን እንድንመስልም ያስለጥነናል። ዳሩ ግን የመንፈስ ቅዱስን ማግኘት የሚዳፈር ሕይወት ስንኖር

መንፈስ ቅዱስ ይከፋል። ውሽትና የውሽት ኑሮ የጌታን መንፈስ ያስቆጣል። ስሙ ቅዱስ ነው፤ ስለሆነም ቅድስና የሞላበት ሕይወት ስርሱ ይመቸዋል። የአንድነት መንፈስም ስለሆነ መስያየት ያስመርረዋል። በዚህ መንፈስ ተምረን ሰላማችን በዝቶ የልጁን መልክ ለመምስል እንድንገነዝብ የእግዚአብሔር እባታችን በጎ ፈቃድ ነው። መንፈስ ቅዱስ በየቅኑ ሳይታክት የሚያስተምረን ተምረን እንድንቀየር ነው። ስለሆነም ለዚህ ግብ በማያቋርጥ ሁኔታ የጌታ መንፈስ ያግዛናል። በፍጻሜውም የልጁን መልክ እንድንመስል ያዘጋጃል።

6. መንፈስ ቅዱስ ይማልድልናል (ሮሜ 8:26)

መንፈስ ቅዱስ የሰማይ ውብቱን መግለጥና ጌታን በማክበር የምንኖርበትን ብርሃን መሰጠት ብቻ ሳይሆን ደካማችንን የሚያግዝ ጋደል ለመስጠት በውስጣችን ይኖራል። የምድር ኑሮ ከአበሳ ያልተሳቀ መሆኑን ቀደም ብሎ ጌታ ኢየሱስ ገሃድ አድርጓል(ዮሐ 16:33)። የአማኞችን እርምጃ በእውነተኛው ገጽታው እንድንረዳው ተገቢውን መረጃ ያቀበለን የናዝሬቱ ኢየሱስ ነው። የትም ይሁን የት ጌታን ሰ ሚክተሱ ሰዎች ዓለም የሚከስኩስ ነገሯን በማውጣት በክፋቷ ታስጨንቃቸዋለች። ስልጣኔና ዲሞክራሲ በተግባር በዋሰበት ቦታ የሚታዩ ችግሮች ጌላ ቀርና አምባገነናዊ አሠራር ባለበት ሥፍራ አይታዩ ይሆናል። ይሁን እንጂ የዲሞክራሲ ተጽእኖ ገሃድ በሆነበት በዚህ ዓለም አማኞች ከመከራ ነጻ የሆነ ኑሮ ይኖራሉ ብሎ ማስብ እውነት ያሳድሰዋል (2ኛቆሮ 4:4)። ስለሆነም ቅዱሳንን በመዋጋት ሰላማቸውን መግጠቅ የሚያስደስተው ክፋው በተሰያየ መንገድ አማኞችን ለማስጨነቅ ይሰሰፋል (ራዕይ 12:12)። ክፉውን መንፈስ ባየነውና በገባን መንገድ ልንቋቋም ብንችልም የጌታ ከሰላ ካልመጣልን ጉዳት ውስጥ እንወድቃለን። መንፈስ ቅዱስ በሚሰጠን ቃል በሚገባን ቋንቋ ጸልየን እናውቅ ይሆናል። በተሰጠን ቋንቋም የልባችንን ምስጢር ለአምላክ መግለጥ ተችሎን ልባችንን በጌታችን ፊት በማፍሰሳችን ደስ ብሎን እናውቅም ይሆናል። ይህም ደግሞ ሌላው

መልካም ነገር ነው። በዚህ ሥፍራ የምናገኘው ግን መንፈስ ቅዱስ እማኙ ውስጥ በመሆኑ ለእማኙ የሚለጠው እማኙ በቃል ሙሉ ለሙሉ ሊገነዘበው የማይችል አገልግሎትን ነው። ሐዋርያው ዳውሎስ «...በቃላት ሊገለጥ በማይችል መቃተት ለእኛ ይማልዳል» (ሮሜ 8:26) በማለት ይህንን በእኛ ሕይወት የሚፈጸመውን የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ያስታውቀናል። መንፈስ ቅዱስ በእማኙ ውስጥ በተፈለገውና ወላኝ በሆነው ሰዓት የሚያከናውነው ይህ አገልግሎት ምልጃ የሚል ስያሜ እንደ ተሰጠው ቀደም ብለን እይተናል። መማሰድ ማለት ተተክቶ ማማጥ ነው። መንፈስ ቅዱስ በእማኙ ውስጥ ሆኖ በሚገባን አረፍተ ነገር ላይሆን ጌታችን ጋ መልእክቱ በሚደርስበት መንገድ የወቅቱን ሁኔታ በትክክል ለሰማይ ያስተላልፋል። እንዳንዱን የመንፈሳዊ ዓለም ምስጢር ለፍጡር አንደሚገባ እድርጎ መናገር ያስቸግራል። ለምሳሌ ዳንኤል ጸሎቱ የተሰማው ገና በመጀመሪያው ቀን ነበር። ይሁን እንጂ ለመዘግየቱ ምክንያት ጌታ አለመስማቱ ሳይሆን መልሉን ይዞ የሚመጣውን የእምላክ መልእክተኛ የተቋቋሙ ኃይላት በመንገድ ላይ በፈጠሩት እንቅፋት ነበር (ዳን 10:1-21)። ለአግዚአብሔር ሰው መልእክቱን ለማድረስ ጉዞው ምንያህል ቀናት እንደፈጀ መጽሐፍ ቅዱስ በገልጽ ያስቀምጥልናል። ይህ ተጨባጭ ምሳሌ ገሃድ የሚያደርግልን እውነታ መንፈሳዊው ዓለም ከምናስበውና ከምንገምተው በላይ ውስብስብ መሆኑን ነው። ይህንን ሁኔታ ያለረዳት መወጣት ስለማንችል እግዚአብሔር ወኪል ሳይሆን ራሱን ሰጠን።

የአዲስ ኪዳን አማኞች ከብሉይ ኪዳን አማኞች የምንለየው እምላክን በውስጣችን ይዘን ለመንቀሳቀስ የተለየ እድል በጸጋ የተሰጠን መሆናችን ነው። ይህ ጌታ ደግሞ አስፈላጊ በሆነ ሰዓት ለሰ እኛ ተገዢውን እርምጃ ይወስዳል። በእርዳታው እኛን ለመደገፍ ራሱን ከሚገልጥበት አንዱ መንገድ ቀደም ብለን እንዳስገነዝብነው ምልጃ ነው። ይህም በማይነገር መቃተት ይከናወናል። መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ስለብዙ ነገር ይቃታል። መቃተቱ እኛን በብዙ መንገድ የሚጋርድ፣ የሚከልል ከመሆኑ ባሻገር በተገቢው ሁኔታ

ፍላጎታችንን ለእምላክ ያስረዳልናል። ያኔም እኛን የሚጠቅም መልካም ነገር ሆኖ እምላክችን የሚከበርበት ሁኔታ ይፈጠራል። ከዚህ ጋር በተያያዘ መልኩ በእንድ ወቅት የገጠመኝን ለትምህርታችን እንዲሆን እዚህ ጋ ላንሳው። እንደ ምሽት እየጸለይኩኝ በከፍተኛ መቃተት ውስጥ ነበርሁ። እኩሰ ሌሊት ካለፈም በጊላ መንፈሴ ካለበት ሽክም የተነሳ ያላማቋረጥ እንስጽ ነበር። ከዚያም ከአየሩ ውስጥ «እኛ ጠፍተን እናንተ ልትድኑ እይቅራችሁም?» የሚል ድምጽን ለማሁኝ። ሁኔታው ብዙ ግብ ግብ ያለበት ስለነበር ለሦስት በምናድርበት የተማሪዎች መኝታ ክፍል ውስጥ ቀደም ብሎ ወደ የተኛውን ጓደኛዬን ከእንቅልፋ እነቃው። ከዚያም መብራት አብርቶ ሁኔታውን በጽሞና መስታተል ቀጠለ። በዚህ ጊዜ ከእንቅልፍ ላይ ተነስቶ የሚያየውን ግብ ግብ ማመን የተሳነው ጓደኛዬ የእኔን ከአየር ጋር የሚደረግ ትንንቅ የሚመስለውን ትግል እያየ መላቂን ቀጠለ። ለእርሱ የሚታየው እኔ ከአየሩ ጋር በባጹ ሚዳ ስታገል ነው። እኔ ግን ፊት ለፊት ከሚታዩኝ ኃይላት ጋር በቃል ልገልጸው በማልችል ሁኔታ ግብ ግብ ላይ ነበርሁ። ትንፋሽ ሳገኝ ለመገሰጽ በማደርገው ሙከራ የሚወጣኝ ድምጽ ለሰሚው እስቂኝ ነበር። ስለሆነም ድምጹ ለእርሱ እስቂኝ ነበርና ለሚን ጠርቶ «ምን ሆነክ?» አለኝ። "አባክህ አየሩንና አካባቢውን የተቆጣጠሩ ኃይላት እኛ ጠፍተን እናንተ ልትድኑ?" አያሉ ይፎክራሉ። አላስጸልይ ብለው አንገቱን እየተሜኑ፣ አላስገሰጹ አያሉኝ ነው" ስለው ለጊዜው ለእርሱ እልመሰለውም። ይሁን እንጂ በሚቀጥለው ቀን በሆስፒታሉ ግቢ ውስጥ በተጠራው ስብሰባ አማኞችን ሁሉ የሚፈትን እንደ የአደባባይ ግብ ግብ ነበረ። ሁሉንም በዚህ ጽዕፍ ማስፈር ያስቸግራል። ጦርነቱ ቀደም እንደ ተሸነፈ የተረዳን ሰዎች እነዚያ በጭካኔ የተሞሉ ጠያቂዎቻችን የወረወሩት ፍላጻ አንዳችም አልገዳንም። በወቅቱ ተሰናድተው ባልተገኙት ወገኖች ላይ ጊዜው የፈጠረው ነውጥ መሠረታቸውን ያንቃነቀ ነበር። ቀደም ብሎ መንፈስ ቅዱስ በማይነገር መቃተት ባደረገው ምልጃ እኛን በማስደንገጥ ለማሸበር ከፊት ለፊታችን የተደነቀረው ተግዳርት በጌታ

ተመትቶ ስለ ነበር በወደረጃቸውን ፈት ለንቁም ድል እድራጊ እቋም ውስጥ ሆነን ተገኝን። እኔና ከኔ ጋር በዕለቱ የፊት ለፊት ውጊያ ላይ ተሰልፎ የነበረው ሌላ ወንድምም ቀደም እድርጎ መንፈስ ቅዱስ ለዕለቱ እዘጋጅቶን ለሰነበር ልባችን ተጠበቀ። ስለዚህ በጊዜው ሊያሸብሩንና ከእምነታችን ወደጊላ እንድንል በጽድቅ ጠላቶች እያሌ የማስደንገጫ ሙከራ ቢደረግም ሊቃወሙን አልሆነላቸውም። ፈተናውን ጌታ ሊያሸንፍልን እኛ አያየን በጌታችን አሸናፊነት ተወጣነው።

ዛሬም ቢሆን በተመሳሳይ መልኩ የተለያዩ ፈተናዎች ወደ ቅዱሳን ሕይወት ከመምጣታቸው በፊት መንፈስ ቅዱስ ይቃትትላቸዋል። በተለይ ደግሞ ልብን የሚሰብር ሐዘን ሊያጋጥም ሊል ብዙ ጊዜ እንዲህ ዓይነቱ የመንፈስ ቅዱስ ረድኤት በእማኞች ሕይወት ውስጥ ይገለጥና እማኞችን ለወቅቱ ሁኔታ ያዘጋጃቸዋል። በዚህ መልኩ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በስምምነት የሚራመዱ እማኞች የመንፈስ ቅዱስ ምልጃ የየዕለቱ አርምጃቸው ውስጥ የተለመደ አገልግሎቱ እንደሆነ ይገነዘባሉ። ይህንንም በመንፈሳዊ ሕይወት የምንመለከርላቸውን ቅዱሳን ብንጠይቅ እውነትነቱን ልናረጋግጥ እንችላለን። ለሁላችን ትልቁ ባርነት እርሱን በመለማትና ከእርሱ ጋር በትህትና የመራመድን ሕይወት ያበዛልን የሚለው ነው። ያኔ መንፈሳዊነቱ በሕይወታችን እየጨመረ ግለቱ ደግሞ እየዳበረ እጌታ ፈቃድ በስተጋላ እንሮጣለን። ይህንን የመንፈስ ልዩ እገዛ ጌታ በሕይወታችን እብዝተ እንዲያፈለው መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ለሚያስተሳልፈው እንቅስቃሴ በማያቋርጥ ሁኔታ እኛነታችንን መስጠትን ይጠይቃል። ያኔም መንፈሳዊነት በትክክለኛ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ገጽታው በእማኙ ሕይወት ወስጥ እውን ይሆናል።

7. መንፈስ ቅዱስ ለአገልግሎት ይልካል (ሐዋ 13:4)

በእርግጥ የዳኑ ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ሊያገለግሉ እንዲችሉ መንፈስ ቅዱስ ልዩ ልዩ ስጦታን ይሰጣቸዋል። በመጽሐፍ ቅዱስ ተገልጦ የምናየው ድነት እማኞችን ወደ አገልግሎት የሚመራው ነው። ከአገልግሎት ጋር ያልተሳሰረ ድነት ሙሉ ነው ማለት ያስቸግራል። ድነው በዚህች ምድር ብዙ ለመቆየት አድሉን ካላገኙት ሰዎች በስተቀር የዳኑ ሁሉ የጌታቸውን ደግነት ለሌሎች እንዲያበሰሩ ይጠበቅላቸዋል። እንደውም ድነትን ለትክክለኛ ገጽታው የተገነዘቡ ሁሉ ድነት ለአገልግሎት መሆኑ ወሰል ብሎ ይታያቸዋል። መንፈስ ቅዱስም በእማኙ ውስጥ የሚኖረው እማኙ ጌታን አያከበረ ደግነቱን ለሌሎች እየመለከረ እንዲኖርና ለመንፈስ ፍሬ ምቹ የሆነ ሕይወት እንዲኖር ለማገዝ ነው። መንፈስ ቅዱስ እማኞች ሙሉ ለሙሉ መንፈሳዊ አስኪሆኑና ከሚለጣቸው ምሪት ጋር ተግባብተው መኖር እስኪችሉ ድረስ እየወቀለና እየገለጸ ጌታን የመምሰልን ምስጢር ያስተምራቸዋል። በተገሰጠላቸው ልክ ጌታቸውን ለማገልገልም እንዲተጉ ያበረታ ታቸዋል። መንፈስ ቅዱስ ለሙሉ ጊዜ ሥራ የሚፈለጉትን እማኞች ድምጹን ሊሰሙ በሚችሉበት መንገድ ሃሳቡን ወደ ውስጣቸው ያመጣል። ከእርሱም የቷለጣቸውን እደራ ተቀብለው ወደ ሚላኩበት ስፍራ እንዲያደርሱ የጋሳፊነቱን ቅርጽና ይዘት በሚገባ አሸክሞ ወደ መድረሻቸው ያመለክታቸዋል። ቀደም ብለን በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ያየነው ይህንን ነው። ጌታን እያመለከቱ በሚጠሙበት ሥፍራ መንፈስ ቅዱስ በርናባስንና ሳውልን ለጠራጊቸው ሥራ ለዩልኝ ብሎ ለቤተ ክርስቲያን ተናገረ። ከዚያም ጠሪው እርሱ መንፈስ ቅዱስ፣ ቤተ ክርስቲያን ደግሞ የማስፈጸሙን ሥራ ካከናወኑ በጊላ የጌታ መንፈስ በቀጥታ የሰጣቸውን መልእክት ያዘው ወደ ተላኩበት ሥፍራ ገስገላ። መልእክት ብቻ ሳይሆን መልእክቱን የሚያደርሱበትንም ሥፍራ መንፈስ ቅዱስ በቀጥታ ስላመለከታቸው መታዘዝ ከባድ አልሆነላቸውም። የሁሉም እማኞች ተልእኮ የዚህን ዓይነት ነው ብሎ